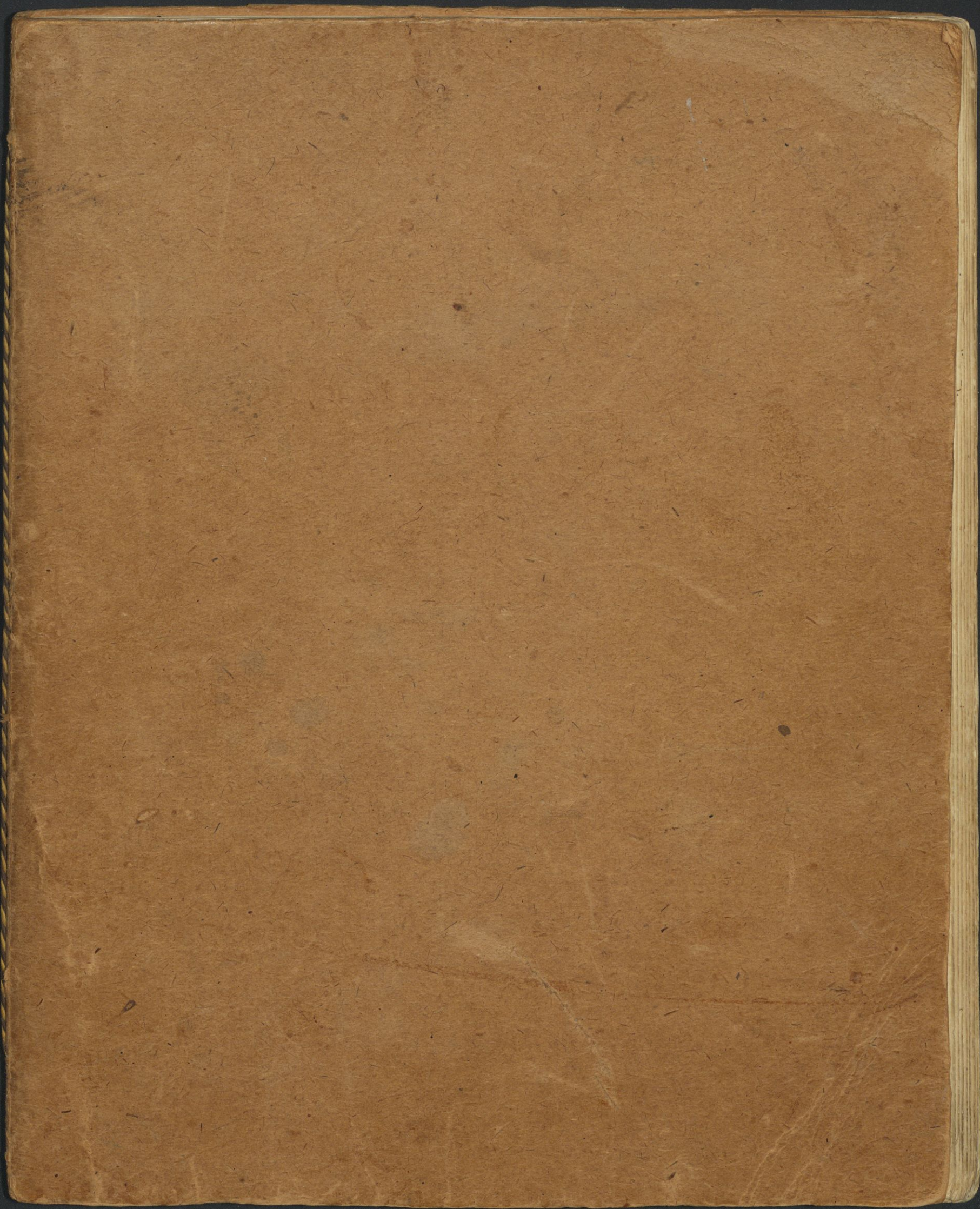
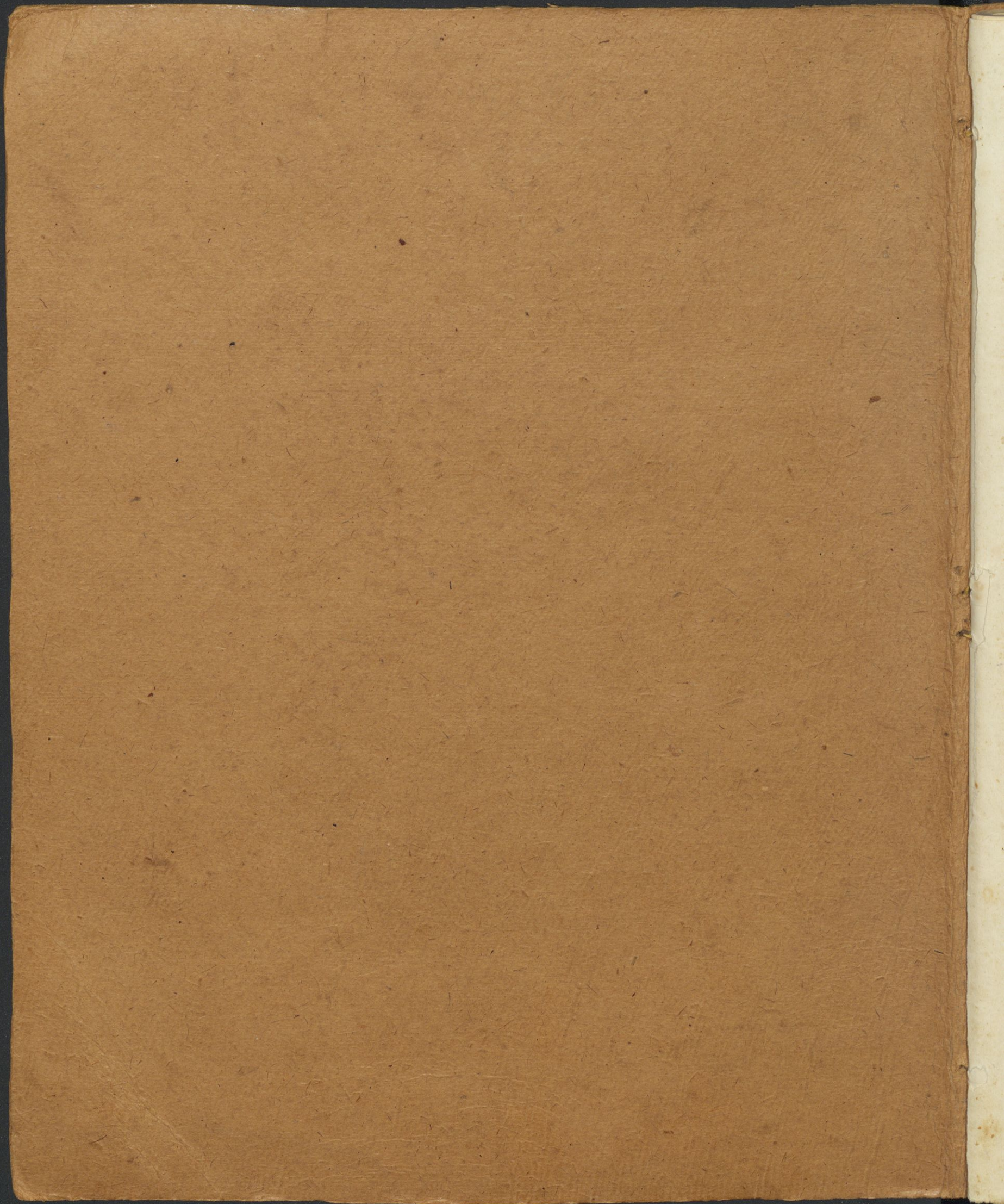

U Bogom maini vsako delo
Da bo dober tek imelo,
U Bogom delo dokončaj
Imel boš tu še sveti. roj.

Ljudska pesmarica

na

Mimika Čikec

Ljutomer 1. 11. 1916.

It is a very common
to find the same
the same in the
the same in the

the same in the

the same in the

the same in the

Hisica očetova.

I
Oj, hisica očetova,

Bog rivi te!

Udaj se ločiti morava,

Bog rivi te!

U, tega nihče ne pove,

Če, te kdaj bom videl se,

Bog rivi te!

II

Gue, pa moje ti rvesto,

Bog rivi te!

Do, koma dni ostalo bo,

Bog rivi te!

Škarala si mi milosti

Ki moč jih porabiti ni.

Bog rivi te!

III

Bog, rivi se te enkrat udaj

Bog rivi te!

Podravljam, te domovja raj,

Bog rivi te!

Obrani naju Bog oba,

Ohrani rvestega sra

Bog rivi te!

Slava Slovincem.

I
Kaj viharja, moč naraja,

Kraste cepi, skale taja,

Sake menlje naj zdrobi

Vendar kakor siva skala,

Sred viharjev trdno stala

Večna bo Slovincem čast!

II

Kaj se ves svet noper stavi,

Narodu pravice davi,

In vkovati nas neli,

Slava nara bo svetila,

Kob verige razdrobila

Večna bo Slovincem čast!

III

Kaj mitrarski strop jerika,

Nas sudito v srec pika,

Kaj le slobo govori;

Vreti nam ne more slave,

Ne vtajiti bistre glave;

Večna bo Slovincem čast!

IV

Kadar bliska meč mrije,
 V boju krv junaska lije,
 Kakor hrast Sloven stoji;
 Na očetstvo se danje,
 Vso nevarnost naničuje,
 Večna bo Slovencem rast!

I So jeneru blin Triglava.

So jeneru blin Triglava,
 Bolnič plava, sem ter tja,
 V colnu glasno, se prepeva
 Da odmeva, od gore!
 Mile ptice, po dolinah,
 In planinah se bude,
 Ker so čule, pesem mojo,
 Vsaka svojo krivgoli.

I

Črto mi Slovenje sini,
 Čvesti svojeji domovini,
 Eno me bodimo;
 Če nam je ljuben en mati,
 Ino slova nas pobrati
 Večna bo Slovencem bo Slovencem rast.

II

Ribam ma, vem igrajo,
 Da skakljajo nad vodo
 Se valovi šepetajo
 In sumljajo med sabo
 Tukaj slava, vence raje,
 Sre bje nam gorke,
 Čuje gore in bregovi,
 Da sinovi Slave smo.

Rivis.

I. Gorenjska.
 Pridi Gorenje - a mnele planine,
 Vabi Dolen - v gorske doline,

II. Mnel je led - pridi se gret.
 Polne gorke - tukaj nam sije
 Jtota ljubo - gor se ovija,
 Vence a gore - greje me.

III. Brati nas rod - brati nas Gava
 Pridi na brod - Oškri s Triglava
 Bratec bod moj - Sij ga a menozi.

IV. Jtota rodi - Trud porabimo,
 Vence blisai - Slovencem napijmo,
 Brator okrog - čivi jih Bog.

Nardar.

I

Soča voda
~ ~ ~

Soča voda je sumela,
Mesec je na nebu sjal,
Jaz pri sknu sem stonela
Ko si ti slovo jemal.
Mila luna je sijala,
Bled mi gledala obrat,
Kadnjic roko sem ti dala,
Kadnjic oh na večni čas.

I

V tujem kraju ndaj prebivaš
Oh kak me me boli,
Tamkaj a drugo mesto viraš
Koj spomin je ne žali.

I

Oj deklica povej mi to.

III

Oj deklica povej mi to,
Ali ljubiš mene ti samo
Ali ljubiš mene ti samo
Potlej pa meni lahko bo.
I Odhkar odšel sem pod gor,
Tja h koči beli na vasjo,
Dec v sen mojem miru ni
Kedo je kriv? Oj dekcle ti.

Če v družbi bivam ali sam

Oj dekcle v mislih te imam,
In mano moje prej sice,
Kemano je ndaj kot moje.

II

Drugi si podal desnico,
In poljubil jo sladko,
Meni pa si dal levico,
Pa se to tako hladno.
Mnogo let je ne preteklo
Kor inginil je moj raj
Sice takrat mi je reklo
Da ne pides več noraj.

In ko pod okencem sem stal
Prejel od tebe šopek ral
Veleni šopek rožmarin
Sice je polno bolečin.

II Si velen šopek dala mi
In njim upanje prižgala mi
Oj deklica ko pridem ndaj
Če šopek mi rudeč podaj.

I

*In planine.
in inini*

II

Dol s planine gledam, ravnó mi polje, Vrtem v rrah klobuk navrhkam na glavo
Radostno navrhka, enkrat mi me, Čna rdiya k meni na stmo gor,
Kjer mi dela doli, kjer mi vir sunlja, Vne sp is rok, obstane pred menoj,
Moja ljubica ki me poma. Bog te živi! pravi ljubček moj.
I Ko tako ramisejen dol, s planine grem, II Jar pa deklia, ra roko sem sprejel,
Kjen obra primakne, mojim se oem, Gladko njo poljubil, temo njo objel
Deklica tam doli, sed zelenih trat Deklica ti moja, ti si moj naklad
Moja je in klice mi podrav. Tebe le na, svetu imam rad.

To jar dobro nam.

I

To jar dobro nam

Da bom k soldatom dan,

Če glih na kolanera

Gnes no vaksi dan

Dragunar biti em.

I Če glih s konjičkom nirat grem.

Ja svetla sablica

Bo moja ljubica

Katero si pripravem

Konjičku vsa dam

Ino si ga obsedam

In svoje delo dokončam.

III
Čer osem dolgih let

Če bomo vidli spet

Če Bog nam da življenje

Greino oče mati vi, Ostante zdravi vi,

To moje me počeli.

III

Čo mi niramno

Črav radi delamo

Kdaj pridejo gospodje,

Oficir kaprol,

Ča sed stoji major

In dosti drugih okol in okol.

II Čo se v kasarnah spim.

Se jutraj prebudim,

In milo premišlujem

Da moj vojaški stan

To je en takšni stan

Či je stearavami obdan.

I

Venček na glavci se,

Bliska ti s kitice,

In rože zelenih

Slovensko dekle.

Lilija vitnica,

Mila ti smarnica

Lice krasi

Slovensko dekle.

Slovensko dekle.
mimam mimam III

Kakor vijolice cvet,

Barveseljuje svet,

Modra ponirna

Slovensko dekle.

Lepa kot angelji,

Cvete v nedolžnosti,

Čisto prepeva

Slovensko dekle.

Dokler človeški rod

Biva po zemlji tod

Bodeš slovelo

Slovensko dekle. Tivro.

Pesem.

I
Zar dala sem žopek ti sladko dehtec,

Prebno bil žido povit je,

Ti dal si mi prstanin v njem

Lesketal, ognjenega kamenčka nit je.

II
Bojce sva segla potem si v roke

Investobo sva si obljubljala;

Da močna in trdna bo našina ver

Oh močna in trdna ko skala.

III
Ko prideš na mano spornala te bom

Po žopku - se nevenelem

Po slatem obročku me ti boš spornal,

In licu nebesko veselam.

I

Svitla kot nit neba,

Sua ponirnega

Glavce je bistré

Slovensko dekle.

II
Mlahtna kot trtica

Mila kot lunica

Solne deklet je

Slovensko dekle.

III

Minilo je leto--- in smrt je prišla,

Potrkala smelo na vrata,

Kvenela sem mlahtna ti rožica,

V nebo je šla --- dušica slata.

VI
V slovo pa tako naročila sem ti

Ne jokaj, prevec in ne vidiš,

Saj kmalu združila se bodeva spet,

Tam gori v očetovi hiši.

I

Polanka dekletu.

Oh, deklica ljuba,
 Kakaj se solniš? —
 Stem draga se mene,
 V sne žalostiš! —
 Saj meni so znane,
 Vse tvoje solne;
 Vem kakaj žaluješ
 Ljubljeno dekle! —
 Pam cesar ti letos,
 Vel dragi raklad,
 So kojem objema,
 Pri sru ti jod. —
 Je te na nevesto,
 Pred vojsko inbral;
 Ne takrat ljuberen
 V sne ti je vrgal —.

ndaj tamkaj na boju,

Spleh misli na te; —

In raven po mmagi.

Blamti mu sne. —

Sam vragom posilja,

Šapnele v porohov;

Spleh volje je drage,

Vesel in se ndrav. —

Ga angelj tam vodi,

In čuva ga Bogi;

Da ni se mu bati,

Tam smutnih nadlog. —

On tam bo naslunil,

Svetinjo in križ;

Ko vojske bo konec

Injim vse to dobiš. —

IX

On sel bo ponosno,

Stebaj pred oltar;

Kato pa ne mali

Se dekletu nikdar. —

Edaj boš imela

Kar ndaj si seliš

Mora in svetinjo

In raven se križ. —

Se enkrat ti rečem,

Predrago dekle!

Se brani na njega

Kvestobo. sne! —

Spomladanska.

Lepa si ti spomlad
 Kak si ti lepa,
 Ptice rapele so v tebi lepo,
 Ova je kuharica ki je nahukala,
 Fantje le hajd, orat renske pa s'jat.
 Sepelca se oglasi, s poljske ravnine,
 Deklice gor budi, pošte na njive,
 Vjutraj pa ko je pet, prišlo njih je devet,
 Sipe so mele natele so met. —

III

Čisel bo sv. Vid, česnje rono,

Fantje na travnikih rone kosijo,

Vsakteri ima koso, nabrusil si bo,

Vjutraj pa ko je vit, gremo kosit.

Čisel bo sv. Urban, v naše gorice,

Kodkega gradja, bomo presali vince,

Čisel bo sv. Martin, a mosta bo,

Storil vin, negnal ga bo Martin

Jar ga bom pil. —

^I
En teden po novem let,
Brisel bo boljši net,
Takrat se menil bo fantič n' dekletom,
Kmetič napregel bo takrat pač lustno bo,
Jas pa naviskal bom nju hu hu.

Slovenci.

^I
Hej Slovenci naša reč,
Slovenska rivo krije;
Dokler našo verno sue
Na naš narod bije;
Tivi, tivi duh Slovenski,
Bog te tiv na veke!
Grom in pekel, pranje vaše
Proti nam so steke!

^{III}
Naj tedaj nad nami strašna
Burja naj se mnese,
Skala pokra dob se lomi,
Hemeja naj se strese;
Bratje! mi stojimo trdno
Kakor ridi grada
Črna zemlja naj pogrigne
Tega kdor odpada. —

^I
Lepa naša domovina.
Lepa naša domovina,
Čj žunaska zemlja mila,
Stare slave dedovina,
Da bi vedno častna bila! —

^{II}
Bog pa gromovladni,
Čkam podal je dar jerika,
Da pač nihče na tem svetu,
Kč nam ne potika,
Bo naj kolikor ljudij
Tolkani črtov na svetu,
Bog je n' nam, kdor prot nam,
Ga Perun da podreti.

^{II}
Kbila kakor, si nam slavna,
Kbila si nam ti edina,
Kbila koder si nam ravna!
Kbila koder si planina. —

I

Blesko jenero.

Otok bleški, kine nebeski,
 Krajinske zemlje ti,
 Venc in raja te obdaja,
 Vse se veseli,
 Val igrajo, ribe imajo,
 Dobrovoljni ples,
 Ladja giblje se in riblje.
 Mas kraljic nebes. —

I

Čebelica.

O kristjani kelko vas je tu.
 Da bi toto pesem prav poslušali,
 Od te male stvarce čbelice,
 Ki ima tak lepe letavke.
 II
 Ko sputraj ljuba marja počí,
 Je ne ona svoje hiše škóci,
 In leti na ti široki gresen svet,
 Po ti nedolžen rojni svet. —

I

Bogoj.

Le nočoj se luna mila,
 Razsvetluj mi noč temno,
 Danes bova se ločila,
 Če ljubci grem jemati slovo.
 II
 Kdrami ljubica se zdrami,
 Vstani ok li spavas se,
 Stisni z mehkiimi rokami,
 Ake se enkrat na srec. —

I

Od žalosti srec potka,
 V solzah se topi oko,

II

Če vhnja srec, skale blede,
 Stari grad je rop;
 Čer od grada, čunta strada,
 Stimi babji rob,
 Kdor si tukaj, le rauhaj,
 Tu bera vse skrbi,
 Kuhajna mati, svojim slatom
 Droga naj rivi! —

III

Vsi ljudje iz celega sveta
 Nebi tega skupaj spravili,
 Kak ta mala stvarca čbelica
 Si naredi hišo bera mojstra.
 II
 Kobena sveta masa se ne služi,
 Kaj nebi čbele vojska kraj dale,
 In te rošene sveče regnane,
 Ki do našim dušam svetile. —

III

Daj mi vetko deklee nalo,
 Da na prvi jo pripnem,
 Na spomin vetlico malo
 Predno v tuje kraje grem.
 II
 Se enkrat ljuberen piti,
 In oči iz ust mi daj,
 Daj v slovo se poljubiti,
 Bog ve ali, se bom te kdaj.
 Če se joka naj se joka,
 Meni tudi je hudo. —

I
Kje ga ni.
vrtu
Ronce je na vrtu plela,
Pela pesmi je glasno,
Živo v lice namudela,
Kdo je stopil on pred njo.
II
Daj mi veliko deklet malo
Da na psi jo pripnem,
Na spomin cvetico malo,
Predno v tuje kraje grem.
III
Hitro cvetja mu je dala,
Svetjem dala mu me,
Sama v vrtu je ostala
On po svetu šel od nje. —

I
Svarilo.
Stara mati kara me,
Hčerka, hčerka mila,
Seabo sem te rabi Bog,
Seabo inredila.
II
Kjer so fantje, kjer je ples,
Tje nahajaj rada,
Bojja služba, bojji hram;
To ti ne dopada.
III
Le sosedovo poglej,
Ta v ingled ti bodi,
Čudno ona dan na dan
K boji službi hodi. —

Amén.

II
Ronce je vrtu plela,
Pesmi pela je glasno,
Kaj da vrtu več ne dela,
Kaj ne poje več tako.
I
Deklica glavo poveša,
Vene stnar prej cvetoč,
Nekaj nje me pogreša,
Soli sež potok lije vroč.
II
Če ograjo vrtu gleda,
Krnogo mimo gre ljudi,
Deva gleda, deva blede,
Kje ga od nikoder ni. —

II
Kot samaknena kleti,
Doli v prvem stoli,
Na oltar ti vpre oči,
In pobožno moli.
I
Škrebna mati dan na dan,
Svoj pouk ponavlja,
Ter mi hčer sosedovo,
Na v ingled postavlja.
II
Jaz pa se smehekam ker vem,
Da sosedu mlada,
Obledega cerkvenika,
Gleda neno rada. —

Sirota, jan okrog blodim,
 Ubog cigansk strok,
 V samoti tihi se solnim,
 Ker čuva me le Bog.
 I. Ko sem na vasi se igral,
 Kikdo ni moral me,
 Kikdo mi roke ni podal,
 Le vak me karol je.
 Sprejmite prosim me med se,
 Kako vas rad imam,
 Et rekli so mi le smeje,
 Cigan naj bode sam.
 II. Nato oko se mi solni,
 Ker svet sovraši me,
 Le ena duša se živi
 Iki vendar ljubi me.
 III. Nato pa hodim v temni log,
 Kjer plički sivele,
 Tam rabim tuge in nadlog,
 Urajeno srec.
 IV. Tam mati v tihi jamici,
 Kbi spi še dolgo let,
 Ko pridem k mili mamici,
 Vesel pač bodem spet.
 V. Če mati moja v grobu spi,
 Bog daj jim večni mir,
 Saj boljša mati čuva me,
 Bedi nad mano mir.

Glej mati, tebi bom udan,
 In slušil ti nvesto,
 Če tudi sem ubog cigan,
 Varuj me ti skrbno.
 IX. Pregarjan, tudi ti si bil,
 Odrašenik sveta,
 Nedolžen grenki kelih pil,
 Trpljenja in gorja.
 X. Steboj udano bom trpel,
 In hodil krivce pot,
 Dokler bom k tebi gor dospel,
 Kjer ni več nla in smot.
 XI. Sirota jan okrog blodim,
 Ubog cigansk strok,
 V samoti tihi se solnim,
 Ker čul me je le Bog.
 XII. Ko troje tiho nrem bolest,
 Oko se ransolni
 V krvici muči me rastonj,
 In srec me boli.
 XIII. Ne grem ne v gaj, ne grem v log,
 Kjer rošice nvesto
 V prekrasni vt še klivč Bog,
 Kjer angeljci pojo,
 XIV. Pojo da žalost kratka je,
 Da srec se vmini,
 Da večna radost dolga je,
 Kjer nihče ne trpi.

Oj devojka oj,

Sprejmi poudrav moj,

In nemaj ti majki praviti;

I ona sama, da nerna mama,

Poince brala, dragemu dala.

III:
Ue, to je rajski svet,

Ue, to zna celi svet,

Da te ljubim jaz, više nikogar,

In ona sama, da nerna mama,

Poince brala, dragemu dala.

I

Slovo.
~~~~~

Se nočoj mi luna mila,

Prasvetliuj mi pot temno,

Jutri bova se ločila

natorej grem jemati slovo.

Daleč grem v tuje kraje,

Iname pustil bom doma,

Sre le po njej solufe,

Drugo vse porabil bom.

III:
Če se joka, naj se joka,

Gaj tudi men oko solni,

Sre od bridkosti joka,

Solna mi gleda v oko.

I Pesem.
~~~~~

Kimam zlata, nimam para,

U ni polja ne dobara, Ja pravi sem sirotan

Da naslušin sebi hejeba, Trudit se mi trudit treba,

Ne prestano vsaki dan.

Ue kje si ljubi ti,

Da te od nikod ni,

Da te ne vidijo več moje oči,

In ona sama, da nerna mama,

Poince brala, dragemu dala.

IV

Luna sije, gladno bije,

Trudne porne ure že,

Čej nernane srčne rane,

Čeni spati ne puste.

V:
Ti si kriva, ljuberniva,

Deklica nevsmiljena,

Ti me ranis, ti me braniš,

Da ne morem spat doma,

II:
Obrar mili, tvoje posili,

Kbi je vedno pred očmi

haluzije sre vroče,

Vedno k tebi hrepeni.

Sem deklica mlada vesela,
 Sem pravo slovensko dekle,
 Kot slarček veselo bi pela,
 Dob' daleč odmevalo se,
 Kakaj bi nek sladko ne pela,
 Kakaj bi vesela ne bla.
 Saj vsek dan krog mojega čela,
 Mi sapra slovenska pihlja.

Ko jutraj danica priplava,
 Koj miha me glasno napet
 In komaj mi dan se namava
 Kaj tiho načinem kroglet
 Se umijem oblečem pokrčam,
 In angelju varhu vročim,
 Se k delu z veseljem približam
 Vnes pesemce sladke drobim.

III

Sladkejši mi pesmi donijo
 Koj ptici prepevajo vnes,
 In sapce krog mene šumijo
 Vse to je veselje rares!
 Če trudna pa ležem počivat,
 O pesemah sladkih sanjam
 Posod mi lahko je prebivat
 Ker sladko sapeti si nam.

I.

Regiment po cesti gre,
 Koj fantič naj naprej
 Koj fantič se od vseh sporna,
 Ki relen relen puško ima.
 Sem mu ga dala dekle jas,
 Ko je hodil k meni v vas,
 Sem mu ga dala na slovo,
 Ker namaj ga več nebo.

I.

Ta relena trativa

Bode moja posteljica

II.

Ta Bordecki je fajr gospod, Bijemontar pa grand
 faot.

II

Barba je priplavala,
 Ljubca je rajčkala,
 Sklenila je svoje bele roke,
 In točila je solre.
 O preljubi fantič moj,
 Vse kje boš spol nočaj,
 Ka toj koroškaj semljici,
 Ka relen relenoj trativi.
 In ta relena vejica

Bode moja odevica.

I

Slanca

Davi mi je slanca padla,

Če zelene travnike,

Či je vso travo pomorila,

In vse lahke rošice.

III

Če me misliš zapustiti,

Čoras a menoj govoriti,

Da bom vedel drevi iti

K enaj drugoj ljubci vas.

Pesem od 12. deklin.

I

Nemem kaj bi si jaz ročel,

Kaj bi povedal vam,

Ker slišal sem en strašen glas.

Če bližnjem potopu tam.

12. Deklin tje k Davi gre,

Kak se njim zapove,

11. Da jih nanaj ne gre,

Če kje pa so one.

Čo notri v ladjo stopijo,

So vse vesele ble,

Či ladja se prevrne njim,

Če ndaj so notri vse.

VII

Kajveč pa imate žalosti,

Prejubi stari vi,

Imate velike bridkosti,

Či vstopene hčeri.

I

Petelinček

Petelinček lepo poje, Ananuje beli dan.

II

Kaj je men ra rošice moje,

Če mi je slanca pomori,

Čen je le ra deklet moje,

Če me ona zapusti.

IV

Le ena je tak srečna bla,

Da prišla je a vode,

Čne pa Boga prosijo,

Držijo gor roke.

Pomagaj draga lnička,

Či čijo vse na glas,

Jaz rada bi pomagala,

Ča nemrem tje do vas.

Če kaj ra krič in kaj ra jok,

Je bilo slišat tam,

Či Jesus Kristus na pomoč,

Le pridi, pridi nam.

^I
Svetlo jutro je vonilo

Jaz pa grem od ljubce v stran.
^{III}
Ljubo, ljubo dekletu moje,
Kaj s takšno močno žalostno.

^I Prevosti.

Ne vem, kajaj po tebi umir,
Utrira se oko,

Ne vem, kako da pesmi vir
Izbuja mi ljubo.

^I
Brez nade, brez želja mi čas,

Ustil se je papir,

Et tvoj premili ga obrar,

Izbivil vekomaj.

^I Prjeni spomin.

Tu predraga si slonela,

P dnevi sreče, kratkih čas,

Tu mi sree tiho vgrela,

O ljubčini žula glas.

^I
Tu so dnevi se vstili,

Sreče nama, dan na dan,

Draga, krasni res so bili,

Et, podlaga zdajnik ran,

^I Predica.

Le predi dekletu, predi!

Prav lepo nit naredi,

Da se ne bo krtičila,

In ne tekalcu trgala.

Dri. dri. dri.

Et po očku^I al' po mami,

Et po svojem ljubčiku si.

^I
Očsem po očku, nisem po mami,

Žalostna po ljubčiku sem.

^{III}
Dekle, nevsmitjeno v sree,

Si kar ranetlo vroč,

In ko spremenil je v gorje,

Brez upa tlel, mrjoč.

^{II}
Dovoljnost, mir dekletu naraj,

Želij mi v prse spet,

Et roko belo k rveni daj,

Spremeljuj me v prišli svet.

^{III}
Očes stennil se miline,

Črn pribuhal je vihar,

In v neizmerno te daljine

Proč odpeljal je mornar.

^{II}
V solrah sdaš poljubljam mesto,

Kjer slonela si nekdaš.

P duhu pa podobo nvesto

Gledam tvojo vekomaj.

^I
Postena je predica

In stara je pravica.

Da tisto dekletu kaj velja,

Ki jajniko svoje prese ma.

Dri. dri. dri.

Marijo^{III} glej Devico,

Krstnjeno predico,

Je pela ino delala,

ha Božje dete Jerusa.

Kolovrat tiho teče,

Kaj tovaršica reče:

Kar je v nedeljo slizala

Pri pridgi nauka netega.

Le pridno^{VII} dekhe predi!

Prav lepo nit naredi;

Smrt bo nit skoraj vtrigala,

Bo konč življenja trojega.

Po vrtu.

^I Po vrtu rad sem hodil,

Čvetličice sem bral,

Otrokom najlepše,

ha venčice dojal.

In venčice^{II} spletali

So mične in lepe

In raven pa ustili

Besedice sladke.

^I

Oj smiraj tak sladko

Tvoj svet da bi žil!

Med rožice naj raje

Bi v vence ga vil!

^I

Ljubca, kod si hodila.

^{II}

Ljubca moja, oj kod si snoč hodila, Ljubček ti moj, po vrtu sem hodila

Da te ni blo tak dolgo domov. Nato me ni bilo tak dolgo domov.

Le predi^{IV} prav vesela,

Bod lepe pesmi pela;

Kolovrat pojde rad okrog,

Bo tešla^{VI} lepša nit od rok;

Bod tanko nit storila,

Glej, da se bod spomnila,

Kako življenje rahlo je,

Ki kakor^{VIII} nit pretrga se.

Kar bod si tu naprela,

Bod večnost seboj vnela,

Čednosti lepih suknjico,

Ell pa pregrehe butaro.

^{III}

O mila ti nedolčnost,

Kak sladko ti živiš!

Pri rožicah minljivih

Se tako^{II} veselíš.

Nedolčne rožice.

In isto sne,

Je rožice so kiste

Ki tebe slate.

^{II.}
Ljubca moja, of kaj s se tam mudila,
Da te ni blo tak dolgo domov.

^{I.} Lahko noč.
Lahko noč, dekle sladko!

Prore glave so nagnile,
Ptice v goru potihnile,
Kraak oginil je remelo.

^{III.}
Lahko noč, ljubo dekle!

Uh! se moj obraz ti sanja,
Kaj ga duša ne odganja,
V dno srca naj ga napre.

Ljuberen obnovljena.

^{I.}
Uh! al' si ropet, ropet tu,
Ti čas plantenja bres miru,
Uh! ropet, ko nekdanji čas
Me spremljaš ti, predrag obraz.

^{III.}
Uh! ni me ni ohladil čas!

Ko vgleдам te predrag obraz,
Oko svetlo - vne spet je tu
Mi čas plantenja bres miru.

Borčini rvon.

^{I.}
Le, rvon, rvon rvon glasan,
Presladko in premilo,
Bres polje krasno, sirno plan,
Da bode se glasilo!

^{II.}
Ob ritu slatim hodim jaz
Premiseljam, kar je bilo,
In v srcu nosim ngen obraz
Presrečnih dni število!

^{IV.}
Ljubček ti moj, sem pušle ti naredila,
hato me ni blo tak dolgo domov.

^{II.}
Mirno le napi oču:

Glava ti je vne raspana
Delo pesem sta končana,
Sladko spovaj bres skrbi.

^{II.}
Saj, šel sem tja med daljni svet,

Da pustil bi ljuberni svet,
Ljuberni per in dih in slad-

Da kratko pustil bi pomlad.

^{III.}
Pred Bogom ona s ljubim rdoj,
Tam v desno desno deva
Bisega sveta: „Vekomaj“
Vne prsi ji rargreva.

^{IV.}
Le rvon, rvon, rvon glasan,
Kocno ogromno rvon,
Spomin radusi mi močan
Mir tihi v srcu deni!

I

Spominica

Ljubica, mi spominica,

Ki dola jo v slovo,

Se smiraj, smiraj lesketa—

Ko nekdaj tak jasno.

Na balkanu.

I. Na hišnem balkanu je stala

In ročkam je pulivala;

Bretice spominke visnjave

In rože rdeče in bele;

Vam vetke, nij znano al' meni je znano, Vam vetke ni znano, al' meni je znano
Kdor, vas bo dobil, on dobil vas bo znano. Kdor venec dobil bo, dobil ga bo znano

Brisel sem pod okence.

I. Brisel sem pod okence

II. Ljubica odpi kamrico, Tak dolgo je odpirala
Potikal sem na polkence. Saj veš mojo navadico. Da rožica je radremala,

I. Kaj pa ti pobie

Kaj pa ti pobie

III. Savice sila

Se v nevarnost podaš

Čer Savco v vas hodiš

Da plavat ne znaš!

II. Člene poslušaj

In več ne poskušaj

Čer Savco v vas hodiš

Ker plavat ne znaš.

Glej kak mimo gre!

I. Glej kak mimo gre,

Se ne pogleda me.

Se ne pogleda me, lepo deklet.

II

Ulej čud prečuden vam je znano,

Kak si jo obdržim?—

Ljubko vetko vsaki dan

Golnicoj poskropim.

II

Bredn pred altarjem bo stala

Bo venec si v lase vpletala;

Oj a Bogom ti stan moj dekliški

Oj a Bogom ti venec deviški;

III

Bo tebe vstopila;

U deklici v hramu

Bo počelo srce.

IV. Pobie premadi,

Če vdaš se navadi

Namest da b' vas hodil

Da sladko raspi.

II

Rudeča je prav lepo

Stopa tud' fajr drobno

Tantov radost ima, pa se golfa.

^{III}
Čevlje ma prav nove
Bogarice plave,
Klate pringelne, nasi deklet.

^{II}
Prav: bogata bo.

Sojmo le klicat jo
Klo bi denar ne bil, bi jo pustil. Če se ti pa ne idim, drugo dobim.

^I
Fantje na vas gredo,
~~in in in in~~

Tringajo pojejo
Jas pa pisčalko imam
Tringat ne znam.

^{III}
Kiasih me rada ima
Včas pa mal godrnja;

Kiasih pa kjer me vidi
Prav: le se prid! —

Slavo!

^I
Kocaj, pa oh kocaj.
Klo mesec svetil bo
Jo k meni ljubi moj

^{II}
Čisel, jemal slovo.
Čer to ravno polje

In čer te travniče
Pa gladke so stene

^{III}
So njih moj ljubi gre.
Pa psi ralojajo,

So vasi prav na glas
In men namenjajo
Da gre moj ljubi v vas.

^V
Hočes prepričat se,
Da sares ljubim te
Pusti dinar doma deklet, pridi k meni
^{II}
Dinar za potrebo imam

Traven pa te stimam
Če se ti pa ne idim, drugo dobim.

^{II}
Včas je veselo slo
Kdaj pa ni več tako;
Včasih smo vince pil!
Kdaj pa vodo.

^{IV}
Klobuk ima na glav'
Na njim pa listek bel;
Ja listek tako prav

^I
Da cesar ga je vnel.
Petelin je rapel,

Danica je prišla
Slovo je dragi vnel,

^{II}
Jas sem rajokala.
K jokaj ljubica,
Čer osem kratkih let,
Če bova se siva,
Če bova vidla spet.

VII. Da psi se lajajo,
 el ljubega več ni
Pred mojo kamico
 Da travca zeleni.

I. Danes je taisti dan,
 Danes je taisti dan.

 Ko sem bil na vojsko rbran,
 Prišli so k meni
 Stirje rumeni, vojaki so bli.

I. Kak si ljubca to storila,
 Da ti druga ljubiti greš,
 Si vestobo prelomila,

 Kolkokrat al' se ne veš;

II. Večkrat si mi obljubvala
 In si roko mi podala
 Ter si rekla ljubček moj
 Jaz sem tvoja bod ti moj.

III. Več ne veš in več ne pomniš,
 Klar se jaz tak dobro vem
 Tak povej kakaj prelomiš
 Koi prisego potlej grem.

I. Tam na oknu vatrepetal je
 Spomin.
 raimarin.....

 In daljav ga obletaval
 je spomin.....

VIII. Še žalostno sue,
 Ok bom ga vidla več,
 O sam Bog veini ve
 Kdaj osem let bo preč.

II. Pustke dol postarijo
 Kbeni tako pravijo;
 Kaj se boš umikal,
 Saj se ti bo sikal, vojaški stan.

IV. Ok kako sem jaz se spekel
 Ok kakaj ti nisem rekel,
 Da ne maram več rade
 Ilo si žela ljubiti me.

V. Kbenila si bit nevesta,
 Da postala si nevesta

 Bi te mogel še ljubiti

 Pojdi pojdi se solit!

VI. Če se sem jaz tebe ljubil
 Duso dol bi bil rade

 Kbistil sem ne bom te zgubil

 Da odpadlo mi je vse.

I. Sam je lehal med polja,
 bren kvi.....

 In ugasnile meglene,
 so oči.....

III. El spomin je se
 priplaval, v rodno vas
 Kdaj ihti ob oknu deklet
 tam na glas.....

Amen.

III. Komu peres najčeki dve,
Ča sed moja širokega.

IV. Svo perem bratecu,
In drugo ljubiku svojemu.

I. Imas rajši brateca
Ali rajši ljubika svojega.

I. ~~Moornar.~~
Kervesta bodi zdrava,

Čolnic po morji plava,
Ča baržo kliče strel.

So zemlji varno hodi,
Koj up je šel po vodi.
Čbi drug te je prevnel.

I. Ča Boga sem obljubil
Da prej bom dušo izgubil
Kot nehal te ljubiti
Si rdesno v deno segla

Ča Boga si prisegla
Čbi vedno zvesta bit!

II. Morja široka cesta
Beljala me je v mesta
Kjer lepe deklice

Obrarov njih lepota
Sneg beli njih života

Imotila nista me.

So morji barža plava,

Kervesta bodi zdrava

Sto tebi sreč želim!

VI. Če jaz ljubčka izgubim
Ča lahko drugega dobim.

III. Tant potegne ostri meč,
Ča ji odseka glavo preč.

III. Glavica je odplavalala
Čo sed moja širokega.

IV. Spet so se jadra bela
Od južnih sap napela;
Trinesla me naraj;

Dekleta svojga reno
Sem našel poročeno.

V. Prestal sem Bog ve kaj!
Le jadra spet napnimo
Valovom se ročimo

Kak' je isto moje
Kaj njemu upat smemo
Moornarji dobro vemo

VI. Dekletom kaj — kdo ve?
Če straši moč viharja

Če grom valov moornarja
Se smrti ne boji

Spomin v potopu mine
Ljubemni bolečine

Vsak dan spet oživi!
So zemlji srečno hodi
Koj up je šel po vodi
Le jadrajmo sa njimi!

Udio pa rđrava.
I. Udio pa rđrava ostani,

Dodaj se mi enkrat roko,
Pa name nikdar ne porabi.
Če ravno drug kenin tvoj bo.

II. Če bodem te prosil ljubemi
Če bodem te prosil roke
Et v su jas bodem te nosil,
Do radnjega radnjega dne.

III. Spominjaj da sva se goreče,
Ljubila se tuoti midva
Spominjaj se najine neče.
Če moreš bres tihih solza.

Ločiva se ^{VII.} rđrava ostani,

Dodaj mi se enkrat roko,
Pa name nikdar ne porabi,
Če ravno drug kenin tvoj bo.

Lansko leto sem se lenjo.

I. Lansko leto sem se lenjo,

h enoj mladoj sem si vnel
Letos pa mi je se umula,

Večni Bog si jo je vnel. —

II. Dugo nič mi ni pustila,
Eno malo detece

Ktero nemre kruha jesti,

Nadojit ga nima kdo. —

III. I. I
Idaj pa idem proti domu,
Kbarja ga je nadojila,

IV. Le kadar boš sama sedela,
Kaj stopim ti jar pred oči,

Le kadar moša boš objela
Spominjaj preteklih se dni.

V. Oh kolikokrat poljubovala,
Si mene presčno deklet

Pa nikdar se nisva vprašala,
Ljubiti se smeva al ne.

VI. Obejublejena roka je bila,
Obejublejeno bilo srce

Pa vendar se bova ljubila

Do radnjega radnjega dne.

III. Idaj pa idem na ti buntir

Na ti buntif regnani

Tam si lepo dol poklekujem

Na ti grobec releni.

IV. Vstani, vstani ljubca rena

Kaj mi dete nadojiš,

Kak bom vstala da nemorem

Da me remlja dol tišči.

Doma dete skroško spi,

Jerus ga je ranibal sam.

I. Gršla bo pomlad. II.

Gršla bo pomlad,
Včasal bi jo rad,
Da bi zdrav vesel,
Seadko vince pil,
Jo me veseli, travca zeleni
Drobna ptuica po polj leti.

Gršla kukarica, moja ljubica,
In bo kukala in prepevala
Kukala kuku, kukala kuku
Da bi smiraj.
Kam tak ljubno blo.

I. Planinarica. III.

Rožice ne bom trgala
Da bi vence spletala
Mimo svobodno ljubo
Po planinah naj cveto.

III. Tudi jaz sem rožica
V božji vrtci rajena,
Pkrivam se sdaš tu sdaš tam
Trgati se pa ne dam.

II. Ukro bi jo trgala
Rožica bi umirala
Glavico obesila
Solnce ne bi včasala.

IV. Rožice ne bom trgala
Sua so nedolžnega
Naj smenaj se vživajo
Čokir ljuberen svobodo.

Pesem.

I. Jaz sem eno deklet imel,
Sem ji objubil da bom si jo vzel,
Ali sdaš pa morem it
mene hoče cesar imet
In to ljubco razpustit.

I. Ona mi je objubila,
Da me mesto bo počakala
Ali sdaš me dolgo vidla ni,
Si druga rabila je
Se v tem času naroci.

III. Jaz sem prišel vesel naraj.
Sem njo vprašal kak se kaj.
Kak se ti kaj godi
Objubo deklet ti
Vist parabela si na me.
IV. K meni se tako godi
Kak tej drobnoj rožici
Kak tej drobnoj rožici
Ili jo v hladnem mraz mori
Ljubca pa solne toči.

I. Kukavca je kukala,
kaj vešci se je sukala
Ti ljubca bila si,
Udaj pa nikdar več
Ne boš moja deklee več.

Slovenec sem.
I. Slovenec sem!

Tako je mama djala,
Ko me je dete pestovala;
Katorej dobro vem;
Slovenec sem!

II. Slovenec sem!
To jasna pamet v glavi
To v srcu blagi čut mi pravi;
S ponosom reči smem
Slovenec sem!

Ljubenem do domovine.
I. Kdor ima sre
Kna na dom solne
Na slovenske domovine raj
Na njo rad živi,
Na njo hrepeni,

Njo le njo bom ljubil vekomaj.

II. Od snežnih planin, do tihic dolin,

Obile pesmice povsod pojo.

Slovenec je vesel,

Kaj rad bi ne pel,

Kjemu pesmice in sna teho. —

II. Ko bi jan še lediq bla
Bi se tvoja ljubca bla
Udaj pa nikdar več,
Udaj pa nikdar več,
Ne bom tvoja deklee več.

III. Slovenec sem!
Jan ljubim očetnjavo
Gorim za njeno čast in slavo
Kar čutim to povem
Slovenec sem!

IV. Slovenec sem!
Od rabele do groba,
Ne gane moja se rvestoba
Da vsigdar reči smem:
Slovenec sem!

I. Čist slovenski rod
Čist prebiva tod,
Oj prijavnost čista tu cvete
Vsak prijatelja ma
Kvest objame ga
Ja novada stara tukaj je.

I.

Slovenka sem.

Slovenka sem

Slovenka čem ostati.

Rodila inene je Slovenska mati

Slovenka sem: Slovenka sem.

Po ribah teče mi slovenska kri,

Slovensko srec bije v prsih mi.

|: Slovenka sem:|

II.

O Slovenski hisi mi je ribel stola,
Slovenska semlja mi je kruh dajala,

|: Slovenka sem:|

Beseda prva je slovenska bila,
Kdo sem injo ata — mama klicala.

|: Slovenka sem:|

Slovenka sem, Slovenka čem ostati,

Ne dab' narode druge ranič vala

|: Slovenka sem:|

Kaj bom kjer koli, svoj slovenski dom
Spoštovala ljubila bom,

|: Slovenka sem:| —

Besem.

I.

Mila, mila lunica,

Kje je moja ljubica,

Kje je moja ljubica,

Up mojga sna.

Ul se misli name

Ul se se porabila

Da živet name, mi je objubila.

III.

Slovenske pesmice sem prve pela,

Ljubezen injimi do morave grela

|: Slovenka sem:|

Slovenskih tat sem roice trgala,

Injimi vencike sem spletala;

|: Slovenka sem:|

IV.

Kdočnost le Slovenki da veljavo

Čoštenost nji pripravi večno slavo

|: Slovenka sem:|

Kdo pot čednosti svete zapusti

Slovenskega imena vreden ni

|: Slovenka sem:|

III.

Vbudi, vbudi ljubico

K okencu privabi njo

Kaj vesela in menoj bo

Vbudi vbudi njo.

IV. Čista pa je k okencu

Gledala je dol name,

Dala mi je roice, ču sbrane name.

Pobratimija.

I. Kaj čuje, zemlja in nebo
Kar dans, pobratimi pojo,
Kaj se od ust, do ust naslega
Kar tu med, nami vsak prisega,
|: Da sme vesto kakor rđaj: |
Ostalo bode vekomaj: |

II. In ko ločitev pride čas,
Ka rarna pota, bene nas
Tu na! pobratim roko, mojo
Ti mi podaj, desnico svojo
Da sme vesto, kakor rđaj: |
Ostalo bode vekomaj: |

III. Beseda dana — ver velja
At zemlje moč, ne moč neba
In ne pekla, ognjena sila
Veri ne bode razušila;
Saj sma vesta, kakor rđaj: |
|: Ostala bodo vekomaj: |

Pervesta.

I. Ti si djala, Mikiha zala,
Da ne maraš, več rane,
In vsadila, bi nemila,
K meni rada v prsi meč.
II. Prekanila, si se mila,
Jaz se nisem bledih lic,
Kamor rajdem, tamkaj najdem, h Bogom hodi, zdrava bodi,
Pevajočih, sladkih ptic.

III. Če na mene, oh nobene,
Kveste ptičice nebo
Vostim večjo srečo tebi
Ino ljubeženo roko.
IV. Ti si strupom, namesto a upom,
Okalivala si sme,
Jaz pa vriskam čes verhe.

Glovo Mbilice.

I. Obljubil ti amenoj,
Si venček plesti,
Ko roice povdila,
Bo mila pomlad, El mogla sem čakati,
In prianesti, Ti venček ljubezni podati.

II. Obljubil ti amenoj, Klasovje si brat
Ko polje jesensko, Bo mrak nam sakril,
El mogla sem čakati,
Tebe na trati,
Si venček ljubezni mi svil.

III Obejubil si travo,
z menoj kositi,
Po logu zelenem,
Kjer rože cveto,
Pa mogla sem čakati
In vencič narediti
Ker nisi ti vil ga z menoj.

I Eno rožo ljubim! ^{Radovoljnost.}

V mojem srcu spi,
Koder grem me spremlja,
Meni se smeji,
Dom je pri otocih,
In v nebesih je,
Sice radovoljnost,

II Roži je ime. —
V knjižih in težavah,
Proko nji podam,
Doma in na potu
Njo sa varhingo imam;
Bogatin porresen,
Vrati v kup blago,
Men je radovoljnost,
Ljubša kot zlato. —
Kt bo veran kamen
Grob mi ohranjal
Sod napisom slatim
Tudi ne bom spal

IV Vdaj vence in klasje,
Zeleno nabiraj,
In pleti jih name
Na hladni moj grob,
Kacelo oko mi je
Mračno, umirat
Je bilica vabi na pokop.

III Moja bogatija
Je le mir vesti
Roža na polju,
Kt modrost nji;
Vsako drevo v svetju;
Kt narveseli
Radovoljnost slajša

IV Pitje in jedi. —
V sobi mi kraljevi,
Kibka tekla ni
Vendar v hišo mojo
Solnce prisvetli!
Tam kjer mir prebiva
Se pokojno spi
Kaj se bo na slamci
Ali na pernici. —

I Tam nad mojim grobom
Ljubi mir bedi
Kvesta radovoljnost
Polet mene spi.

Kadar že počivam^{VI}
V smutni postelji
In moj trup trohnivi
Duša napusti;

Kaj po mojem hribi,
Raste rožmarin,
In venci rožic milih
Obeni na spomin.

Solnce čer hribček gre.

I. Solnce čer hribček gre
Luna pa na gore,
Mevdice presvetle
Se potope, drumla drumladi.

II. Solnce čer hribček gre
Rožice se bude,
V rosi se njih glave
Ikrasno blišč. drumla drumladi.

Lastovžji v slovo.

I. Krmel veter, tebe žene,
Ljuba ptičica od nas,
Ki snod lipice zelene
Pela si nam kratek čas. —

II. Vsako jutro, ptičica moja,
Rano si prepevala,
Vsako noč je pesem tvoja
Beadko me razibala. —

III. Kadar koli si letela,
V svoje malo gverdece,
Vsakikrat si mi zapela,
Kobilo pesem v srce. —

Na goro.

I. Na goro, na goro, na stime vrhe, Tja klice in miče, In vabi sice!

III. Solnce čer hribček gre,

Ptičice svrgole,
Harkov se veselo

Il nebu leto. drumla.....

II. Solnce čer hribček gre,

Pesmi v nebo done,

Rajati tudi sme

Kboje sice. drumla.....

IV. Indaj pa in rvonika line,

Madnjo pesem svrgoliš,

Ker čer hribe in doline

V tople kraje si želiš. —

V. Indaj boš zapustila mene,

Etj, kak sice me boli. —

Murli veter, tebe žene, —

Pojdi, kam te veseli!

VI. Etj, da ni mi perje dano!

Rad, o rad bi spremljal te

Pa v ledorje zakovano

Kboje revno je sice. —

I. Ka gori vetlice
Kajnaljše sveto,
In ptice preljuje
Kajslaje pojo.

III. Ka gori pod mano
Obrazi vise!
Nad mano visave
Blesčijo vedre. —

Cerkvica.

I. Cerkvica rih gore,
Cerkvica bela,
Vsak dan pozdravlja te
Duša vesela.

II. Hjutraj me, ko rlati,
Solnce planine.
Srčne pozdrave ti,
Diham v doline.

III. Tebe čer dan oho,
Hmer pogleduje,
Sre večerno ti
Vrdiše danje.

IV. Saj mi tako ljubo,
Gledaš v visave,
S holmca zelenega,
Daješ pozdrave.

Moj dom.

I. V dolini prijetni je ljubi moj dom, Pod lipo domačo najraje sedim
Nikoli jaz njega ostavit ne bom, V domačem veselju dovoljno živim.

IV. Ka svobodni gori,
Ki nemskih nadlog,
Kad mano, pod mano,
Krog mene je Bog.

V. Jedaj le, na goro
Ka stane vrhe!
Tja klice in miče
In vabi sre! —

V. Hvanček me tvoj budi,
Hjutraj in spanja,
K delu, k pokoju spet,
En mi povznanja.

VI. Pa če stočnost med
Mir, se naplet' je
V tebi le cerkvica
Kajdem navetje.

VII. Tvoje navetje res
Čbino tihotno
Čkak de neminemu
Sre dobiotno!

VIII. Torej pa rih gore
Cerkvica bela
Vsak dan pozdravlja te
Duša vesela.

^{I.} Le išā si sreče prijatelj drugje
li misliš dobiti na tujem jo kje?
Kaj marsikateri je hodil po svet,
Naradnje prot domu obrnil se spet.

^{III.} Glej rožice domače najlepše cveto,
In ptički domači najslajše pojo,
Prijatli domači so milega srca,
Ljubezen vestoba sta pač le doma.

^{II.}
Doma preživeti si dni vse zelim,
Umreti se tudi doma ne bojim,
V domači gomili se spava sladko
Mi bratci, sestrice vrahajajo zemljo. —

Yvonikarjeva.

^{I.} Ko dan se ramava,
Danica priplava,
Se sliši zvonjenje,
Čer hrube, čer plan,
Yvonovi zvonite,
Na delo budite
Ker naše življenje
Je kratek le dan!

^{II.} Kdor hoče živeti,
In srečo imeti,
Naj dela veselo,
Pa moli naj vmes!
Yvonovi zvonite
K molitvi budite
Ker pravo je delo
Brez sreče a nebes!

^{III.} Če delavec se upiha,
Tipljenje mu neha,
Ga delopust vabi,
Večer ga hladi!
Yvonovi zvonite
Nedelfo znanite
Gospod ne porabi
Peculo deli!

^{IV.}
Oh nožlo nas mine,
Ves trud bolečine,
Utrujen se vleže,
Na pare trpin!
Yvonovi zvonite,

Domov ga spremite, gre a dela in tere, lldamovi sin

Popotnik.

^{I.} Popotnik pridem čez goro,
Od doma vnamem še slovo,
In kamor se oko obrne
Posod se mi nov svet odpre.

^{II.} Tudi tukaj solnce gre okrog,
Dolino vidim hrib in log.
Pa naše solnce bolj blišči
In hrib naš lepše zeleni.

III. Tudi tu cveto cvetličice,
Po njih sune bučelice,
Pa naših rož je lepši cvet,
Čebelic naših slajsi med.

IV. Škar mesta hodim in vasi,
Posod drugač se govori,
Jaz tuje nikogar ne poznam
In med ljudmi posod sem sam.

Popotnica.

I. Leni, leni ravno polje,
Po polju bela cesta gre,
Po cesti krepko stopajo,

II. Prelepi mladi fantje so.
Oj, hola, hola fantje vi,
Pa kam ste se namenili,
Se hočete podati od nas.

III. Ki ljubi moje sice vas.

IV. Ndač & Bogovin vsi prijatelji
Vsi bratje sestre stariši,
Na vojsko gremo ndač na vas
Mogočen vojskovod kličē nas.

V. Slovenci zdravi in krepki,
Smo uni cvsti in mladi
Imamo sice ino moč

Remagali bomo gredoči.

I. Bom sel na planine
Na stime vrhe

I. Dežela ljuba kje leniš
Ki jenič moj mi govoriš,
Kjer mnanci moji se kive
Prijatli moji v grobu spe!

II. Indihujem! vprašam vedno kje
Prijatli k vam čeli sice.
Jeroti meti si čelim
Da k vam domov ko ptič vletim.

I. Veselo hočemo napet,
V Boga našpanje imet,
Segumno bomo streljali

II. Sovražniki pa bežali.
Le naj ropoče in bobni,
In tisoč topov naj grami,
Naj krogle krivem svigajo,
Slovenci ne pobegnemo.

III. Pred nami pada vse okrog
Na nas skrbi naš ljubi Bog,
Ne bode nas vlovila smrt
Da bi ravno pekel bil odprt.

IV. Obladeni sini bodimo
Bog Sabast nas varoval bo
Sovražnika prežene strah
Pred nami kakor veter prah. —

Bom slisal rvoniti
Hagorske rnone.

I. Hagorski monovi
Gremilo pojo

De mara preljubo

II. K' pogrebu neso.

III. Pa če njo nesejo

De naj jo neso

Saj dolgo ne bode

Da sel bom na njo.

IV. Moniti bom rekel,

Kropiti pa ne

Kropile jo bodo

De moje sobne

I. Hagreble jo bodo

De moje roke

Krog groba sadil bom

Cvetlice lepe.

Med lepe cvetlice

Kaj mene polone

Saj vem da mi poči

Ka grobu sve.

Ngubljeni cvet.
mm mm mm

I. Oj, solne pretaka,

Dekle blede,

Ki učeraj je pelo

Cvetelo lepo.

II. Le plakaj oj reva,

Jam plakam steboj,

Ngubila ngubila

Svoj cvet si nocoj.

III. Oj cvet ne povrne

Se več ti nikdar

Kjemu ki vzel ga

Kaj poč mu je mar.

IV. Na lice ti blede

Na solne v očeh

Imas le kričanje

Čudoben nasmech.

I. Na smeh ta, - peklenski

Si ngubila cvet

Dekletom v svarilo

Poslal sem med svet.

II. Oj, dekle nedolžno,

Oj dekle mlado

Razumelo nisi

Je pesmi tako —

Pesem od mladosti.

I. Jam pa eno dekle imam,

Pa ga ne ljubim jam sam.

Ki drugi k njoj hodijo

Mene proč gonijo, hato me sve boli.

I. Beli dan sma v kromi bila,
Večer pa ne k luči rmoni,
Je ne odronilo
Se jój je mudilo

Jan morem iti domov.
II. Ljubi, ljubi ljubček moj
Ul pojdes ti tud mnenoj,
Ul jan sem ti rekel
Bom hitro pritekkel

Le idi ti sama domov.
III. Ljubi je prišel pod okno stot,
In slisal nekaj govorit,
Kaj more to biti,
Da slisim govoriti
Dva druga sta pri njoj bila.

Ulogu
I. Radosti rad bi ušival,
Poletja vročih dni,
Tja v log zeleni idem
Ker log me veseli.

II. Tu veja vsaka vabi,
Pod senčno krilo me,
In vetka in grmčica,
Prijazno name me.

Prošmarin se me susi.
I. Pnočke sem na vasi bil,
Ka oni kraj potoka,

Slisal sem en mili glas, Se moje dekcle joha. Ta fantič je ta pravi bil
Ki si ga mapustila.

I. Pistolico mam nastimamo ne,
Uso srebrn nastiftano,
Jan hočem streliti
Vse tri pomoriti,

Kaj steč po kamnici kri.

II. Ljubi, ljubi ljubček moj,
K delaj se tega nocoj,
Telesa so grešne,
Pa duše so večne

Ul, kakšen boš daval račun.

III. Ljuba, ljuba ljubica,
Kakaj pa si takšna nocoj,
Ker vince si pila,
Da lusna si bila,

Na pij se se krvi nocoj.

III. Kto jutro se ravnava,
Ne ptice tu pojo,
Pred mano sna skače,
In mladik trop ljudi.

IV. In vsakega grmčica,
Ka uho mi šepeta,
Škrivnostni glas: "Se pridi"
Radost je tu doma.

I. Se jokaj se le jokaj se,
Baj sama si si kriva,

III. Pročmarin se me suši,
Bo drugo farbo dobil,

Pa fantič se me veseli,

Bo drugo dekletu dobil.

IV. Le ljubi jo, le ljubi jo,

Saj dolgo je ne boš,

Saj bode prišel tisti čas,

Jo napustit mogel boš.

VIII.
Ali jam bom ndaj bren fantiča,

Oker ndaj mam me modosti,

In tega bom počakala

Ki bode mmiraj prosti.

Fantje.

I. Fantje maksirajo,
S krajinske dežele,
Dekleta se jočejo,
Kaj do macele.

II. Ki se ne joče vi,
Bojte red mnami,
Postelke postiljaje,

Kjer bomo spali.

III. Jam sem eno ptičko imel,

Pa mi je mletela,

Brečna bode vejica,

Kjer bo si vrela.

IV. Vejica je suha bla,

Pa se je stila

Ptička pa je kurnotna bla,

Pa je mletela.

I. Mreža sem ljubico,

Sam njo napustijo

Pesnečen bode tisti fant

Kteri bode jo ljubjo.

II. Lepšega rana ni,

Kak je pršenica,

Lepšega dekleta ni,

Kak je Slovenka. Kak je Hrvatica.

III. Lepšega rana ni,

Kak je graholica,

Lepšega dekleta ni,

Kak je Hrvatica.

Pesem.

I. | Jam sem ostana jutro rana: |

| Malo pred marioj: |

II. | Pa sem srečal devojčico: |

| In verta idejčico: |

III. V levo roki nese vetje,

V pravo ročmarin.

IV. Daj da meni devojicu

Da jan podehnim.

V. Jan bi tebi rada dala,

Da jan se matere bojim.

Eno devo le bom ljubil.

I. Eno devo le bom ljubil,

Eni vedno rvest ostal,

Kikdar druge ne bom snubil,

Kigdar drugej sva dal.

II. Lepše ni v okrogu memlje,

Moja ljubca je tako,

Da jo mlati nor objemlje,

Da smehta se ji nebo.

napoved.

I. Kadar boš k vojakom šel,

Tridi mi povedat

Kaj ti bom pomagala,

Tvoj pinkleček povenat,

Pinkleček povenala bom

Milo se jokala bom

Ker te ne bojo videli, Več moje oči.

V Branilijo.

I. Hajd na noge, hajd na barko,

Gremo ndaj v Branilijo,

Kovo najšli ndaj denelo,

Ki tam na oceanom je.

VI. Snoci sem se marčila

Da hal mi je močno.

III. Kaj mi hasni mlato nebo,

Če ljubemni mi.

IV. Raj si vnamem siromaka,

Če le me ljubil bi.

III. Čistot bela jo odeva,

In rvestoba pas je njen.

Blago srce ogreva,

Ji ljubemni svet plamen.

IV. Kjo le bom ves čas življenja

Ljubil in globin sva,

Moja ljuba je Slovenja,

Jan pa Slave rvest sem sin.

I. Kadar boš domu prišel

Tridi mi povedat,

Jan ti bom pomagala,

Tvoj pinkleček ravvenat,

Pinkleček ravvenala bom.

Veselo se smejala bom,

Ker te bodo videli spet moje oči.

II. Tam je telko sladne kave,

Kakor pri nas kameničkov,

Ki na svetu telko trave

Kakor tam je biserov.

I. Tam so žene in dekleta,
Ki brez moč bogate so,
Kaj bo stara ali pa mlada.
Vsaka tam kraljica je.

II. Tam so fantje ino moške,
Ki brez moč bogati so,
Vsa dežela v 1 roki.
Osečila se nas bo.

VII.
Solna melja se ji vnela,
Kbi ravveseli sme,

Ker nova najšla se dežela,
Tam na oceanom je.

Nevesta.

I. Pojdi Bog te blagoslovi,
Klicé te tvoj novi stan,
V novem stanu v hiši novi,
Kor ti bo napočil dan.

II. Pojdi na teboj ostane,
Mama sestra mladik dni
Kdaj dolžnosti prej nemané,
Čakajo te in skrbí.

Prisla bo jesen.

I. El prisla bo jesen, al prisel bo mrav,
El prisel bo na nas en malosten čas.

II. Listje dol palo, se je dekleté jokalo,

Se je dekleté jokalo, na ledig svoj stan.

III. El mamca vi, vi, kjer vaša hčer spi,
Kjer vaša hčer spi, da videt je ni.

I. Vm in mesta tja v puščavo,
Kas beriči tirajo
Tja v objubljeno deželo,
Kje kverine tulijo.

II. Tam ni cerkve ni kapele,
Kraven tudi krivna ni,
Tam ni pesnice presladke
Večna luč jim naj gori.

III. Ténko breme boš nosila,
On ga nosil bo steboj,
Čide sestra ali sila,
Investo mu na strani stoj.

IV. Ne jokati, tiho budi,
Saj ostaneš moja hči,
On te čaka, srečno hodi,
Kamor ti dolžnost veli.

V. V ljubljano peljala, na kelnarso
djala,

In vince točila, na nehsarja dva.

I. El mamca vi, vi, to kivi ste vi,

To kivi ste vi,

Da hčer v grobu ne spi.

Dolenska.

I.

So pticiče zbrane v planino lete,

Tam na Dolenskem je rudarje moje,

Le rudar mi ostani ti mudi Gorenje.

Bos videl kaj dela Dolenc,

Poselja oklesti pripravlja si les,

Ga v butaro vene ravna si ga vmes,

Da von ga naklada ravnica pelja,

Ellu njemu pa sme igra.

II.

Je hramček odprt in pripravljen je moč,

Veselo gre v goro in bursi si noč,

Trikloni se k trti in pravi svet krm,

Da dobro v jesen obrodíš,

Indaj ima korajšo, manjša na glas,

Gre pit ga v hramček če munač je mrav,

Premišlja kako bi hramljivo ravel

Da bi ga v jesen še imel.

III.

Indaj dela poninska pustimo na stran,

In motiko v roke prekrasen je dan,

Ikar solnce nam sija, in rože cveto

In maset ogreva zemljo,

Trav skrbno globoko pri trti kopa,

Veselo drvinis v gozice pelja

Le viš, le viš da pridemo v hram,

Veselo mapojemo tam.

IV.

Je trto poročil dal kolek na dar

Je vrdihnil prot nebu sam Bog te obvar,

Lv. Urban naj varje nesreče te var,

In burja prelene megle,
 Da trta pa vinská ne komaj drú,
 Se k tlam ne pripogne in grondje mori,
 Če nimas denarcev pa imas vsaj trošt
 Da dal bo prijatelj ti most.

I. So brazde vse polne po gorah skol,
 Le pustimo ajdo marit se na polj.
 Le v goro, le v goro hitimo s polja,
 Nagornik poudravlja nas ndaj,
 Ne preso pripravlja se smeje, ha, ha,
 Spet drugi iz buče mi piti poda,
 Sem letos od lani velik več nabral,
 Le pridi in pit ti bom dal.

II. Kdor vince rad pije naj prosí Boga,
 Da pamet mu pravo in ndravlje tud da,
 Nikar se ne kregaj ne žali Boga,
 Soglej kak se meni godi,
 V žalostnem kraju prebivam sedaj
 V kleti prav temni kjer solna nič ni,
 Premilo ndihujem ker vinca nelim
 In žalostne pesmi sem cin.

Od vtnarja.

I. Lep je mladi vtnar bil,
 So vrtu roñce je sadil,
 Je pridno delal bil vesel,
 In mraven takšno pesem pel.

II. Najlepšo roñco bom si nbral,
 Ne bom jo svojej ljubici dal,

Kaj bo če glih sem reven kmét
 Kkdaj pa bodem knenov net.
 III. Gospodar je na vrtu stal,
 Poslušal kaj je pel vtnar,
 Od jere bled mu je bil obrar,
 So ndih ga je tresel mrar.

IV. Le semkaj, semkaj moj vtnar,
Tako je klical gospodar,
Dondaj si bil ti vtnar moj,
Ul ndaj pa gres' na lov in menoj.

I. Le vrmi puško si seboj,
In hodi na goro in menoj,
Da ustrelima tam volka
Ki kolje mlada jagneta.

II. Ko solnce slo je na goro,
Kverde prihgale na nebo,
Skover na gori je mapel,
Ochdo od sveta slovo vnel.

Lover.

I. Ljubček se na pot pripravlja,
Čulio si skupaj spravlja,
Ljubica, se ngodaj vtala,
K sv. masi ga ravnala.

II. Na besede nje ni maral,
Ljubček nič na maso baral,
Vrame puško in v planine
Streljat ga dirje nverine.

III. Ljubi sme streljat ide,
In jelene in medvede
Pod planino ga čakala
Ljubica se najce prala.

IV. Dvo rajco ljuba prala
Proti nji klobuk priplava,
Ves nartigan ves kivar, kje te ljubega ta pravi.

V. Ko ura bife polnoči,
Pri starem gradu ne ve spi,
Kad kolpoj plaval je lep ptic
Po kolpi plaval je muric.
VI. Ljubca se strasi kaj bo ndaj,
Si dene roko v hito las,
Ki njoj je moči ljubček dal,
Kda se pod njenim oknom stal.
VII. Le hodi ljubca na menoj,
Da sporočima se nocoj,
Da narja poči moja boš
Jam na vekomaj traj mon.

I. Tretjo rajco ljuba prala,
Proti nji po beli Savi,
Ves nartigan ves kivar.
Dava ljubi njen ta pravi.
II. Rajco in roke je spustila
In iz Save ga vlovila,
Ga je djala si na ramo,
Vrtu mu skopala jamo.
III. Roce bom po njem sijala,
Vselej milo se jokala,
Kadar bom roce plela,
Ljubega ne bom imela.

Goreci ogenj.

I. Goreci ogenj bren plamena,
V mojem srcu močno tli,
Drugi nikdo ga ne vgasne.

Kakor tvoje le oči.

II. Sedma ura je odbila,
Solnce je na goro šlo,
Kdaj pa pride svetla luna
In marila bo lepo.

I.
Jan pa tega nisem kriva,
Kaj ljudje kdaj govore,
Kajni časi so se stekli
Le podajva si roke.

Škrjancček.

I. Škrjancček poje murgoli,
Ker se mlajšanja veseli,
Ko se masveti beli dan,
Sondruvlja hrib in plan.

II. In sna se naglo kmét zbudi,
Ka polje njemu se mudi,
Modrina vedrega neba
Lepo se mu smehlja.

III. Močljivo dete v solo gre,
Veselo polni mu sice,
Ker merno živo vnema ga
Krasota jutana.

Jan pa pojdem.

I. Jan pa pojdem na Gorenjsko, Dol prot beli Ljubeljanci.

III. Jan pa gledam in vprašam,
Kaj mi napovedla bo,
Pa ona se na oblake skriva,
In odgovora ne da.

II. Spet bo prišla in oblakov,
In marila bo lepo
Takrat bodem jo povprašal,
Kje je moje drage dom.

IV. Pastirček poje si na glas,
Ker je na pašo gnati čas,
On poje Bogu tisoč hval
Ker lepi dan je dal.
I. Sotoček rahlo mubori
To muborenje se glasi,
Kot milo glasna pesmica
Hvaleča stvarnika.

II. Kataraj človek tudi ti,
Ke mabi Boga hvaliti,
Ki modro je ustvaril svet
Vse spravil v lepi red.

I. Klic drug ne pojde nmenoj.

Kak te drobne ptuice.

IV. Mblo bodo prepevale

Vsaka svojo pesnico.

Ljubca povej.

I. Ljubca povej, povej.

U se me ljubis kaj

Jas ti tako povem

Da te ljubiti nesmem.

II. Ojka me kregajo,

Mama mi branijo,

Jas pa ne maram nic

Pojem kak ptu.

Od dekleta.

I. Moj ptuick slavicek

Kak lepo vringa,

So vezah zelenih,

Veselo skaklja.

II. Ljube mam gosli,

Mbi nocijo pet.

Moje dekle mi pravi,

Da noce me imet.

III. Tre mure sem hodja

Tre dravce nikdar

Vse ljubce sem vidja

U svoje nikdar.

A rima.

I. Pesnica rima namni me: | In dolgo proc ne spravi se: |

III. Sticke bodo pot karale,

Svojim drobnim kljuncikom.

IV.

III. Deva povej, povej,

U se me ljubis kaj

U se me ljubis kaj,

Deva povej.

IV.

Jas ti tako povem,

Ljubit te nesmem,

Ker mas ti drugih vec

Ljubenem je pres.

IV.

U tista bo moja

Oki sivlje in pose

Oki sivlje in pose

Na mirjo sedi.

V.

Ima kratke rokavce

Mba bele roke

Ori taknem dekletu

Je jakone spanje.

VI.

Ori plesu je lahka

Ori spanju je mehka

Ori delu je trda

Kak melpov kocen.

- I. Sedeni hrive in sever se:
Kemilostljivo buje me. Lube.
- II. Sod snegom zemlja skriva se:
In kakor milo takja je. Lube.
- III. Če solnce pa te iskre da:
Kivljenje napet vse ima. oja.

Kelnarica in studenta.

- I. Oj greta mi greta studenta dva,
In čine sole solarja.
- II. Pripravi ti nama večerjico,
In mraven belo posteljico.
- III. Kakaj naj boš pogevala,
Vse to ti bova plačala.
- IV. Ha nič vaj nem pogevala,
En par besed bom vaj pitala.
- I. Kam tiste matere pridejo,
Ili svojo deo napravljajo.
- II. Ali tiste v pekel pridejo
Kikdar več run ne pridejo.

Dobil sem pismo.

- I. Dobil sem pismo,
Pismo žalostno
Od svojga dekleta
Halubljenega.
- II. V pismi pa tak stoji
Dekle bolno leni,
Bav milo ndihuje,
In skleplje roke.

- I. Ko slisim mile pesmice:
Kbe sili ukrat nice. juhe.
- II. Bo prišla tudi kuharica:
In ndrevja glasno ukala. Kužu.
- III. Jar pa kem hvalit Stvarnika:
Ili amiraj nas tak rad ima. ja.

- III. Kam tiste kelnare pridejo,
Ili vodo med vino mesajo.

- III. Ja tiste v pekel pridejo
So pekli se spanmirajo.

- IV. Oj, keri keri, kerika,
Če vse si ti to delala.

- I. Če nebi toga delala
Ha to vaj nebi pitala.

- II. Trinesi v skledico priško vodo,
In reši sebe dol to nivo mесо.

- III. Ali kri pa naj teče v to priško vodo
Da Jenuš te vrne gor v sveto nebo.

- III. Fantič nič nič!
Jar bom mogla le umret,
Ali tebi pa privoščim
Dugo deklet ljubiti.

- IV. Kela sem menina
Ljubega Jenuša
Ali ndaj pa me hoče
Sam Jenuš imet.

I. Imela sem kramelj lep
24. let.

El ndaj pa ga hoče,
Sam Jesus imet.

čenska glava

I. Čenska glava je tak slaba,
Da jo mnogi vsaka stvar,
Tak je bila mlada Minka
Ki jo je novej šajn student.

II. prvi cegle je njoj pisal,
Da bo jo na meno vnel.
Drugi cegle staršem pisal,
Da bo novo maso imel.

III. Kadar je nova masa bila,
Je je Minka k mesu šla,
Potri v cerkev je odšla,
Pred Device Marije altar.

IV. Na glavi nese mlato kruno
Ka psih pa ima Jesusa,
Ka glavi nese mlato kruno
Ka psih pa ima Jesusa.

Fantje Urbajnski.

I. Fantje Urbajnski na vojsko so šli,
Daleč od doma, slovo so vneli,
Kbilo zdihujejo ino si pojejo,

Vsaki od daleč nanaj se gleda. El se te videl vendar kdaj bom,

II. Sestre ki njemu podajo roke, Drugi živijo vsi 1. pa v grobu spi.
Brater ljubljani sam Bog gre s teboj, Ki se mu Martin Lenart veli.

II. Imela sem 6. deklet.

Ki so me spletale,
El ndaj pa me nesejo,
V to ino nemljo.

I. Ko je prvokrat poudigno,
Je je Minka omedlevala,
Ko je drugokrat poudigno
Je je Minka vmirala.

II. Mesnik se noraj obne,
Vsem ljudem na manje da,
Vi pajbiči in dekliča,

III. Lepše živte kak sem jaz.
Kjo mi boste pokopali,
Pod sever cerkveni prag,
Kbne boste pokopali.

IV. So juga cerkveni prag.
K njenga groba bode rastle,
Lepa bela lilija
K mojga groba bode rastle
Lepa rudeca gatrova.

Viši nam rod domu kak bosti
Kboli in vbojaj vselej ^{tamkaj šlo} lepo.

II. Opreljubljeni rojstveni moj dom

IV. On se ne vaka nikoga tja,
Antonu Krajncu se roko poda,
Prejco negnane vneve se on v roko,
Griyingo molita tiho oba.

I. On se pred smrtjo naročil je to,
Da bi mu odpustili vsi,
Oče in mati vi, bratje in sestre 3.

VI. In se tudi Urbanjance vsi,
Osemnajstega oktobra opolnoči,

Kjemu v spitali re svečo gori. Tak da na grobu tam omedli
Inanci poslali so žalostno pismico, O preljubljeni sin sglasi se z globocin
Oče in mati vas sin ne živi. In se mi enkrat roko podaj.

X.
Res blo je žalostno gda to poma,
Eli pomagat si nigdo ne ma,
Iho pa spet pride čas, Bog bo obudil nas,
Da vam sin napet roko poda.

Od ljubega.

I. Da bi moj ljubi vedel to,
Kako ga ljubim jaz nvesto,
Nariskal bi mapel na glas,
Bi. prišel k meni vas.

II. Iho dekle to ingovori,
Ljubi pod oknom ne stoji,
Le pojdi dekle ti rnenoj,
Sprehajati se nocoj.

III. Steboj ne bom sprehajala
Pri tebi nigdar spavala,

Oker vaka noč ima svojo moč, Moj ljubi lahko noč.

V. Vojaki na butif spremili ga so,
Sprevod naredili so mu lepo,

Starši tud prišli so, malo namudili so
hemlja pokrila je mrtvo telo.

VIII. Oče in mati se jočeta ndaj,
Ino kliceta vask na svoj kraj,
Dete ljubljeno ti, ndaj si se sknilo mi

Kaj ti nebeska luč tamkaj gori.

II. Mater pa močno me boli,

Tak da na grobu tam omedli

O preljubljeni sin sglasi se z globocin

Oče in mati vas sin ne živi. In se mi enkrat roko podaj.

X.
Res blo je žalostno gda to poma,

Eli pomagat si nigdo ne ma,

Iho pa spet pride čas, Bog bo obudil nas,

Da vam sin napet roko poda.

IV. Saj res nedolžno roko imam,
Eli tebi pa je prek ne dam,
Saj mastla & mozga je sna,
Ja bela lilija.

I. Le pojdi mi od okna preč,
Da ne bom te vidla nigdar več,
Odgovarjam ti to nadnjokrat,
Jaz hočem mino spat.

II. Le spavaj moja ljubica
Je nibleje tvoja posteljica.
Morebit noč to madnjokrat
Sem prišel k tebi v vas.

Vornik.

I. Brez hribe ne morem
Bo polju nesmem
Je cesta okoli, pa na njo ne vem.
II. Konjici so slabi,
Koj vor pretešak

III. Le vstani gor ljubca, priprege iskat.
Priprego met hočeš
Koj sama jo dam

IV. Konjice volice, napasene imam.
V. Si malo prestara,
Ke maram na te.

Jar imam med kmeti, tri druge lepe. Se tretja ostane tovaršu mojemu.

Slovo.

I. Jee mi vodica noč ino dan,
Tam skoni mosta ridanega,
Tam se je ljubica umivala,
Kilo se jokala.

II. Kaj pa je tebi ljubica,
Da si tak močno žalostna
Tebi se ne na obeh ponna
Da si se jokala.

I. Kakaj pa ljubica splavega
Kakaj pa ne s rudečega.

III. Le zdrava bodi tefika,
Helim ti jar sam in sva,
Saj dolgo sva se ljubila
He inna mladik let.

IV. Češ furman moj biti,
Večerjo ti dam,
Gos. raso pečeno, pripravljeno imam.
V. Češ furman moj biti
Se piti ti dam

VI. V kamnici na vngloryem, pa vino mam
VII. Je gasko pojedel
Je vino in pil

Je konjička rasedel, njož fige molil.
VIII. Če ena ne vrame,
Kaj druga me bo.

IX. Kiri se jokala pa se se boš,
Kda bo tvoj ljubi na vojsko šel,
Stotega kraja, v en drugi kraj,
Ke bo ga več naraj.

X. Jar bom ti dala pušlička,
h rožmarina relenega,
h rožmarina relenega
S feidna plavega.
hato ne s rudečega
Ker sem jar žalostna.

II. Ti boš tje na vojsto sel,

Druge deklee ljubil boš,

Ti boš porabil name

Uli, jaz pa nikoli na te.

VIII.

Jaz ne bom drugega ljubila,

Vedno bom mislila na te

Ti tam vojski boš smrt storil,

Uli jaz pa tu jokala.

Od stajerskih fantov.

I. Le prite sem stajerski fantje,

Da bomo napeli na glas,

Dekleta iz spanja budili

Kaj bodo poslušale nas.

I. Oktober se ne približuje,

Kaj fantje k vojakom do šli,

Uli mamca polico ne snufe,

Da bodo si seboj vneli.

I.

Ne prosim te jaz na vetlice,

Ne tudi na desno roko,

Uli name nikdar ne porabi,

Če fantu gluh drugi trof bo.

Šrepenenje.

I. Šrepenenje, duše moje,

Prestopilo prag je tvoj,

V tvoji sobi sreča, radost,

Solčnih markov pestri roj.

V tvoji sobi radost, sreča,

Solčni markji --- kvonki smek.

III.

II. Kaj pa ti ljubca tak govoriš

Stem se ti močno pregresiš,

Vedno bom storil jaz marsu dva

Drugega boš ljubila.

II. Ulika ne stejejo dnarce,

Na rajšo nom bodo dali,

Kaj vaki si repe nabasē

Prer dnara nič lustnega mi.

II. Ljubca ne rene vetlice,

Kaj bode mi dala na dar,

Uli brže si solnato lice,

Ker ne bo me videa nikdar.

II. Šrepenenje, duše moje,

V tebe vprlo je pogled,

Koprneče kakor k solnu,

Obledi se onira vet,

Vse na druge --- šrepenenje,

Če solnami je v očeh.

Rosec.

I
Haviskam in koso na rane,
Da hajdi čer roso polje,
He svita dan, morda ugasne,
Veselo je moje srce.

II
Vse tiho vetlice se spijo,
Da bliža se smrt, ne vedo,
Ne bojte se speče vetlice,
Umreti ni v sanjah težko.

Blue Marija.

I
Čka klopi svo molče sedela,
Beroti mrač je ne varpel,
V poljubih sladkih svo drhtela,
Čo rono rono je ave pel.

III
Vse tiho, vse oladenelo,
In v srce plave tajni mir,
Kikdar srce bi ne vplamtelo,
Da rono ne pel bo ave nmir.

Besern.

I
V nekdanjih starih časih
Je res prav lustno blo,
V gostilno sem nahajal,
Sem vince pil sladko,
Pa komaj sem si ljubečo mbral,
He cesar mi je puško dal,
Toda moram ljubečo napustit,
Beserja slušit it.

II
Deklica mudečega lica,
Kabore mal šopek si n vas,
Ča skno večer ga postavi
Čo pridem jar fantič nje v vas.
III
Kak tiha je rosna dobrava,
Kak mirno je rosno polje,
In lepa je letos otava,
Veselo je moje srce.

II
Bomlad življenja je minila,
Beli me nima mi glavo;
Či davnega spomina sila,
In bavlja se sčem solro.

I
Tri leta so minila,
Tako je hauptman djal,
Na toto mesto slušbo
Jar ti bom uraub dal,
Či fantič mlad
Či mladi fant,
Hares si bil en fajn soldat
Tri nas si sukal sabljico
Doma bas' ljubico.

II.
Kako mi je hantman rekel,
Tako sem tudi storil.

Domov sem se obrnil
Hares sem jo dobil!

Eva viskala sva pevata,
Ča sva sva pritiskala.
Hivela kot golobčka dva
Po sreci vživala.

Lepo je pomlad.

I. Lepo je pomlad, slisimo ptičke pet,

Čne nas uče, kako imamo svet!

Hvalijo stvarnika, na vse kar jim da, le ta ajdov cvet, je čebelarj jed.

Hvalim ga tudi jaz, kar meni da. Inje dobra tudi je naša jed.

II. Lepo je po let, vidim rožice cvet,

Helen travnik, seči, R' meno hito met, Ker sem sam vesel, pa precej račnem ^{pet,}
Čto diunja ne vem, pa k ranjicam grem, Moja petja glas, dela bratek čas.
In srpe svetle brusim jim.

IV. Lepo je na svet, lepo je živeti,

Bolusajte ga če je na vas!

Bo gorah je ivje.

I. Bo gorah je ivje

Bo ravnem je mraz,

Ča kje je moje dekle,

Ča kje sem pa jaz!

II. Ej fantič ti praviš:

"Kajaj mi to stris!"

V ljuberen pripravil

hatem pa pustil.

Če b' lepa ne bila,

B' ne hodil na njo,

III. Bod' moja, bod' moja,

Bom lesnikov dal,

Če suhik ne maras,

Bom pišnih nabral.

IV. Če hodi na mano,

Če boš me dobil,

Sam tistiga kupana

Č' je ribce lovil.

B' ji figco pokanal,

Pa behal pred njo.

V.

Hrvatska.

I.

Enga lepa prolet dana

Sjedi djeva kre pronačana,

Moim djeve, eden krasen ljepi,

Sjede si njoj na levi kraj.

On hoće ljubiti al ne smeje

Kjer djeva ljubavi ne mude,

^{III.} Prokleta mnija, ta ljuta gupa,

Koja ljubiti te vučila,

Niti je to mnija, niti ljuta gupa

Već je vučitelj, koj vuči sve.

O da mi ponna, tega vučelja

Koj ljubiti te vučil je,

O majka moja, mone ga ponnat

Ka veer će djoći na sigurno.

Proširi.

I.

Doli v kraju, sama rase,

Med gromovjem roča rase,

Kaj le rase, naj le rase,

O presrečna ročica.

Pastir.

I.

Indor ovčice pasel,

Lepo mringal lepo pel

Tingel tink tingel tom

Tink tingel tom.

^{II.}

Uvesto je cesarju slušil,

Uvesto slušil je Bogu.

Tingel tink tingel tom.

^{II.}

O djeva lepa, o djeva krasna,

Ja ću te ljubiti vučiti,

Jan sem vučitelj, koj vuči sve.

Dugo jutro, djeve majka,

Ustan hčerko ustani, o majko moja

Ker sinoć ljubiti sem vučila

Pesem na slovo.

I. Spomni se preljubo deklet,
 Kolikokrat sva skupaj bla,
 Kdaj je konec vsega tega,
 Več se nema ljubila.

II. Jan vladim v tvoje sue,
 Lepe bele rožice,
 Da ti bojo bistro rastle,
 Imagovale tvojo kri.

III. Sva rožca lilija bela,
 Kaj v mladosti ti veti,
 Kaj ti tvoje lice venca,

IV. Glej da ti je slanca ne umori.
 Drugi je rudeči nageln
 Da na pušlec naj ti bo,
 Kadar angelj bo matrobil
 Kaj te spremlja gor v nebo.

Slovo.

I. Lepa si pomlad melena,
 Kak si lepo rancvetena,
 Brž ko se oneleniš,
 Ljubim fantom žalostiš.

II. Ko se drevje onelnuje,
 Ljubim fantom napoveduje,
 Da je prišel tisti čas,
 Ko jih kliče vojske glas.

III. Če vemo kam bi se podali,
 Kam nas bodo ndaj pogнали.

I. Tretja je vijolica plava,
 Na tvoje sive, stare dni.
 Ko boš mogla slovo vneti,
 Kaj na grobu ti veti.

II. Kdaj podaj mi desno roko,
 In ne bodi jenna več,
 Jan podam ti mojo roko,
 Kdaj ljuberen je ne preč.

III. Raj si lepa ino mlada,
 Vsaki se te rad ima,
 Ko enkrat boš grda stara,
 Ti se roke ne poda.

IV. Sem napisal v svoje sue,
 Tvoje ime in pa to,
 Da si bila prva moja
 Na spomin to naj ti bo.

V. Kato brambo domovine,
 Vrame cesar staršem sine,
 Borja sveta volja je,
 Da le fant k soldatom gre.

VI. Kater očeta napustiti
 Se od hiše posloviti,
 Mlad oditi Bog ve kam,
 To je bridko fantom nam.
 Če se pridem kdaj domov
 To je skrito vsakemu.

Slovo dekleta.

I. Snovi sem eno pošto dobil,
Da sem me na postelji bil,
Da bo deklet svate imelo
Se magišno omožilo bo.

II. Jar pa sem si nekaj mmislil,
Pa sem maven k njoj tje šel,
Da bi se njo enkrat videl
Ko slovo od nje si vzel.

III. Dekle po hiši se špankira,
Jar pa sem pod oknom stal,
Čbilo se name onira,

IV. El jar pa sem slovo jemal.
Preino, srečno ljuba moja,
Ndaaj se midva nema več,
Či se bodeš omožila

V. Jar pa ti nesnem odreci,
Čer vse deklince sem te ljubil,
Duso dol bi bil mate
Čislil sem ne bom te ngubil,
El ndaaj boš zapustila me.

Dobra želja.

I. Či si meni vse na svetu,
Ljubenniva deklica,

Se ljubenni ni motreti

Čtero dela ljubica,

II. Jar bi tebe rada imela
Ljubennivi fantič moj,

VI. Kelkokrat sem k tebi prišel,
Vsakokrat si bla vesela,
Vsakokrat si bila sama,

VII. Rada a menoj spajsala.
Kakor žignje si bla pohlevna,
Polna lepih čednosti,
Rada tiste si svarila

VIII. Či so ble v nečistosti.
Duge pravijo dekleta

Dugo deklee se dobi,
Saj ni roža celga sveta
Da njo ljubiš tako ti.

IX. Dugo bi se res dobilo,
Da ljubenni take ni,
Saj ni rože na tem svetu
Kakor si of deklee ti.

X. Ndaaj pa jar ljuberen sklenem
Desno roko ti podam
Preino, kušnem in objamem
In ostanem fantič sam.

Da bi navoljo enga smela,

XI. Či je spol pri men nočaj.
V taki svetli noči,

Sem jar mogel k tebi it
Če gih druga solne toči
Čtere sem me stokrat sit.

IV. To vse meni sne pravi,
Kteri fantič name bo,
In ti fantič tisto vsemi,
Ktera naj ta jakša bo.

I. Ljuberniva bodi nevesta,
Čbeni ti pri vseh rečeh,
Inas' mi biti ti nevesta,
Škoro al pa v kratkih dneh.

Fantovska.

I. Fantič sem star šele 18. let.

III. Če in mati pa jokata se.

Cesar me hoče k vojakom imet, Ker vidita fantiče, preoblečene vse,
Kako bom vojak, sem fantič premlad, Preoblečeni so, na vojsko gredo.
Ke morem se puške drnôt. Karaj jih nikolj več ne bo.

II. Pri pari mnonovi ne milo pojo,

IV. Bratec in sestra jokata se.

Od fantov dekličev jar jemljem slovo, Od brata preljubega ločijeta se,
Jar jemljem slovo, da Bog ve kako, O bratec ti moj, nikar ne žaluj.
Karaj me nikolj več ne bo. I. Saj prides tud ti na menoj.

I. V kasarni sem hodil korajžen vesel.

II. Sem puško razgledal se jokat račel.

III. O srček ti moj, nikar ne žaluj,

IV. In veseljem sovriškarj rapoj.

Slovenska deklica.

I. Sem slovenska deklica,

II. Uterga kare mi moj stan

Slovenski kraj častim,

III. In veseljem vse storim.

Bod poudravljen mi nemljica,

IV. Invecer od dela vtrujen

Opa kateri jar živim.

I. Se Bogu nahvalim,

II. Črsta kakor ribica,

III. Ker tolko dobrega mi da,

Se zgodaj prebudim

IV. Potem sladko aspim.

Veselo kakor ptičica

I. Kak Slovenka deklica,

Se s pesmami glasim.

II. Tud rožice sadim,

III. V jutro gda stori se dan

IV. Da injimi si tud Stvarnik-a

Ina delom ne hitim

I. Marijo počastim.

II. Ka sedi v mojem srcu pa,
Tri rože si gojim,
Ki so lepota moja vsa,
Si večje ne helim.

VII. Ta prva bela lilija,
Ta druga rožmarin,
Ta tretja je vijolica,
Sončnosti spomin.

VIII.
Kda fanta bom si rebrala,
Ka drugo ne gledim,
Kteri ljubil me bo in sva
Temu se močim.

Spominčica.

I. Po rože pripravljene,
Je šopek narejen,
Et kje si, fantič dragi moj,
Koi nenin narocen.

II. Ka jugu v boju padel mnog
Vojakov, fant je mlad,
Med njimi sva voljenee,
Objel je nemlje hlad.

III.
Ka bom točila bridkih soln,
Koničala se nikdar —
Umrl je on — na sveto stvar,
Kbu mvesta bom vsikdar.

Bel bom v planino vas.

I. Bel bom v planino v vas,
B' stolo bom djal na pas.
II. Prišel bom sed vasi,
Spronil bom strele tri.
III. Ljubca to slisala,
Hitro je odpirat šla.
IV. Kaj si prišel vas tako
Et s' prišel po slovo?
V. K' sem prišel vas tako,
Prišel sem po slovo.

VI. Kaj boš slovo jemal,
Paž s se nis' druge sbral.
VII. Dan je ne osmi dan,
Kar ne far drugo imam.
VIII. Kaj nekel si takrat
Kto sva se jela st' mat.
IX. Da te ne rapustim
Dokler na svet živim.
X. Vj le pober se preč,
Da te nem vidla več.

Domáci pravník.

I. Reseli čas prihaja,
Kdo mati ngodaj vstaja,
Ker tak stumi hi ma dost skrbi.

II. Ker v peč potico vsaja.
Prešica smo redili
Kdaj bomo ga lovili,
Okrog voglov, okrog plotov,
Na njim bomo hodili.

III. Grasič debelo mija,
h debelim repom vija,
Ker se boji na madnje dni,
Nakljal ga bo kbatija.

IV. Brisel bo tudi godec,
Dobil bo svinjski gobec
Le pridi k nam, še rep ti dam,
Da dober bo melodec.

Strovo.

I. Kbi je solnce obujalo,
Ka te drobne ročice,
Kbi mi jih je deklet dolo,
Kbi je pušle delalo.
II. Kbi je ročice trgalo
Kbi je pušle delalo,
Ke morem je ponabit,
Kotk težko mi je na njo.
III. Psi hrubi in doline,
Bonirajte se ve.

IV. Grasička smo naklali,
Pa drobno razmerali,
Pa boljše je stotisočkrat,
Kot da bi ga prodali.

I. Klobase so narejene,
So materi ročene,
So prprane so quicane,
Pa niso se pečene.

II. Pokličimo še Liso,
Kdaj sedimo na mis
Da sliče randelila bo,
Ker ŕupa je še blizu.

Dab se naravno polje storilo
Dabi videl svojo deklet.
II. Kdo nam krogle še brencijo,
Da se strese celi svet,
Ljudje po tleh ležijo
Ke sorte ranjeni.
I. Tu eden nima roke,
Tam drugi spet noge,
Tam tretji v psih ranjen
Tamkaj na tleh leži.

Na tujih tleh.

I. Oj, le sumi gond nad mano,
Senini gond na tujih tleh,
Indi se mi da pesem znano,
Pojes o nekdajšnjih dneh!
Daleč plove misel meni,
Čer planine in ravni,
Da to gond je moj neleni,
Či nad mano zdaj visi.

II. Da to spet so brate rodne,
Či jih lepših nimam svet,
Polje mrem vtore rodne,
Vse, kot bilo prejšnjih let!
Sumi, sumi gond neleni,
Pesem poj o prejšnjih dneh,
Kaj ti veš kako je meni,
Či medlim na tujih tleh.

hakaj bi ne bila veselga sna.

I. hakaj bi ne bila veselga sna,
Saj revni moj stan mi
Četi ne bran. tralala-----

II. Či dan ravnoni,
Či k delu budi,
Či delo hitim Boga pričastim.

III. hahvalim Boga,

Či zdravje mi da,
Či pesem slavi,
Gospoda vse dni. tralala-----

Od ptuice.

I. Pticka je rapta bla,
V hišici neleni,
Gor in dol je letala,
V nili bla nobeni,
Sela je lustno je tukaj le.

II. Druge ptičke morajo,
Hivera iskati,
Himski čas smrujejo,
Či borejo stradati,
Či pa hišica radosti da.

III. Jastreb gleda ptuico,
Či oknu se ji vsede,
Oj ti uboga ptuica,
Glej na nas sosede,
Prosti smo delamo kaj hočemo.
IV. V voha voh se dvignemo,
Čer, gore planine,
Tud vse mesta naša so,
Polja in doline,
Letamo, spevamo in živamo.

I. Kadar rima bliža se,
kbi v tople kraje gremo,
če nam tukaj prav ne gre,
na boljše kraje vemo,
Stičica vridigni se, lustno je.

III. Kdor ni vedel do sedaj,

Kaj so sladki mani,

Pa bo vedel od sedaj,

Kako so nevarni,

Dehtice nčte se, od ptičice.

Megla v jeneru.

I. Sem mislil snoči v vas iti,
Pa b'la megla v jeneri;
Megla, megla v jeneri.

II. Je ljubca bila vlišana,

Je s'la meglia a jenera,

Megla, megla a jenera.

Lahko noč.

I. Lahko noč, bi ti jaz vošil,
Pa bo skoraj beli dan,
Oh adijo ljubca moja,
Jaz pa morem iti dan.

III. He rojce vetejo.

I. He rojce na polju vetejo
He fantje na vojsko gredo.

II. So fantje se a vojske umili,
He deklet na pragu stoji.

II. Stička s hišice nleti,

Jastreb jo popade,

On jo ngrabi in umori,

Kdaj ne boš več pela,

Stičica rakaj pa si s hiše s'la.

I. Grosila ljubca je Boga,

Dab' s'la meglia a jenera,

Megla, megla a jenera.

II. Lahko noč bi ti vošila

Pa se dela beli dan,

Dober dan bi ti vošila

Pa te nič več ne pomenam.

III. Kako pa ti meni dopadeš.

hivljenje, jaz rate bi dal.

II. Kako naj jaz tebi dopadem,

Saj imam re svojga moša.

Člagaobnina.

I. Podvaj součenka mila,
V tihotnem grobu tu sladko,
Terko, kerko ti dokončati,
Kivljenje bilo je mlado.

II. Ti svet napustila si v budičnosti
Čajboljsi in volila del,
Telo naraj je remelji dano,
V visave duh je tvoj spunktel.

Psi so prihajali.

I. Psi so prihajali,
Čjega ni blo;
Kto bi on vedel le
Kako mi je hudo.

II. Inverdie so prišle,
Lunca je bla;
Jaz sem pa jokala
Sama doma.

Le semkaj sedi.

I. Le semkaj k meni sedi,
Ča mojo desno stran,
Pa bi mi kaj povedi,
Kak je soldaški stan.

II. Jaz bi se ne doli vsedel,
Ča tvojo desno stran,
Kto bi le nagrišno vedel,
Če sem tvoj fantič sbran.

I. Gomila tiha se te krije,
Ča njez vetice počeno,
Tovarsice ostale tvoje
Gozile bomo jih mesto.

II. Med velikimi duhovi goji,
Ti meina veselis se ndaj,
Če mabi nas dčeta prosil,
Da steboj ndrui nas kedaj.

III. Duge podajale,
Fantom roke;
Jaz sem pa točila
Grenke solne;

IV. Kto pa je on prišel,
Blo je ondravljeno
Blo je ondravljeno
Moje sne.

I. Oh, dolge so se ure,
Ča vahti moram stat,
Doma pa deklee joka,
Čer moram bit soldat,
II. Kasarno bom napustil,
Domov se bom podal,
Bom drugo deklee ljubil,
Bom drugi sne dal.

Fantje se mbirajo.
~~mirajo~~ in ~~mirajo~~ I.

I. Fantje se mbirajo,
Daleč marširajo,
Daleč, daleč na ono stran,
Kjer nobenega ne poznam.

II.

Barka je plavala,
Ljubca je jokala,
Odrin odrin od kraja preč,
Saj se ne bomo vidli več.

Kas macek.

I. Kas macek je ljubco imel,
Kaj vako vasovat je šel,
Je hodil domov ves maspan,
Iko menjar odvrnil je dan.

II. Kbolela je ljubica hudo
Kaj če več zdrava ne bo,
Kas macek je jokat macek,
Kobene več miši ni vjel.

III. In ko mu res vnoame jo smrt,

Okoli se plari potit,
Niveenje sovranit moine,

V sobo šel obesil se je.

IV. To žalost k sem pel povem,
Vam mladim nestruknim
Ljudem, če dolgo živet vam je,
Kar, zaljubit se nikdar nikar.

Smrečica.

I. Le sekaj, sekaj smrečico,
Da boš naredil barčico,
Je smrečica posekana,
Je barčica pripravljena.

II.

Šklenila bele je roke,

Točila grenke je solne,

Le jokaj jokaj, al pa ne,

Saj nisi moje več dekle.

Didreja rija di drom.

I. Je barčica napravljena,
Kaj moje je nastavljena,
Je barčica odplavala,
Dekle je pa naplakala.

Raste mi raste
mi mi mi

I. Raste mi raste, Kotri v tej hiši, III. Ell si bolana, IV. Kisem bolana
 Franca melena, Ena postelj postlana, Ell si raspana, Kisem raspana,
 Sredi te travce Gori na postlji Ell boš ljubila, Jar bom ljubila
 Ena hiša stoji. Eno dekle leni. Kaj moje sice. Le tvoje sice.
Se davno mrači.

I. Se davno mrači, III. Danica blišči,
 Mojga ljubga se ni, Sa ga vendar se ni,
 Ne bodo ga vidle Kaj dela, kaj dela,
 Ke moje oči. Ell kje se mudi?
 II. Ne luna svetli, IV. Je mene razpustil,
 Mojga ljub' ga se ni, Je drugo dobil,
 Inabiti nevest ni je Kaj srečen ostane
 Na drugo gori, Dokler bode živ.
 V. Snoc' je bil, dav je sel,
 Drev bo pa spet prišel,
 Če ga pa drev ne bo,
 Mel je slovo.

Delaj delaj pušle.

I. Delaj, delaj dekle pušle
 Na to rajno kalostno,
 Saj ga bodem naredila,
 In konmarina nemškega.
 II. S ano vilo ga povila,
 S solnami malivala,
 Na klobuk ga bom pripela,
 In eno slato knofelo.
 III. Sa te bodo sicerale
 Sa te bodo vpraševale,
 Imas keno sročeno
 Imas dekle ljubljeno.
 IV. Kimam kene poročene
 Imam dekle ljubljeno
 Ona lepa je Franjica
 Moja prava ljubica.

Hladna jesen

I. Hladna jesen k nam ne prihaja,
Po planinah skanca pada,
Bajt se men ohenit je.
Da nimam rbrane ljubice.

II. Imel sem ne ljubco rbrano,
Da som jo dali v tujo faro,
Kaj bom revei ndaj poel,
Če kje bom drugo ljubco vnel.

I. Jar sem hodil po planinah

Jar sem hodil po dolinah,

Tam sem hodil, tam sem bil,

Sem drobne tice pet uil.

Kaj pa deklee tukaj delaš?

I. Kaj pa deklee tukaj delaš,
Na melenem travniku.

II. Kaj ne ves da roice tigram,
Da ti pušle naredim,

Kaj pa nica v vas hoditi,
K' ni nobene ljubice.

Goreci ogenj.

I. Goreci ogenj, bren plamena,
P mojemu sonu ndaj gori,
Kobeden drug ga ne pogasi,
Kakor tvoje rne oči.

II. Uca sedem je odbila
Solnce je na goro šlo.
Potem pa pride blede luna,
In rari se nad goro.

III. Deklee je na pragu stala,
Svetle rverde prekevala,
Svitle rverde dol gredo,
O ljub moj fontic pojdi domov.
II. Da se ne rjo ludge sreivali
Da se ne rjo pršivali,
Kod si hodil kje si bil,
Da si škornjčke vrosil.

III. Jar jo gledam in jo vprašam
Kaj povedat mi ima,
Če ona se na oblake skriva
Mei odgovora ne da.

IV. Tam pa stisim drobne ptičke,
Ki prepevajo lepo,
Kile pesnice pojejo,
Kot b jemale ne slovo.

I. Kdaj pa vidim prvo cvetje,

Ki pred mano bliza se,

Kama so se žani stekli

Le podajva si roke!

II. Saj jaz tega nisem kriva,

Kar ženiški govore,

Ba se tudi ne bom branila,

Le podajva si roke.

III. Ki je več na svetu me,

Da bi jaz pogledal te,

Tudi ni je več minute,

Da b' steboj govoril se.

IV. Ka svetu je se dosti cvetja,

Morebiti amiraj več,

Ul na mojo revno srec,

Se nikjer ne najde več.

V. Ka te je se dosti cvetja,

Ka tem svetu skranjenga

Ul na mojo revno srec,

Ki na svet nobenega.

XV.

Kdaj sva se ne razločila:

Kakor duša in telo,

Brez sornere ostomiva

Čja do groba hladnega.

~~Ke bom se monila.~~

I. Ke bom se monila,

Ka vsoce gore,

Ke bom se nosila, na glavi vode. Kjer bistri potoki, so bele ceste

X. Ba se ravno kako cvetje,

hoče odkleniti se,

Jaz prav hitro gori ustanem.

Ker me rokoli srec.

XI. Bleda luna se je skrila,

Jaz je ne ne vidim več,

Midva se bova tud ločila,

Se ne bova videla več.

XII. Tvoja srec je neresto,

Moje tebi ne tako,

Le isbiraj drugo srec,

In prav nesto naj ti bo.

XIII. Moje srec je se dano,

Kamor je namenjeno,

P globoko čno jamo,

XIV. Tamkaj bo odravljeno.

Kdaj mi pa le sdava bodi,

Ti in tvoje čne oči

In ta tvoja mila usta,

Ki jih slisati več ni.

III. Na Sarno sem hodil,
Sem ribe lovil,
Sem mreno nastavil
Sem deklet dobil.

IV. Moje citre so rjave,
Moi nočjo več pet'
Moja dekleta me pi stila,
Mbe noče imet,

I. Moje očka so mi rekli.

Očeni se mi moj sin,
J' bom hišo naredil,
In orehovi lupin.

II. Kako se bom oženil
K' nobena na me ni,
Čj če si vnamem staro,
In nobeno delo ni.

III. Če si vnamem mlado,
M' jo drugi kradejo,
Če ti pa vnamem vdovo,
Je zmirom žalostna.
IV. Vendar se bom oženil,
To mlado si bom sbral,
To mlado mam naj rajši,
Je zmirom vesela.

V. Na miro bo sedela
In pela bo lepo.
Bo lepe pesmi pela
In tudi jar tako.

I. Je pa davi slanca pala.

Pa zelene travnike
Je vso travo pomorila,
In vse blahtne rovice.

II. Meni pa ni nič na rovice
Če jih slanca pomori,
Meni je na deklet moje,
Če me ona zapusti.

III. Ravno v sredi mojga sna,
Ena rožica cveti,
Če ne boš ji prilivala,
Se zagvisno posuši.

IV. Kaj ji bodem prilivala,
Kamam vina ne vode,
Jar pa ji bom prilivala,
Svoje sotle solnice.

I. Jager mi jaga!
Jager mi jaga, Oh kaj mi pomaga, Tica nasproš leti, Vstrelil jo bo.

I. Tiča napila,

On kaj sem ti stila, Pa javor se vsela,

Saj sem prepevala, hladna je senica

Bele noči. Javorova.

IV. Tiča nletela,

Pa okencu pela,

Ostani ne bod raspan

Saj je še dan.

Majolka.

I. Majolka bod poudravljenja,

Ker n' vinem si pripravljena,

Majolka, majolka majolčica.

II. Od munaj lepo pisana,

Od mnotraj n' vinem nlimana,

III. Ker vince rad imamo

Majolčico stimamo.

IV. Se primi jo na roče,

Kaj teče dožler hoče.

Stoji, stoji tam pod goro.

I. Stoji, stoji tam pod goro,

Lep klosterček Vesevo,

P' njem prebiva nunc devet

Se lepših mlajših je deset.

II. Med njimi lepa Urška,

Kajlepša nuna klosterska,

Fantič pod klostram je oral,

Je drobno deteljco sejal.

III. Pri oknu stala Urška,

Kajlepša nuna klosterska,

Pa ravno polje gledala,

Klat prstan n' roke snemala. Ki videla ga več ne bom.

I. Ind sosed naj se piže,

Da sladko vince vñije.

Majolka majolka majolčica.

II. Majolka kaj si stila,

Da si nas napojila.

III. Indaj se ti poslovimo.

Da pamet ne izgubimo.

IV. Če Bog, da spet veseli

Se večkrat bomo peli.

V. Fantič jo gleda ostrmi,

Tako ji pravi govori.

„Le doli, doli, Urška,

Kajlepša nuna klosterska.

I. Da bom od tebe slovo jemal

Klat prstan ti vnastavo dal,

Prosila Urška je lepo,

„Jaz grem iz klostra idaj domov!

II. Jaz grem iz klostra idaj domov!

Na eno uro ali pa pol'

Da od ljubega vnela bom slovo.

^{VI.} Ja velika nuna jo svani,
Tako ji pravi govori,
Kikar, nikari, Uriska,
Kajlepa nuna klosterska.

^{VIII.} Sonabi svojga ljubega,
In ljubi samga Jemsa,
Tvoj ženin bodi Jemus svet,
Krvavik non on ima pet.
^{IX.} On je na tebe kri prelil,
Da ti je nebesa nadobil,
Sebrn non vname Uriska,
Nodere ga do snika.

Dekle pred kasarno.

^{I.} Dekle pred kasarno pride,
Grina žalost jo obide,
Dol ji tečejo solne
Čerz rdeče ličice.

^{III.} Oki ce va si ne podala,
In slovo sva tud jemala,
Nda j pa grem od tebe preč,
Se ne bova vidla več.

Belokrajnska. I.

^{I.} Ena si napojmo,
Bratci dobro vemo,
Da smo Slovenci vsi.
^{II.} Glavke si nalijmo
Vince ven ispijmo
Ispijmo to vince rumeno.

^{X.} Oj teči teči rdeča kri,
Ker n klostia ven me ne pusti,
In klostia ven me ne puste,
Slovo jemati me ne puste.

^{XI.} Čbi Uriska ndaj omedli,
Tako se pravi govori:

Vsem staršem pravi nauk naj bo
Či hčere v kloster silijo.

^{XII.} Le b' me b' li doli v kloster lep,
Ko sem bla stara sedem let,
Kaj so me doli v kloster lep,
K' sem bla se stara dvajset let.

^{II.} Hauptman pravi: dekle moje,
Vse nastoj so prošnje tvoje,
Se podajta si roke,
In vnemita ndaj slovo.

^{III.} Ker nam je piraslo,
Jee kakor maslo,
So vince Dravsko.

^{IV.} Biste kolikor morite,
Vince je vse sorte,

Sam Bog ga nam je dal.

I. Suce bo gorelo,

Lice bo svetelo,
Kot rdeča gatroša.

II. Tam na onem sveti,

Če bo vinca v kleti,

Tam vedno suša bo.

III. Dajte mir ta berman

Rekvjem sterman

Kam bojo peli sam.

Belokrajnska II.

I. Kikdar na svetu lepšega ni,

Kot je gorica ki vince rodi,

Bratec moj dragi, ndaj se napiji,

Kikdar na svetu boljšega ni.

II. Močnik se trudi in se vrti,

Da se mu delo ne namudi,

Kolje bom sekal, spil ga bom,

Deca belila, gostil se bom.

III. Smažil in venal, bom ga vse sam

Kajti to delo dobro poznam,

Kadar pa pride sv. Mihael,

Grondje bo vrelo, tam ga bom brač

IV. Kadar pa pride sv. Martin.

On ga bo kstil, jar ga bom pil

Očka prinese čutarico

Mama spečejo povitico.

Ko ptuica na tuje gre.

I. Ko ptuica na tuje gre,

Sa v kljunčku nese pisemce,

Le nes' le nes' to pisemce,

Do moje ljubice.

II. Ko pisemce prejela je,

P prebele svoje ročice,

Ko pisemce prebrala je,

Točila je solze.

III. O, bravo fantič, dobro znaš,

Oh če le moreš, me golfaš,

Dugam se hodiš veselit,

Oj k meni na kratek čas.

Rudarska

I. Odbije tri po polnoči,

Sa v Idriji že mron buči,

In spanja rudarja budi,

Kaprovčajo ndaj v jamo se,

Ne vname vsak kar treba je,

Pi v temi jamnsico priže.

II. Ka sino kljunčka ndaj glasno,

K molitvi v hodu se nbero

Pod zemljo stopajo srčno,

Se radejo na vse strani,

Kjer živo se srebro cedi,

V skladnici podzemeljski.

III. Hačne se delo ndaj povsod,
He vta tu, narže drugod,
In s čela lije bleedim pot,
V globine nida tam nidar
In vodo okrog leti vodar,
In mudnino proč drda vorar.

Lepa ptica kukarica!

I. Lepa ptica kukarica kuku,
Stara žena bukovca, kuku,
Čj je bil Jeterneč,
Staro ženo v kurnik ušel.
II. Kurnik je na rame del,
Sabo na semenj ga vrel,
Vpraša vsak: kaj velja
Ki tako kod ropota.

Ko ptica sem pevala,

I. Ko ptica sem pevala,
Sem sladke sanje sanjala,
Oh ndaj pa nikdar več,
Peselje preč je preč.
II. Svetela sem kot rožica
Čebeškim rarkom ljubljena,
Oh ndaj pa nikdar več,
Peselje preč je preč.

I.
Le pod menoj se biva mir,
Krog mene pa ga ni nikjer,
Sre le tja, le tja reči,
Kjer angelj moj leži.

IV. Se delo srečno dokonča,
Nahvali vsak lepo Boga,
Četud si misli: n' lo tipim,
Da se počteno preživim,
Četud si misli: n' lo tipim,
Pa vendar zadovoljen sem.

III. Žena skare, sem in tja,
Jste koder bi ušla,
Luknjico brn dobi,
IV. Se iz kurnik-a spusti.
Le naj skrje brn se vsak,
Žena huda je kot spak,
Da ima se roge,
To bilo bi ti gorje kuku.

II. Rožice moje miljene,
So male vence spletale,
Oh ndaj pa nikdar več,
Veselje preč je preč.
III. In lesketali oči sta,
Kot vendi dve, kot solna dva,
Oh ndaj pa nikdar več,
Peselje preč je preč.

Hima in pomlad.

I. Prišla zima je,
Je pobrala vse,
Stičke zvinejo ino prejdejo,
Sle so v kraje tja,
Kamor jaz ne znam,
Tukaj le ostanem sam.

II. Sneg se privali,
Hemlja pod njem spi,
Kas tak mrlo je,
Da se vse kadi.

Kak bom jaz obstal, kje po nini spal,
Tega sem se dolgo bal.

III. Kje so rožice, lepo pisane,
Kje je njihov cvet,
Ki ga videt več.
Prišla zima je,
Je pobrala vse,
Tako kakor puša je.

Bom sũstarija vnela.

I. Bom sũstarija vnela,
Bom zmeraj vesela,
Jaz sũstarija 'mam,
Pa bosa capeljam.

II. Bom znidarija vnela,
Bom zmeraj vesela
Znidarija 'mam
Pa svat ne znam.

IV. Prišla je pomlad,
Kam se čem podat,
Kas tak rebe me, da ves tresem se,
Kem na eno reč
Sojdem gor na peč,
In me ne bo reblo več.

V. Prišla kukorca, moja ljubica,
In bo kukala
In prepevala,
Kukala kuku, kuku,
Se kuku, kuku,
Da bi se enkrat veselo blo.

VI. Skrzaniček prileti, kmeta gor budi
Kmet le prid' orat,
Svoje seme sjat,
Kmet se prebudi
In na plugom gre,
Veselo je njega sne.

III. Bom knapa vnela
Bom zmeraj vesela,
Koj knap je baron,

IV. Ga piše po kron.
Bom knapa vnela,
Bom zmeraj vesela,
Koj knap je baron,
Jaz pa vlečem penzjon.

I.

Bom kaupmana vrela,
Bom smeraj vesela,
Ja kaupmana 'mam
Sa gošpat ne smam.

II.

Bom studenta vrela
Bom smeraj vesela,
Studenta imam
Sa krotat ne smam.

III.

Bom godca vrela,
Bom smeraj vesela,
Če kruha ne bo
Hagodel mi bo.

Jos' hrvatska.

I.

Jos' hrvatska nij propala,

Dok mi živimo,

Pisoko se bude stala,

Kad ju obudimo;

Ek' je dugo tvrdo stala,

Jaka hoće bit.

Ek' je sada u snu spala,

Hoće si prostranit.

II.

Veput sanja ljudne senje,

Sladke radosti,

Kada joj se kažu tenje

Jake mladosti;

Dugda pako magle crne,

Nju obotirajo

Kada sestre njoj neverne,

Nju zapiraju.

III.

Jednoć vidi španije

Sve ponorejene,

Stare slavne sve banije.

U nova stvorene,

Vidi, čije i Slovence,

Krepke dolarit,

I s hrvati neprestance,

Tako govorit:

IV.

Čj hrvati braco mila,

Čujte našo reč

Razdružit nas neke sila,

Bas' nikakva več;

Kas je negda jedna majka,

Draga rodila,

S jednim nas je, Bog joj plati,

Mlekom dojila.

I.

Kako cemo majki bolje,

Rad sahrvaliti,

Ček' da budmo jedne volje,

Svi sjediniti;

Jal i narlob njoj su sine,

Sve razdružili,

Stare slavne domovine,

Diku susili.

I. Kij li skoro skrajnje vreme,

Da ju misimo.

Ter da tudje teško breme,

In nas bacimo;

Stari smo i mi hrvati,

Okismo nabili,

Da so naši pravi brati,

Ho probavili.

II. Jednoč čuje svoje sine,

Glasno pevati

Glavno glase u visine

Tako dirati;

Braco! danas kolo vodi

Danak svetkuje,

Hrvatska se preporodi.

Sin se raduje.

III. P' kolu jesu svi hrvati,

Stare dršave,

Stare slave verni svati,

I. ^{Ho pridem jar.}
Ho pridem jar k tebi ponoć,

Potrkam na okno gledač

Potem se pa dol' naslonim.

Čka oknu prav sladko raspim.

Solnce ne doli gre.

I. Solnce ne doli gre, Luna na strani stoji, Treba jemati bo od ljubce slovo

In Like Krbave;

Krajci, Stajer, Gorotanci,

I Slavonija,

Bosna, Sibi, Istrianci,

Ter Dalmacija.

IX. Svi hrvati se rukuje,

I porjavaju,

Istinski se sad čluje,

Reč si dsvaju;

Čekaj nadu sveta puci,

Čjihov novi sver,

Hvalit će ju vnukov vnuci,

Čjihov narod ves.

X. Kuder braco, čaše s vinom,

Sad napunite,

Indarim hrvatskim sinom

Vanim napiste,

Čekaj sivi naša sloga

Svakji pravi Slav

Pravi sinko roda svoga,

Čekaj bude zdrav.

I. Ho sjutro se sbudim,

Prav žalostno se dršim,

Če vidim deklića nič već,

Grem žalosten od okna preč,

I. Tanti' nikar tako.
Oben' je preveč hudo,
Jaz bom točila pregrenke solne.

Odhod.

I. Dol' se vsedi, kaj boš stal,
Kaj boš stoje slovo jemal,
Kdaj gremo, o! kdaj gremo,
Karaj nas več nebo.

II. Če se vedem pa naspim,
In se sajutrek samudim,
Kdaj gremo -----.

III. Toci jih al' pa ne,
Obeni ni nič rade,
Obeni odpira še drugo dekle.

III. Barica je splavala,
Dekle je pa rajokala,
Kdaj gremo, o! kdaj gremo,
Karaj nas več nebo.

IV. Jokaj, jokaj, al' pa ne,
Saj nisi moje več dekle,
Kdaj gremo -----.

I. Le odrini od kraja preč,
Da te ne bodem vidla več,

Kdaj gremo -----.

So gorah gumi se bliska.

I. So gorah gumi se bliska,
Ljubček moj po polji viska,
Vringaj viskaj oli poj,
Saj prides k meni v vas nočoj.

II. Slišel ljubi je pod okno
Oahlo tikal je na polko,
Postani ljuba odpri mi,

Saj ne radosti spala si.
III. Kje se nisem še naspala,
Ker sem se skrbno premisljala
Kdo je vringal kdo je pel,
In kdo je bil tako vesel.

II. Saj bi hitro ustajala,
Da sem pošto vedela,
Kved' la sem le pošto to,
Da imas drugo ljubico.
I. Ljuba, tega ne verjemi,
Le samo mene ti objemi,
Tebe ljubim samega,
In svojga sva pravega.
II. Dekle je pri oknu stalo,
Drobne runde presteralo,
Kvnde gredo na redko,
Ustani ljubi, pojdi domov.

VII. Da ne bodo te mečali,
Da ne bodo te spraševali,
Kod si hodil, kje si bil,
Čj kje si čeveljčke nosil.

IX.
Bodo ljudje sglavo majali,

In te spet inpraševali,

Kake so te tičice

Ki imajo rdeče ličice.

Orbe glava moja.

I. Orbe orbe glava moja,

Moje ngravano sne.

II. Moje dekle slovo dalo,

S noč mi je o polnoči.

Dekle kdo bo tebe trostal:

I. Dekle, kdo bo tebe trostal,

Ko te jaz napustil bom,

II. Trostale me bodo ribice,

Ki po morju plavajo.

III. Kupil si bom nove mreže,

Ribce vse polovil bom.

IV. Dekle kdo bo tebe trostal

Ko te jaz napustil bom.

V. Trostale me bodo ptičice

Ki po nebu letajo.

XI.

Trostala me bo kbarja,

Ko stega sveta pozidem.

Ki ptičica rapoje.

I.

Ki ptičica rapoje, pa sam ne vem kje. P relenem gordiču na veji sede.

VIII.

Jaz sem hodil po planinah,

Jaz sem hodil po dolinah,

Kod sem hodil, kje sem bil,

Sem mlade tičice pet učil.

I. Oj ptica, oj ptica odhod si doma,
Spod nemškega gradca, kelnarjeva.
II. Pod nemškim Gradcem tam s. roke sveto,
Bo prišel moj ljubi pa vtrgal je bo.

Papitnica.

I. Le pij bratec vince, glej
Da pijan ne boš,
Saj Bog ti ne rameri,
Če dobre volje boš.
II. Peljuba vinsk-a kta,
Kselje mojga sra,
Kdor te je sodil, al' gradil,
Je moj prijatelj bil.

Lani sem monila se.

I. Lani sem monila se,
Letos me ne greva;
Imam moša hudega,
Kujši kot koprija.
II. Koprijo slanka pomori,
Kben' moša ne more,
Kedno u hiš' pri peč sedi,
Se mran ga ne ramore.

III. Tam pri B'lovu semenj bo,
Tja ga bom peljala,
Tam ga ramentala bom,
El' pa ga bom prodala.
IV. Prav pocen ga pa ne dam,
Tenk' sem ga dobila,
Kajsi ga domu peljam,
Se bolj ga bom ljubila.

I. Ingancer mu bom skuhala,
S tropinami robelila
Ko bo tropine dol pobral,
Se mleka mu bom prilila.

Pse je veselo.

I. Pse je veselo kar riri,
Kbene pa sre boli,
Pa rakaj si sre žalostno,
Ko vedno si veselo blo.

II. Kdaj pa pojdem v puščavo,
Ča to govo visoko.

III. Ljubček moj po moju gre,
Grenke toim jan solne,
Kaj pa hočem reva ndaj storit,
Kaj tem od žalosti umreti.
IV. Kaj nis' vedla ti tega, Da „švoblar“ cegle da
Kdaj po svetu morai kajšati, In ta
Tam bom gledala ravno polje, Ravno polje sinje moje! svoj „leben“ krajšati.

So vrtu je pohajala.

I. So vrtu je pohajala.

In lahtne roŕce trgala,

II. Tod pride mimo mlad vojak.

Nek' mlad vojaski kamerad.

III. Oj dobro jutro, Urška!

U' boš kaj dala pušeka?

IV. Dan's je minilo sedem let,

Če sem verala pušeki lep.

I. Svojmu ljub' mu fantiču

Či ravno je na vojsko šel.

Hvedel sem nekaj novega.

I. Hvedel sem nekaj novega,

Od svojga dekleta zaljubljenega,

Ona si mbira drunega

In same ne mara nič več.

II. Ja dan, ta dan se h kralji spre,

In noč pa pribliŕuje se,

Jar pa bom čevljevce obul,

Pa bom h svoji ljubici šel.

III. Kadar pa h svoji ljubici spem,

Čelen klobuček na glavo dem,

Tri krive pera tud imam

Da te ne bo deklica nam.

Trije kovači.

I. Trije kovači postopaci,

Lumpje so bli vsi trije,

So mi dekile nahovali, Da ne morem do nje. Tako dolgo, da bom prišel do nje.

VI. Jar sem pa tam raven stal,

Če je tvoj fantič glavo dal.

VII. Čjegov klobuček sem pobral,

In ga na svojo glavo dal.

VIII. Oj dobro jutro Urška,

U' res ne daš mi pušeka?

IX. Sedem let ga čakala,

Bom sedem let ga čakala.

X. Oj hvala bodi in sva.

Čer tako vesta si bila.

II. So vrtu je spannirala,

In lahtne roŕce nabirala,

Kagelček, rosenkrovt, roŕmarin,

In tega ti pušeki naredim.

I. Tiho le tiho ljubica,

Da tega ne svejo mamica,

Da t' ga ne svejo drugi ljudje,

Da nisi na moji sre.

II. Hdrava ostani ljubica,

In tvoja lepa kamrica,

Hdrava ostani duša telo,

Saj mene več h tebi ne bo!

III. Sa so prisli, trije lumpje,
Trije lumpje so bli.
So mi kajico raigali,
kbi je stampet ostal.

Saj sem pravil mnogokrat.

I. Saj sem pravil mnogokrat.

Kaj bo to za kratek čas,
ke omeni se, ne omeni se,

Saj jaz prislem kmal po te!

III. Hday pa jokas, noč in dan,

Hday pa jokas noč in dan,

Ke ne jokaj več, ne pomagaj nič,

Pikdar ne boš prista več.

Pikdar ne bom porabil.

I. Pikdar ne bom porabil,

Očeta svojega,

Ki vedno me je vabil.

Moj sin le pit ga pozdiva.

II. En starček je bil

K' je vince rad pil,

En glavek ga je spranil,

Je drugega nabil.

IV. Sa kaj moram, pa kaj,

Če mi kaj ca rgori,

Da mi le stampet ostane,

Kjer mi deklet leži.

II. Hday s se mogla smoriti!

Mogla si moja dobit,

Hday pa 'mas moja, da si žalostna

Jam pa prost sem in vesel.

III. Je rekel tako

K' je glavek nagnil,

Kaj teče le, naj teče,

Da se bo vidlo dno.

IV. Pordravno rano ga keta,

K' je masel vinski sok!

Ča njega xdravje pijmo ga,

In njegovih strok!

I. Ta starček je bil,

Devestolet živ, se petdeset po smrti,

Se z vincem je mečil.

Gorička.

I. Pse je veselo vse se raduje,

Ko pa je nima minila

Ko se pomlad se nam približuje, Strah ino groza se oglasi.

II. Ura je sedma delo se račne,
Istakna navada je na kopače,
Ko pa je minula ura devet,
Mori napustiti mora ta svet.

III. Bilo je ravno 18. suša
Drugi dan pravnika sv. Jozefa,
Mori pa se pravnika večal več ni,
Tamkaj v goricah mrtov leži.

IV. Sinek in hčerka sveta gledita,
Kjima nemila smrt je odvela,
Mori pa se motiko v rokah drži,
Tamkaj v goricah mrtov leži.

Dekletu.

I. En reglček bodem napisal,
Svoji ljubici ga bodem poslal,
Ja gor v ta nemški grad,
Ti mladi kelnarci.

II. El kelnarica na pragi stala,
To pisence drobno je brala,
Ja solnate njene so bile oči,
Ker fantič k soldatom gre.

Desem.

I. Plenice sem prala
Pri bistrem potoku
Do poti je prišel en fantič
Korajnen vesel,
Pa on me je vprašal of deklica ti.
Kakaj mas tak solne oči.

V. Sinek in hčerka sta se jokala,
Irena na morjem je halovala,
Holost pa mora več ga ne studi,
Kjemu mrtvaška sveča gori.

VI. Kdaj pa pogledimo ljubi kristjani,
Da je smrt vedno med nami,
Človek na svetu, tak dolgo živi,
Kakor kaplja na veji visi.

VII. Kaplja na veji lepo se sibleje,
Juturna marja lepo njoji sije,
Veter pod pihne kaplje več ni,
Tako se tudi s nami godi.

III. El se mi bodeš kaj kupil,
Se prej kak me bodeš napustil,
Ja kupil ti bodem ta prstan svet,
In si deni ti put na vrat.

IV. El se me bodeš kaj ljubil,
Prej ko me bodeš napustil,
Ja ljubil te bodem sto tamenkrat,
Se prej kak bom na vahti stal.

V. El kaj me to vprašas,
Sam dobro veš,
Če veter posušil je rožice svet,
Če eno zalivam, se druga suši,
Katorej mam solne oči.

III.

Ker sinek se joče tam v ribki leni,
Oh kolko mam velikih noči,
Delat po dnevi, da kruh si

Škrbin, po noči moram vstati
Da luč naredim in sinka raspi,
Saj se lahko močno solnim.

Drevo v cvetu.

I. Ko gledam spomladi,

Cvetocē drevo,

Peselja se smeje,

Kbi sme sladko.

II. Biblinam pobožno

Se mu gologlav,

Ono mi mladosti,

Podoba je prav.

III. Pseh vrtov je slava,

Pseh vrtov je bras,

Preperajo ptice

Kbu hvalo na glas.

IV. Na dom svoj involi,

Si ptičkov ga par,

Ljuberni je meine,

Pesele oltar.

V. In veta čebela,

Okabira si med,

Papravleja in njeqa

Čebestko si fed.

Tam na turškem gričem.

I. Tam na turškem gričem,

Tam je dost fantičev,

Se na nas vojskujejo,

VI. Te trudnega vabi,

Cvetocē drevo,

Glavinco sivo,

Cvet bočka mehko.

VII. Mladini nedolžni,

Enaka je last;

Ta cvet je dehele,

VIII. Človestva je čast.

Peselje ranseva,

In radost budi,

O krasnosti njeni,

Se vse veseli.

IX. In veseljem napaja,

Se starcu sme,

O njej se nebesa

Belo vesele.

X. Nato ko ugledam

Cvetocē drevo,

Veselje se smeje,

Kbi sme sladko.

II. Čika ljubernivi,

Saj vi niste kivi,

Da far morem bit soldat.

III. Oh adijo očka, oh adijo mamca,
Oh adijo ljubi brat,
Kdaj se vidno nasmejkrat.

IV. Kena tu je roka,
Storbi na stroka,
Obene več naraj ne bo.

III.
Krogla piletela
V sne me radela
In me težko ranila.

Paprej.

I. Paprej nastava slave,
Pa boš junoska kri,
Na blagor očetnjave,
Kaj pusta govori.

II. V ovišem in desnico,
Klesimo vraga grm,
Kapisat kri v pravico
Kli tija jo naš dom.

I. Kje so moje rožice
Bisane in bele,
Moja sva ljubice,
Klahtne so vetele,
Oh sponlad je šla od nas
Vrela jih je rima mrav.

II. Kje so moje ptičice,
Kom so kdaj letele,
Oh nedolžne pevice,

I. Tam so čini dimi,
Da se nič ne vidi,
Kamor krogla pileti.

II. Tam se nič ne smili,
Če svojemu sini,
Sin pa tud očetu ne.

III. Dragi mati je proila,
Rože okoli vrata vila,
Je plakala moja mila,
Tu ostani ljubi moj.
IV. V Bogom, mati ljubca zdrava,
Obati mi je očetnjava,
Ljubca moj čast in slava,
Kajdno kajdno nor njo v boj.

Vse mine.
I. Kak so vrgolele
Kajinke ble nastavljene,
Stičke so se vjele vse.
III. Kje je hladni potok moj,
Kjer sem se sprekojal,
Kjer skušnjav nevarni boj,
Obene je obdajal,
Velka, velka suša bla,
Kemelja je popila ga.

IV. Kje je moja utica,
Utica zelena,
Kjer je hladna senčica
h lipice spletena,
Tud vihar podrl je njo,
Uh zelena več ne bo.

II. Kje je tista deklica,
Vrtu je sedela,
Lepa kakor rožica,
Pesnice je pela,
Hitro, hitro mine čas,
Kbine tud lep obran.

Rožmarin.

I. Rasti rasti rožmarin,
Ti deviški drag spomin,
Rožmarin ima svoj duh,
Kaj bo zelen al pa suh.
II. Kadar jaz umrla bom
Pencek lep imela bom,
h rožmarina zelenca,
S feidlna rdečega.
III. Bom na pare vložena
Belo bom oblečena,
Venec pa bo lep zelen,
Oben na glavo položen.

VII. Ti pa mili Jezu daj,
Biti mi na desni kraj,
Biti mi na desni kraj, Biti gor v neti raj.

I. Kje je deček rđaj vesel,
Ki je tu prepeval,
Da bi enkrat se rapel,
Kratek čas nam delal,
Hitro, hitro mine čas,
Uh ne bo ga več pri nas.

IV. He monovi milo pojo,
Obene pa pogreb neso,
V grobu počivala bom,
Peč sestric imela bom.
I. Tam košice čakajo,
Ka trobento angeljsko,
h njimi v groba vstala bom,
Sla v dolino k sodbi bom.
VI. Po sodnik prikanal se,
Po pravici sodil vse,
Dobre djal na desno stran
hude djal na levo stran.

Perice.

I. Moati roklice, briktni deklice,

hitro vstanite, ne se dani,

Svoje rokavce nite in houbce,

Ste poberte prāt se mudi.

II. Nehto končale, lug ste isprale,

Le na perisce nesite prāt,

Stičke vesele vam bodo rapele,

Pribice hočejo poudravezati vas.

III. Prav spokoriti dobro smiti,

Gresniki namo sue,

Milost bo sijala sue nam vngala,

Da bo v ljuberni svetilo se.

Pomlad.

I. Pomlad mila odklenila,

Svoj veseli nam se raj,

Gvetje klije radost sije,

Neleti se vrt in gaj.

II. Koven tudi ne namudi,

Iskati dušni sad,

Pomlad ide, ropet pride,

Čas mladosti je le enkrat.

Vaski obrani.

I. Ko bi ti mladina mila,

Bila delavna tako,

Če bi moja duša bila,

Večkrat žalostna tako.

II. Glej snoko polje,

III. Vidne perilje dab se nile,

Vidi spirati svoje sue,

Grenke solnice vaše dušice,

Bodo smile ocedile se.

IV. Dobro inčinite in splahnite,

Vmarano pustit blo bi gido,

Solnce sušilo nam bode perilo,

Belo ko sneg se bliscalo bo.

I. Kdaj le hiti vence viti,

O mladina! kdaj je čas,

Dan rbežuje, cvet vsahuje,

Čimalu mine rožni kras.

II. In na njem mladentke

Čarobno glasne pevke.

III. Miljon Slovenke.

Blinu tega polja,

Krasne so gorice,

In na trsu solnne

Sladke jagodice.

^I. Če se kdo sprehaja,

Pa tem divnem kraju,

Kjemu senja sice,

O noč nemeljskem raju.

^I. Gledati je res veselo,

Broj mladih veselih ljudi,

Ko grejo v gorice na delo,

Če tita lepo obrodi.

Tri najlepše rože.

^I. Tri rože naj v našem ogradu cveto,

Ta prva je roža veselja,

Kaj vridar spleta nam našo glavo, Lepota to našega srca naj bo.

Bravina naj spolni se selja.

^{II}.

Tri rože naj v ogradu našem cveto,

Helena rožmarin je ta tretja,

Pa našem grobu vajena naj bo,

Helena od veka do veka.

Kaj cvetice pravijo.

^I. Ka trati cvetice cveto,

Pa vabijo k sebi, velijo tako.

Smo cvrste in mlade no pisane vse.

El cvetje to našo v nevarnosti je.

^{II}. Če pride pregodaj vročina al mraz,

Kam vname upaden cvetoci obran,

In kmalu raklene pomladni se vt,

Jesen ne pripelje, nesmilno nam smrt. In cvetje bo troje cvetilo lepo.

^{II}. Tu čuje se viskanje petje,

Da slisi se unstran gore,

Mladenci vsek radosti vnet je,

Mladenkam se bese sice.

^{III}. Pres večkrat sem gledal mladino,

Veselo je bilo oko,

El v srcu imel domovino,

In skrivoma plakal bitko.

^I. Tri rože naj v našem ogradu cveto,

Mladosti lilja ta druga,

Lepota to našega srca naj bo.

Da vest nam kaj hudega ne obča.

^{III}. Mladenci deklici so ravno tako,

In kakor cvetice v nevarnosti mla,

Čapelje se kmalu mladensko sice.

In lica cveteča obledijo mvene.

^{IV}. Katorej mladina ti rožmarin cvet,

Se čuj da te ne spaci hudobni svet.

Čončnost in čistost naj v skrbi ti bo

Od ljubice.

- I. Fantje le zgodaj vstanite,
Kteri ste udaljnih krajev,
Od ljubice ne slovo jemajte,
Pred kak bo solnce gor slo.
II. He tisoč noči je minilo,
Kaj nisem šel k ljubici spat,
Kdaj je ne name porabilo,
Bom mogel si dolgo iskat.
III. Tam gori na beloj ljubljanoj,
Ena noča prav lepo cveti,
In s tisto se bom jaz oženil,
Ker ona mi najbolj diši.

Vesem od Johane Mavrič.

- I. Človek predragi pomisli ko staneš,
Kini obravnan da večer gres spat,
Morbit na uro alj več se ne ganeš,
Kores si neč ne v rokah dršat.
II. Vesnica tota si fant al deklina,
Pred oči postavljen ti lepi je vngled,
Hitro spreminjajo mlada se lica,
Čeravno in jih klife najlepši se vet.
III. Deklica v 21. letu,
Bila je iz Gorenjsčaka doma,
Starsi so hteli pomoči imeti,
Eli pa Bog vse drugače ravna.
IV. Ka male se masé na dirki je bila,
Ka brenu vesela Johana Mavrič,
V. Ja moja je lepša kak tvoja,
Sri moji so kratke noči,
Sri moji je pernata postelj,
Sri tvoji se slamnate ni.
VI. Ja moja je bela kak lilja,
Pa tudi rudeča kak kri,
Čbe lepo razgubljeno gleda,
Pa tudi na smek se drni.
VII. Ljubica bodi vesela,
Jaz prisel bom skoraj domov,
Je boma prav lušno živela,
Če Bog nama neč bo dol.

- Večer se lepo je Bogu ročila
Čbshla ni je na ludega nič.
I. Drugo se jutro v postelji pravi,
Gnes pa vesela masinit jaz grem
Dve tovaršici v veseljem pordravi,
Dobro se jutro je ročila vsem.
II. Gori na masini ta prva je bila,
Snopje podavala ona je tam,
Ko pa je ura 11. odbila,
Kgrabi se roka ji notri do ram
III. Hitro poj skočijo drugi k pomoči,
Da bi jo rešili strašnih nevolj
Eli kdaj roka od nje se odloči,
Gje skori masino na drugi stran
dol.

VIII. Prej vi veseli rđaj v strahu gledijo,
Johaniško ktera jim v krvi leži.
Spraviti hitro v špital jo rešijo,
Da od zdravniška pomoči dobi.

IX. Tudi duhovnik rđaj bliže priiskoči,
Da joj prinese sv. Bešnje telo,
Ona pa z milim rđaj glasom odloči,
Umreti za mene najboljši bi blo.

X. Oče in mati sta tud prihitela
Kto sta inredla te strašne reči,
In vročimi solzami hčerko objela.
Katera nesrečna brez roke leži.

XI. Ona pa tudi je jedva prosila,
Oče in mati pomagajta mi,
Proda bi jaz se vam vse popravila,
Koliko za mene imate skrbi.

XII. O sestroh na večer se v Radgono pelja,
Da jo tam odpravijo če je moč,
Med vojnjo je strašno bolenje trpela
Hvala Marijo si je na pomoč.

Dober večer.

I. Dober večer ljubca moja,
Ali si se radost naspala,
Preobni se, al preobni se,
Če si se naspala kaj?

II. Jaz sem se radost naspala,
In se tudi prebudila.

Ali men se dolgo rdi, Da te ni blo še tri noči, kuharica, al svitla soblica
Bode moja ljubica.

XIII. Trenika sestra pa v službi je bila,
Hitro je vedla kaj snoj se godi,
Svojo je sestro re drugi dan vidla,
Katera nesrečna brez roke leži.

XIV. Elli rastonj nedelja ko pride,
Rano re v jutro je vrela slovo,
Halosten oče in sestra odide,
Jožeta z Radgone v mir se domu.

XV. Tmuroj v življenju je bila vesela,
Pesnice rada prepevala je,
Starše svoje prav rada je mela
Brate in sestre spoštovala je.

XVI. Rđaj pa bo zemljica telo pokrila
Daleč od svojih nakopana je,
Dusa plačilo pri Bogu dobila,
Ker jo povabil gor k sebi v nebo.

I. Doma nisem hotel ubogat,
Svoje ljube matere.
Tam pa moram ubogat ----
Opinja soldaskega.

VI. Greino r bogom ljubca moja,
Indaj se vidna radnjikrat
Glava suknjica se vitla sablica,
Bode moja ljubica.

Načleka sestrice.

I. Sestrice ustani na pašo boš šla.

Boš gnala, dva vola in konjice tri.

II. Sestrice ni vstala, na pašo ni šla.

Bog daj da bi spala, do ringa pekla.

III. Brat sel je na njivo, na praso orat,

Kapregel dva vola, in konjice tri.

IV. Bo prvo brandico, brat run prioral,

Triletel je k njemu en, čini kavraci.

V. Brat pusti oranže, pa pojdi domu,

Ker sestrice tvoja ne svate ima.

VI. Jan tega ne verjem, pa tudi ni res,

Ker sestrice moja se malicka je.

XIII. V toj rodnoj kočiji mi sestra sedi,

Vsa objokana, glanek v rokah drži V imenu Boga, ino svetga Duha.

Sedaj je ^{XV.} sestrice mi resena bla.

Triletel je angelj, jo peljal v nebo.

Pesem.

I. Je bela slama padla,
Ka melene travnike,

VI. Oh adijo oče mati,

Ljuba sestra ljubi brat,

Več ne morem k vam,

Ker predolga pot je nam,

VII. Domovine mili kraji.

Od nas ste ni porabljeni,

Enkrat bo prišel dan -----

Da bom tekel dekleta k vam.

VII. Ko drugo brandico, je run prioral,

Triletel je k njemu, en zelen gosposki

VIII. Brat pusti oranže, pa pojdi domu

Ker sestrice tvoja, ne k poroki gre.

IX. Jan tega ne verjem, pa tudi ni res

Ker sestrice moja se malicka je.

X. Ko tretjo brandico, je run prioral,

Triletel je k njemu en beli golob.

XI. Se pusti oranže, pa pojdi domu

Ker sestrice tvoja, ne k poroki gre.

XII. Brat je pustil oranže, pa sel je domu

Ka dvom sagleda, tri čarece kočije.

IX. Ljubim moj brat, napij mi enkrat

Bo naqvisno pomorila,

Vse te drobne ročice.

I. Ja druga slanca padla,
Ča moje žalostno sue,
Bo ragnisno pomorila,
Re te klahadne rovice.

II. Da ura tri odbije,
Se mi sue veseli,
Moj fantič k meni pride,
Se mu sabla nasveti.

III. Ko fantič v hišo stopi,
Sogleda me ostro,
Ell jan mu grem nasproti,
Sodam desno roko.

IV. Oj fantič moj preljubi,
Jan tebe res štimam,
Če glih v soldaškem stanu,
In oronjem si obdan.

Pesem.

I. Teče, teče bistra voda,
Bistra voda Donava,
Bo njoj mi plava lepa barča,
Lepa barča pisana.

II. P njoj se vori oj Mbarija,
Oj Mbarija vsmiljena,
Na njoj pa plava gresen klovek,
Gresen klovek neusmiljeni.

III. Kaj si storil gresen klovek,
Kaj tak velike grehe mas.

Očeta mater sem umoril, sestra pa mi vujla je. Oj Mbarija m Jenuson.

I. Le fantič dol si vsedi,
Ča moje desno stran,
Da ti mi boš povedal,
Kaj je soldaški stan.

II. Jan bi se doli sedja,
Ča tvojo desno stran,
Da bi ragnisno vedel,
Ell sem tvoj ljubi sam.

III. Ja to mi smeš verjeti,
Da samo tebe mam,
Čer v celim regamentu,
Kobenga ne poznam.

IV. Tu si doli ti poklekni,
K temu drevu suhemu,
Tu si doli ti poklekni,
Ino kleti sedem let.

I. On je molil, on je klečal,
Pri tistem drevu sedem let,
On je molil on je klečal,
Drevo se mareljeni.

II. Mimos pelja, lepa cesta, lepa stena,
vglasena, k njemu pride oj Mbarija.

VII. Vstani, vstani grešnik gor,
Grehi so ti odpušteni,
Rod bi stana pa nemorem,
Da globoko v zemlji sem.

Pesem od 2. sinov.

I. Solnce se je že nagnilo,
Skoraj bo na goro šlo,
Kakor da bi reči stelo,
Kaj se jutraj zgodilo bo.
II. Temna noč se približuje,
Pečna runda primiglja,
Strah in groza oznanjuje,
P naši hri Lovrenčki.
III. Vse je tiho in pokojno,
Vse se mirno sladko spi,
Le v mosteh pri eni hiši,
Luc k nesreči že gor.
IV. Tam en oče se pripravlja,
K smrti svojo lastno kri,
Sebe pa v nesrečo spravljaja,
Neni božji mir koli.
V. P nedeljo nadnjega prosinca,
Osemnajsto tideset,
Je hudoba dovršena,
Pripraviła na svet.
VI. Gor v dolentjari tam hiši,
Strašno hudo se godi
Oče svoje lastne sine, Tam na mizjo ustreli.

VIII. Pridi pridi hladen veter,
Sopisi, ti to telo,
Duso pa bo Marija,
In jo nesla gor v nebo.

VII. Ko se prvi strel naredil,
Ča tega sina mladjega,
Jeno v snu se ponovil,
In umori se staršega.

III. Tukaj molva ndaj lenita,
P krvi sta utopljena,
Obater na pomoč helita,
Kteri sta vsa vdana bla.

IX. Oč preljubi mili oče,
Kaj ste nama storili ndaj,
Ali vam nič ni sue vroče,
Če vam ni na sveti raj.

X. Kje ste vi preljuba mati,
Da vas videt ni doma,
Kje si ti preljuba mati,
Umirajoča kličeva.

XI. Grešno mati in prijatli,
Grešno sestre ino mnanci,

Proč nemarno si podati,
Čer preponno prisli ste.

XII. Kaj le zemlja nas pokrije
Telo naj bo čvorn na jed,

Oče svoje lastne sine, Tam na mizjo ustreli. Očeta milost naj ramsveti
Bodi mu svet raj odprt.

Pesem od Franca Horke.

I. Obilo polenski monovi,
 hadnjo pesem pojejo,
 Franca Horke pa k pogrebu,
 obledi fantje nesejo.

II. Bil je on v najlepši moči.
 Star se petindvajset let,
 Da spajdasem gre po noči.
 In to noč mapusti svet.

III. V seni sta s pajdasem spala.
 Gor na stali je bilo,
 Da ma hakel nista merala.
 Ki se pihlje z njim seno.

IV. Horke Franc na stalo pride,
 hraven je po seni šel,
 V nesreči pa na hakel pade,
 Psi z njim si je predel.

V. Hakel psi mu predere,
 In globoko mu mleti,
 Pri šeleni štil se stere,
 Hakel v psi obstoji.

VI. Jenuš, Jenuš, milo kliče,
 Stihim glasom govori,
 Kaj se meni je zgodilo
 Da tak strašno me boli.

VII. V bolečinah gai stane,
 Obilo rane klicati
 Koc je bila rane dana,
 Le domu me spravite.

VIII. Da je vse preporno bilo,
 Domu časa iti ni,
 Hivljenju solnce se je skilo,
 Rane omedljevati.

IX. Ljubi dom moj, srečno udaj,
 Besede radnje so bile,
 In raspol je on v Gospodu,
 In sveta se je poslovil.

X. Oče mati so pitekli,
 Kto se malo je šivel,
 In velkaj žalostoj so rekli,
 Kaj se tebi zgodlo je.

XI. Obati dol so pokleknila,
 Obilo so ga klicali,
 Telko so ga gor sbudili,
 Da odpuš je k njim oči.

XII. Enkrat glavo se pridigne,
 Obine se se k materi,
 Roke pa k molitvi vudigne,
 Dušo Bogu inroči.

XIII.
 Srečno oče ino mati
 Od vas vnamem si slovo,
 Srečno sestra tuje brati, V nebu spet se vidimo.

IVX. Pri pri smrti pričuječi,
Bli so silno žalostni,
Posebno starši jokajoči,
Če dajo se utolažiti.

Slovo Lorenc Ulojniče.

- I. Sogledaj kristjan kjer koli si,
Peselja si al žalosti,
Da kako kratko vse trpi,
Pse v mali grob hiti.
- II. Hvonori milo pokojjo,
Spet žalostno popotnico,
In v grob je bla položena,
Lorenc Ulojniča.
- III. Delj časa je bolana bla,
Pa rada bi odravila,
Sovod zdravil so iskali,
Kjen mor in njeni vsi.
- IV. Sredobro smo poznali jo
Prejubiljeno prijateljco,
Sosteneqa trgovca bla,
Je žena in gospa.
- V. Mariji Lurški kupila,
Lep venec z njenim močim sta.
Dač Bog ki zdravju je lastnik.
Bil njeni pomočnik.
- VI. Pa Bogu hvala bila ni,
Kato v svoj vrt njo presadi,
Da gleda tam v nebesih si.
Lep venec angeljski.

XV. P samemih se to godilo,
Oktoberja petindvajstega
Kvon pa vsem ljudem nannani,
Tud leta 94.

- VII. In ona v božjo voljo se,
Kročila in prežela je,
Si jenuša Rešnje telo,
Večkrat v popotnico.
- VIII. P življenju spoštovala je,
In v bogala duhovnike,
P tolažbi je duhovnika,
Tud dušo odahnola.
- IX. Ko v radnjem boju bila je,
Poprogi dala roko se,
Ktu reči ne več mogla ni,
Ostani z Bogom mi.
- X. Marija Jenuš klicala,
Kaj da njo pomagata,
In Jenuš nje usmili se,
Življenje vgasnil je.
- XI. In kdaj pri njenem grobu smo,
Ne v jami mrtvo je telo,
Či mlada zapustila svet,
Se v sedemindvajset let.
- XII. In jame semlje kdaj slovo,
Poprej kakor se ločimo,
Ka sprevod vsem nahvali se.
In v duhu pravi se.

XIII. Očr' obogom moč preljubi mi,
In hvala ti na vse skrbi,
Na trud s katerim iskal si,
Kostanj ti zdravja mi.

IVX. Dve leti skupaj sva bila,
Očr' daš v nebesih srečna bla
Tam s hčerko se snidemo
Halovanja več ne bo.

Sočivaj ^{XVII.} mirno Lujnika
Ti mi želimo in sva,
Kaj remljica lahka ti bo
In duh med angelji.

Pesem od Tomažica.

I. Kdor je na svetu mora umreti,
To je odločeno nam,
Smrt ne izbira ona pobira,
Obledo in staro ne gleda na stan.

II. V pesmi napeti, k' se si vneti,
Hocemo žalostno smrt.

Ena mladencâ ktera neseca,

III. Spravla prengodaj v mitvaški je pit.
Tomažic France bil nam pomnan je.

Tukaj v Berovu doma,

Kjer je prepeval, kratek čas delal,

IV. Bil je tud godec veselga sva.

Stavê je vbogal in njim pomagal.

Da so veseli ga bli,

Krotko na svetu v 17. letu,

Ktec nebeski ga Bog preseli.

XV. Očr' obogom očr' mati vi,
Dost svetlih meli ste noči,
Imeli ktere v večnosti,

Vam Jenuš naj plati.

XVI. Na trud ko sem ste nesli me,
Vam brati tud nahvalim se,
In sestre slahta sosedi.

Očr' obogom obogom vsi.

V. Kladar nevikla hudo pritiska,

Streljat pomagat je sel,

Gromska pa strela, smodnik je mela

Kteri je njega nesrečno radel.

VI. Dalec ga vrglo, gromno spehlo,

In ranmesarilo je.

Vendar neseca ni bla nožvečja,

V milosti božji spovedal se je.

VII. K' Jenušom spravljén bil je pomirjen

Čokal je vdano na smrt,

Jenusa klical v njega je upal.

Da mu po smrti sv. raj bo odprt.

VIII. Svetinski voni so mu napeli,

halno in milo slovo,

Bridna dekleeta so mu spletle.

Sostelj mitvaško a nočami so.

IX. In Bogom preljubi oče in mati,
V duhu tak vnel je slovo,
Tunde storgene vselej na mene,
Blaga naj Bog jih men moč njih ne bo.

X. Kdo ne žaluje, se ne solnite,
Obolite raje same,
Enkrat na sveti mora vsak umreti,
Tamkaj na sodbi spet vidimo se.

Parodna pesem.

I. Eno pesem čem napeti,
Očitno vsem na glas,
In nekaj v misel vneti,
Kak je sedanjí čas,
Kako ljudje se nosijo,
Po svet pregreho trosijo,
Kak žalostno je slisati,
Kaj takega ljudi.

II. In vendar je verjetno,
Kor sami vidimo
Če hodimo po svetu,
Da vse naslišimo,

Kas hudi lasi stiskajo,
Tako ljudje torujejo,
Kak žalostno je slisati,
Da vendar halibog.

III. Kapuh in prevnetija,
Sta poglavitni greh,
Medoltnost je monja.

XI. Brat ino sestra bota si vesta,
Škubita na starše le,
Jesnic več peli skupaj veseli,
Kemo na svetu, nad svendami se.

XII. Grešno mladenci, rodbina ananci,
Glejte da v roju
Tse pri Moriji,
Enkrat na veke, skup snidemo se.

Se vlačí po krajeh,
Sovrastvo in preklinjanje,
Krivica in neusmiljenje,
Divja po svetu kakor river,
Ljubermi ni nikjer.

IV. Tse ropa in krade,
Tse kolne in golfa,
Sorabijo se rade,
Napovedi Boga,
Medelje in pramnike
Odpusča božja služba se,
Vgasuje svete vere luč.

V. Ki je nebeski kralj,
Po mestah in deželah,
Tse polno grešnih mnót,
Ker so ljudje začeli
Se pačiti povsod,
Si eden drugmu lažejo,
Si piske lige kažejo.

Imajo vsa maspano vest,

In Bogu so nevest.

VI. Posebno gospodarje, pijanost
Prada ma, in če se je ne varje
Onu hitro vse proda,

Gorice polje in dole,

Verujte mi vse to je res,

Se večkrat dušo in telo

Idaja ljudemu.

VII. Sijane v kavarni piše,
hapraveža kar ima,

Sorabi na vse svoje

Či jokajo doma,

Otroci uboga renica,

Jih stiska hudi glad,

Onu streha rebra kanajo, Sijanca tonijo. Se dnarjev ni krpel,

VIII. Indaj pride od graščine

Na določo sarkufon,

Če najde vokal živine,

Če v hramu belih kron,

Pa reče, določa more bit

Onu eksekutor prav sdit,

Če ne pa bode boben pel,

Idaj boš pijane načel.

IX. Ti bo beraška palica

Podala se v roko,

Kotera bo pijanca

Te vodila na roko,

Si telko krot neimerno pil,

Sedaj se boš po svet solnil,

Bo tujih kočah stanoval,

Ča tujih tleh boš spal,

X. Pa tudi na mladino

Pijanost prida ni,

Se hujše kak sverino,

Mladence naredi,

Okoli se potepajo,

Kravar se pretepajo,

Bo noči delajo nemir,

Se hujše kakor ver.

XI. Čekteri ima v repu

Se samo grošev pet,

Si hitro vino kupi,

Si rbere eno ali dve,

Da sinjima v ostarijo gre,

In se privleče drugi dan,

Domu še ves pijan.

XII. Cigare si kupuje,

In mlade ketrnice,

Da lažje sapeljuje,

Čedoline deklice,

Stimano hodi sem ter tja

In misli da je Bog ve kaj.

In dostikrat je tak bahar

Da nima svojih hlač.

Dekleta pa so take

Belo nič prida ni,

Ne ogledalo kaže,

Da vse prevrnele ste,

Pesem od vinicara.

I. Ul jaz nedužna stvar,

Jaz vinar moram biti,

Če smem na tabrih iti,

Eja doma mam vsigdar,

Jaz doma mam več dela,

Kak ker ste tečaj,

Če k njemu se ne stelam

koqušno sem siromak.

II. Si stroška iskat grem,

Ki ljudje prežubljani,

Le vi ga dojte meni,

halvalit se vam čem,

Pso mojo klubovanje,

Pam k žpoti naj ne bo,

In kor vam dam na manje,

Pesnica bo na pol.

III. Sneg komaj se stali,

Ne vinarja siromaka

Sovodi delo čaka,

Sam seboj govori,

Pod vinjak si nabusi

Da ostrega boš mel,

Do brajde ga postusi,

Če bo kaj vrenat stel.

Štimano se oblačijo

Da se školi vlačijo,

In hodijo sfanti vkup v krčne pit,

Ker ni jih sam grešit.

IV. Grem run na mejo stat,

Pregledam vso gorico,

Če spravim bom mošnjico

Če grem renačev svat,

Renače si vdingavam,

Če glih sam vdingal sem

Stavilo pa jim davam

Kaj komu dati čem.

V. Obrenano ne mam

Ul grobanja mam dosti,

Is gost leni kak hosta,

Kaj dela bo same,

Sri vsaki jami stat,

Da vidim kak leni,

Pse roge randevati,

Sri tem se kaj krpi.

VI. Obrenano je ne,

Le kop mi kaj radene,

Če treslika me bere,

Kak se jaz nje bojim,

Jaz morem, na solnu stat

In vseh vrhovčev

Ljudi na delo svati,

kato tak kašlar sem.

VII. Kop prva minila je,
Le h drugi se pripravi,
Kaj vinar le po glavi,
h rokami čuhaj se,
kdaj stopim v jon skopaci
Pokanem svojo moč,
Glej tak se kašelj vrati,
Da me obhaja joč.

VIII. Tis ronge pogljal je,
Keritev ma kdaj piti,
Venac naproiti
To vinar skrbi se,
Venac si vdirjavam
Ul kaj se mi zgodi
Kak macka v kletko skace
Lon mali se mi rdi.

IX. Če veter smaja se,
Re nonte mi podere,
Kso kolje mi potere,
Kaj dela bo name,
Stečavoj kolje stavim
Si psa pogubim
Kar stoto vse popravim
Nato nič ne dobim.

Fantje zgodaj vstajajte.

I. Fantje zgodaj vstajajte, Si kosice naklepajte, Res so fantje ljubermiri,
Ako se dan stori, pojedemo kosit. Sa so močno napeljivi, Vse obljubi
In deklič gor budit. Kot da, da le ljubico ima.

X. Na toli kurd se mam
Krediti lukko kravo,
Ul kaj da jan vso travo
h govice proč oddam,
Ul kdo bi vse potkasa,
Pri suhem muhiču
Bi se razpustla masca
Siomaki vincari.

XI. V jesenskem času branju,
Se vsaki veseli,
Ul mene največ djanja,
V jesen se doleti,
Kdaj hitro pod ramoči
Kamari si pete,
In hitro v grabo skoci,
Pinesi nje vode.

XII. Soglej posodvo vso
V pučle pilke vreni
Obroč je počil beži
Da pintar kredi bo,
Napani polovnjake
Ča veni pintorca,
Če porabi na stizjake,
Glej kje bo lakonca.

Sel bom.

I. Sel bom tovarša iskat.

Da pojde k moji ljubici v vas,
Le tja, le tja na to ravno polje,
Tam jan imam svoje dekle.

II. Ko pridemana sred vasi,
Havriškova na vse strani,
Havriškova in rapsjeva,
Da bo ljubca slisala.

III. Ko ljubca je naslišala,

Brav hitro je na oknu bla,
Pa naju brn vprašala,
Kje sta pa sinoti bla?

IV. Obidva sta snoci pri drugi bla
Pa se nocoj tja pojdeva,
Le tja, le tja, na to ravno polje.
Tam imam jan svoje dekle.

I. Stegnila desno je roko

Pa snela prstan je dol nje,
Le nes, le nes ta prstan slati,

Kjer imas svoje dekle?

Oj predragi podgorški fantje,

I. Oj predragi podgorški fantje,
Kolkokrat smo skupaj bli,
Lepe pesmi prepevali,
Kratke case uivali.

II. Oj, pa idaj gremo na tufe,
In naraaj nas ve? nebo,
h Bogom bratje in sestrice,
h Bogom a Bogom ljubice.

Stičke po zraku letajo.

I. Stički po zraku letajo,
Vsak ima svoj ljubljeni par.

II. Ribce po vodi, po vodi plavajo,
Vsaka ima svoj ljubljeni par.

III. Fantje po polj' spannirajo
Vsak ima svoj ljubljeni par.

IV. Jan sem pa ena vraga rena stvar
Sam Bog ve, kje je moj par.

Sustar nočem biti.

I. Sustar nočem biti,

To je reven stan,

Stare čevlje flikat

To je mene sram.

II. Oj kaj pa to velja,

Oj kaj pa to velja,

Če me ljubica

Rada ima.

III. Inidar nočem biti,

To je reven stan,

Stare hlače flikat

To je mene sram.

I. Kaj pa to velja, oh kaj pa to velja, I. Men se deklet smili,
Da me ljubica rada ima. Ker je moja bla.

II.
Pa mijo drug fantje rapeljuzjejo
hapeljuzjejo in maničuzjejo
ledig stan napravljajo.

Oglarčk-a.
~~~~~

I. Kaj je fantičev vmes,

Oglarček najbolj fest,

Oglarček, oglarček, mora bit moj.

I. Oglarčk kospe ma

Steat dobro ma.

II. Oglarčk dva konjčka ima,

Turat on dobro ma.

Oglarček, oglarček mora bit moj.

IV. Hlače ima strogane,

h ogljem namazane.

I. Oglar gre na goro,

čičke na njim teko.

Oglarček, oglarček mora bit moj.

I nedeljo jutro vstala bom.

I. I nedeljo jutro vstala bom.

I ljubljano se peljala bom.

O sijaj, sijaj, sijaj solnce,

ka moje drobno srce.

II. Pred hauptmana stopila bom,

ka fantiča prosila bom.

O sijaj, sijaj, sijaj solnce,

ka moje drobno srce.

III. Moja fantič je na frastara,

Pa nima nobenga krajcra

O sijaj, sijaj, sijaj solnce,

ka moje drobne srce.

Travniki so ne rešeni.

I. Travniki so ne rešeni,

h lepim rocam rancveteni,

Pronce tugalja sem, veme vpletala, Oh ndaj pa kam leže, oh ndaj,

Dokler sem nedolna bla. pa kam trohne, Ker ne maram več na
nje.

I. Dokler sem nedolna bla,

Bele, bele grante sem nosila,

Gren tri gore.

I. Gren tri gore, rier tri vode,
Ber tri melene travniče,
Sem hodil k svoji ljubici vas,
Veselo sem vnskal na glas.

II. Sem hodil, hodil res na njo,
Kakor meglica na vodo,
Sem strgal nove čevljičke,
Kdaj pa se svoje noge.

III. Ko sem pod okno prišvignjal
Glasno navsial nampe dal,
Dekle odpirat mi hiti,
In v kamrico me pusti.

II. Če se po dnevi srečava
Se se ne pogledava
Saj treba vedet ni ljudem,
Kar je mano tihim nočem.

Odpiraj dekle kamrico.

I. Odpiraj dekle kamrico
Saj res mozo navadiso,
Navadiso sivek moj.

III. In levico boš odpirala
In desnico pa večerjala,
Večerjala nocoj, sivek moj.

I. Kako ti bom odpirala
Saj nisem se večerjala,
Kdaj fantič moj.

Moj očka imajo konjca dva.

I. Moj očka imajo konjca dva,
Oba sta lepa bela simelfna,

Na enga jih po prosil bom, da drem jaz ljubca k tebi vas tako
Da drev na vas, na vas pojendil bom. Jaz prišel sem jemati slovo.

III. Jaz ljubček boš slovo jemal,

Saj nis si se druge ljubce rbral,
Kamila sta re mesa dva

Kar druga ljubca me stema.

Pesem.

I. Prišla je prišla vesela spomlad, Ti pa si ljubica malostna
Drevje začelo se listje pognat, Ikar fonta imaš drugega.

I. Ko boš v Ljubljanci na vahti stal,
Drugo ljubeo boš si nbral.
Ti boš ponabil tam name
Uli far pa mikoli na te.

II.
V bele plenice povila ga bom,
Gori in doli nosila ga bom.
Bridke ure imela bom
In nikdar vesela ne bom.

Slovo.

I. Holost me spreka,
Ker pojdem stega kraja.
Stega kraja v drugi kraj.
Ker me ne bo nanaj.
II. Pri mini smo sedeli,
Prav lepe pesmi peli.
Samo ena nam foli
Priznala ki v grobu spi.

Soluna Austrija.

I. Klaj je vendar doživela,
Kajsa ljuba Austrija,
Kti se tako krvavela,
Nikdar tak' nesrečna bla!
II. Sim je tako razvalila
Kdaj neliube sosede —
Saj se vsem hvaleina bila
Kakaj vruva to gorje! —
III. Sibi prvi so nardjali
Kiri ljubljani Austriji;

III. Ko si se ljubica moja bla,
Bila si lica rudega,
Kdaj pa si lica bledega
Ker sinka boš ribala.

III. Penci neleni,
Prav lepo rancveteni,
Bo njemu na glavo djan,
Ka njegovo desno stran.
IV. Sud mi bomo lenali,
Svot jenuu mdikvali,
Kauja pridil na pomoč,
Pringi nebesko luc.

Ki ne bodo poravnali,
Kar so njej sakrivali.
V. Parajev so poslali
Klobno nečloveško stvar
In v nologo so ji dali
Da vnori cesarski par.
VI. Psi vladarji bren ingene,
Bidejo potem navskriž;
Svet sprejel je grozno breme,
Spremenil se v jok in vrišč.

II. Tdaj viharji prej nemani,
Tubuhnejo čer čustujo;
Jo sovragi nandirjani,
In vo močjo napadajo.

VII. Kas vladar Franja jožef mili,
Jož se čer to neres;
Se nedolžna kri mu smili

VIII. Jetera vpije do nebes.
Čustuji je le ostala.

IX. Investa samo Nemčija;
Ki je slavno ne pregnala
Monogege sovranika.

X. Bog — ki vidis solne vroče,
Kas mile čustuje,
Čujes ljudstvo plakajoče
Vendar ga usmili se!

XI. Gledas ti obodne mile,
S solnami oblite vse;
Starsen, kojim so vrnile

XII. Krogle sine ljubljene.
Čujes deo milo vmati!
„Kje so ljubi oče ndaj? —
Kam povejte, ljuba mati.
Kakaj jih ni k nam nanaj? —

Bretovna vojska

I. Viharji vse grone so vstali
Da pokra in tise se svet;
Ilo mali bi sodnji dan vrgali,
In lepoti najminnejših let.

XII. „Več oeta, — pravi mati.
„K nam nanaj nikdar ne bo
V grobu v poteptani treti;
Ne počiva njih telo.“

XIII. Tam maluje žena blede,
Jo ingubi moča ndaj;
Dan na dnevom milo gleda,
Če bi prisel še kdaj!

IX. Takih ngub je bren števila,
Svet na ngimi se solni,
Le edina smrt nemila

XV. Tdaj prav dobro se gosti!
Bog nebeški ti odvemi,
Ljono breme čustuji!

Čjene ndaj molitve sprejmi,
Prošnje vroče vliši ti!

XVI. Čustuja je naša mati
Čjena nemlja nas nivi!
Kato hočemo ostati

XVII. Investi ji do konca dni!
Daj ji Bog le srečno smago
Da sovraže odpodi!

Čustuja domovje drago
Kaj na vekomaj živi!

I. Strah kaže ne prva beseda,
Katera se v vojsko grani;
Da smrt vladarica bo blede
In tekla človeška bo kri.

III. Ko sel je cesarski porivne
Slakate pribil na steno;
Človeški rod milo idahne:
"Kdaj vojska svetovna je to!"

IV. In kakšen sad bo obrodila,
Smo lahko si mislili vsi;
Da škode bo mnogo stoula,
Katere opisati ni.

V. In krajev premnogih pregnani,
Med vojsko seljani so vsi;
So hrami do tal jim porugani,
In polja pa prah se kadi.

VI. Premnogi si vprašanja daje:
"Kje dom si kdaj srečen vesel?"
Ko gleda ves žalosten kraje,

Oka kupih le prah in pepel.

VII. Se ptičica žalost občuti
Če se ji rindere gnendo;
Otočina pobesa peruti

VIII. Se milo sniva v nebo.
Po vihu te škode umira,
Se grozno število ljudi;

In v grob jim prevari odpira,

IX. Po upanje svobodnih dni.
Veliko jih tudi počere,
Kdaj v kater neshkončno morje;
Kli s ladjami ved jim odpere
Grob v sedi brekmerne vode.

X. Kaj bode na suhem al' vodi,
Čovod je kdaj groza in strah;
Se nikdo ne mneni po škodi,
Če mar bo vse uničeno v prah.

XI. Tam grozno groznijo topovi,
In pozejo smutno slovo;
Se valjajo v krvi sinovi,

XII. In nemljo napozajo in njo.
Glasovi tam milo vpijoči,
Se čujejo dni in noči;

Vsak ranjenec prosi pomoči,
Dokler mu ne zmajunka moči.

XIII. Očelje, ki so napustili
Le majhne stroške doma,
K pomoči jih kličejo v sili,

Med smutjo in vsega sva.

IV. Oh, kje bodo grobe iskali

Otroci na vernih duš dan? —

In kam bodo vence jim dajali,

Kjer grob jim je njihov neman.

XV. Kje bodo pa klicale mame,

Le tega dotičnega? —

Oka grobeh ne bode nobene

Kjer njihovi spijo močje.

XVI. Pam žalost pa sve rarriva

Ljubljani mi stariši kdaj;

Pam nemlja sinove pokriva

Tam v kuji deželi sedaj.

XVII.

Indaj leto ne konec je vnela
 Odhaj se to klanje vsi,
 Bog ve — če se drugo imelo,
 Če bode dovršenih dni.

XIX.

Podaj ji mi ^{XIX.} roket in spravo,
 Jo reši teh težkih nadlog,
 In ljubezni ljubezen daj pravo,
 Je prosil ves zemeljski rod.

Slovo in ločitev.

I. S solnami v očeh se poslavljam,
 Ljubljani mi stari od vas!
 Obogoci, — da radnjic podravljam,
 Vas v hiši domači na glas,
 Le čiste prepeva,
 Tam von in odmeva
 Kamenja ločive nam čas!

II. S solnami v očeh se poslavljam,
 Predraga mi žena od te!
 Je lahko, — da radnjic podajam,
 V slovo ti roko in sve!
 Sam Bog Te ohrani,
 In vesta ostani

Le meni do sodnjega dne.
 III. S solnami v očeh se poslavljam,
 Preljubi stroci od vas!
 Proj nauk vam radnjic ponavljam,
 Ostani vsem v sviki vsak čas!
 Naj bode vam milo,

XVIII.

Oj, Bog ti nebeški edini,
 Odloži to sibo in rok!
 Hanesi tej solnami dolini
 Usmili se njenih otrok.

Indaj matere hudo
 Ločitev gorje je na nas!
 IV. S solnami v očeh se poslavljam
 Od vaju se sestrice, brat!
 Na vojsko sedaj se odpravljam
 Kjer poje nam smutni granat
 Če smrt nas ranlaci,
 V ljubeni sploh vroci
 Se združimo tamkaj enkrat!
 V. S solnami v očeh se poslavljam
 Od ljubih prijateljev zdaj!
 In vsega sva vas podravljam
 Ostanite s Bogom tedaj!
 V spomin ohranite,

Če dokler živite
 Če več me ne boode nanaj!
 VI. S solnami v očeh se poslavljam
 Od tebe preljubi moj dom!
 In goreim te vsem podravljam

Ne vem, če te videl kdaj bom!

ha te in mastavo,

ha carja in slavo

Jaz pojdem v sovražnikov grom! Predini domačih se tist

VII. S solnami v očeh se poslavljam,

Podam še roko vsem enkrat,

Tam radnje pordrave ponavljam

Predini domačih se tist

Jaz morem sditi

In vas napustiti

Spolniti postave plakat!

VIII. S solnami v očeh se poslavljam,

Kdaj srečno! — ker morem od tod!

Boj ve — če se kdaj pordravljam

Prigatelje, vas in moj rod!

Če bode nemila,

Tam smrt me umorila,

Spomin moj ostani povsod!

Junaski Fant.

I. Pred vašim krogom tukaj sdaj. Da svoje smrti postenjaj

Junaski fant stojim;

Tam listek moj omari naj,

Kaj vse od vas želim!

II. Ga včeraj meni je poslal,

T povir vojaski rbor;

Či me na vojsko je odbral,

Obed svoj armadni kor.

III. Je man ne vsem ta grozen glas,

Da vnel se ljut je boj,

hato ndaj fantje kličem Vas,

Da greste vsi amenoj.

IV. Jaz hočem biti tam junak,

Obed vami vse povsod;

ha carja dom in rod!

V. Ko združimo se tamkaj mi

Povrag bo tepen, klet;

Čeravno kdo tam smrt stori

Da le bo dom očet!

VI. Če tudi mene smrt umori,

Prav nič se ne bojim,

Čbi vest junaska to veli: „

„ha dom naj smrt storim

VII. ha blagor očetnjave naj

Junaska teče kri!

ha njo jaz z mečem pojdem ndaj

K sovražniku v gosti!

VIII. Čkam zdravo dušo in sne,
In moj narčaj je čist;
Sovan na bojno sem polje
To pravi bel mi list.

IX. Če vi imate, kakor jaz,
So silah strastno kri,
Če bode tam nas strašil glas,
Ki noč in dan gromi.

Godci svetovnega plesa.

I. Smodnik in meč in dinamit

So dolgo časa spali;
Hbudi plakat jih gromit.

II. Čka prvi kliče so vstali.

Vstanite bratje uno zdaj
Plakat jim dalje pravi,
Da greste k seji vsi sedaj.

In k glavni tej ranpravi.

III. Tdaj svet je napovedal ples
In vas na godce hoče;

Ta ples bo hujši kot potres
Da bo plesalcem vroče.

IV. Je prvi se oglosil meč
In nilo n glavo mmajal;

Smodnik jim vival boš gromel
Jaz bom pa takht jim dajal.

V. In top pristavi; jaz bom re
Bodhrave jim pošiljal;

Plesalcem jok bo in gorje
Jim grobe bom pošiljal.

X. Čaj ne trepeče tam nikdo
Nikdo ne bodi plah;

„Le hura!“ kličimo glasno
Sovraga bode strah!

XI. Tako! In fantje zdaj naprej,
Pod blisk, pod blesk in grom!
Da meč sovraga tam pove:
Kdo imel bo naš dom!

VI. „Čaj pleše!“ pravi dinamit,
Od zemlje v mrak visoko!

Ue' morda bode pa ranbit.

VII. Tam v dnu mojega globoko!

Je groben njihov ta načit
Ča sama smrt podpiše

Rangne svoj mitvaški pit
In njim v grobeh rane briše.

VIII. Ko seja je končana bla,
So svirati začeli;

Da stresla se je zemlja vsa
In deveti tam deželi.

IX. Tam meč bren takla se vihti
In ves se v krvi bliska;

Trubenta nilo se glasi,
In smutne pesmi piska.

X. In top pa beži da je strah,

In plesalcev trop granate
Jih tuga tam v pepel in prah

In življenju ure mlate.

XI. El dinamit pa tu in tam
Le čakaj večje sreče;
Jih na tisoč enkrat sam
V novije smrti rneče.

XII. Med plesom se spreheja smrt,
In somo ogleduje;
Črako se njen mrtvaški prst
V grobovi ureduje.

XIII. Soiva samo le plakat,
Se tu in tam na steni;
Ča čita lahko brata brat
Razume kaj pomeni.

I. Blagor mu v tuji zemlji!
Blagor tebi ndaj junško telo.
Či si v tuji zemlji pokopano;
Tam se tebi je življenje vnelo,
Na cesarja in na dom prerano.

II. Si napustil hišo ti rojstveno
Teno blede, stare in otroče;
Si podal roko se vsem ljubljeno,
Jih inročil v varstvo božje roke.

III. Prekel si v slovo jim te besede:
„V Bogom, zdravi toraj ostanite!
Jan podam se ndaj in vaše sreče,
Se nikar na menoj ne solnite!“

IV. Sel v veseljem v četo si vojaško,

Či je čakala sovraga strastno;
Kopinel si vedno se po magi;
Med si brusil, rekel si junško:
Fante si junčil tamkaj mbrane,

„Smrt al' mraga vse nam bode lastno!“
Pil si: „hura! Le po
krutem magi!“

XIV. Plakat je grozen narčnik
Plesalce plesat nabi;
Čajveči smrti pomčnik
Čikogar ne porabi.

XV. Či vprašamo te blede smrt
Da kdaj prenehaš delo? —
In kadar skomis svoj načrt
Na godbo neveselo?

XVI. Oh blagi mir! Oh mlati mir
Plesalci te želijo
Preženi godcev teh prepir
Čaj vendar spet nastopijo!

I. Ča pomoč si klical vojne brate,
Čo pobijal tamkaj si sovraže;
Veselil si se svetinje mlote,
Či bi v dar dobil je koncem mraga.

II. Si bovil se tamkaj neprestano
Sentil nisi takrat smrti svoje,
Če ameneč se na krvavo rano
Či prejele so jo prsi tvoje.

III. Tebe krogla s puške je naredila
Rano smutno, tebi je storila;
Česem ti mrtvaško je napela
Čeaven venec ti v spomin invila.

IV. Či ti vrela dolgo je in rone
Kopinel si vedno se po magi;
Fante si junčil tamkaj mbrane,

IX. Gadel si in ndihnul dušo blago,
Preš slovo in solnaste doline;
Iki prešil si na domovje drago,
Tam na zemlji tuje domovine.

X. Truplo ndaj je riter tuje zemlje
Bodi tamkraj tvoje spanje sladko!
Maj min tam nikdo ti ne jemlje,
Saj življenje ti je bilo kratko!

Pesem.

I. Len fantič je bil,
Je vince rad pil,
Ko je kupico popil,
Je dolgo nabil.
II. Nikoli ne bom porabil,
Očeta svojega,
Iki miraj me je vabil
Sin pit ga pojdeva.

Pesem od ločitve.

I. „Tebe ljubim tebe iščem,
Pčeras, jutri in noč,
Da nastoj si solne brsem
Proč si ti edini moj!

II. Le pri tebi je veselje,
In bren Tebe je gorje,
Iki tebi vlečejo me želje,

III. Hote bife mi sree,
Bledo vilo mi je lice
Od velike žalosti,

XI. Proše tam ti naj v spomin vetijo;
Pesem naj se v tvojo čast prepeva!
Solnini žarki naj tvoj grob rlatijo
Karod pomni te do konca dneva!

XII. Blagor tebi ndaj junakiho telo
Iki si v tuji zemlji pokopano!
Tam se tebi je življenje vnelo
Na cesarja in na dom prerano!

III. Bog je vstvaril,
Gore in dole,
Jih stitjem nasadil,
Da vince rode.

IV. Ljuberen je bila,
Ljuberen se bode,
Ko mene in tebe
Ka svetu nebo.

„In oči teko solnice,
Skrivat' jih mogoče ni.

V. Ti si vsekaj mi to rano,
Kdo mi jo ravelil bo?

Oh le ti me boš odravil,
Če podas mi spet roko.

VI. Oh kedaj bo konec bupčenja,
Kdaj se solne posuše?

Iki bolj pustega življenja
Iki življenja bren Tebe.

^{II.}
Dok' ljubemni iskra tli
Dok' telo ne omedli,
Dok' me žalost ne umori,
Pridi, pridi, ljubček ti!"

Pesem.

^{I.} Kdor hodi po svetu,
Ga vse veseli,

ha stare prijatelje..

On novih dobi.

^{II.} Doma kdor ostane
Ostane bedak

Sopotnik je previden,

In mir korenjak.

^{III.} Se voda ni dobra,
Če dolgo stoji,

In plesniv je človek,

Či umirno sedi.

^{IV.} Premika se solnce,
Se ribeje moje.

In vsaka rival'ca,

ha rivečem gre.

^{V.} Klato nič ni vredno,
Če je pod zemljo,

Če pride med svet ga
Spoustujejo mlo.

^{VI.} Či človek obrajtan
Dokler je doma,

Ča tujem se vrednost
Njegova poma.

Pesem.

^{I.} Oj stiri reči so naklele,
Da meni vse posedajo,

Da moja pamet zmedejo

Da v meni so mlado kri razgule. Veliko imajo do me moč.

Rec' tretja ^{II.} je tvoje rono lice,

Prijetno ko pomladanske vetlice,

Četita pa rec' je tvoje telo,

Prekrasno in šibko ko jelka drevo.

^{I.} Oj sčim ti hočem tla pogrniti,
Da, ljubček, dovolj te počastim,

Oj hočem ti vse tje položiti

Da karkoli hočeš počneš z njim.

^{II.} Totigala bom vse lahke ročice,

In z njimi nastljala ti pot bom vsa, Besnico nikoli ne smeš zatopiti.

In k njimi položila bom svoje lice,
Le stopi svobodno mi na oko!"

^{I.} Besnico, o človek ti vedno spoustuj

Besnico ti umirno posod omanuj,

Če bi moral peklenške muke prebiti,

Pesnica je ljuba Bogu in ljudem,
Bolj blahtnega bisera skoraj ne vem;
Pa loč na vesti gid madež in pena,
Sovrahi razkoljena Borja jo jezor.

Pesem.

I. Če ti mene ne ljubiš
    Ker bom te ljubil jan,
Če prav sue mi poša,
    Je miren moj obran.
II. Oh, boljše je umreti,
    Ko pa tako živeti
Da ona te slepi,
    Ker si jo ljubil ti.
III. Sa saj te nisem ngubil,
    Svedal to ti bom;
Nikdar te nisem ljubil,
    In nikdar te ne bom.

I. Ljubenem, v meni rebudil,
    Sa sam je ne poras,
Jan celo noč prečujem
    Ti sladko spanje imaš.
II. Nikdar te sue moje,
    Ker more porabit
In moje svetle solne
    Ker morejo se skrit!

III. Ljubenem si obetal
    Da si me v past dobil,
Sa r mano si pometal,
    Ko enkrat moj si bil.
IV. Ko tiče te male
    Tak sem neumnna bla,
Da sem se vjeti dola
    In tebi ver vala.

I. So tebi sue hrepeni
    Ljubenni tvoje te le prosim
Helja vseh breme me teži,
    Sa komaj se obleko nosim.

II. Ker bom jan umila bolečin,
    Sa žalost me bode umorila
Ker moj si bil le ti edin
    Ljubenem tvojo sem ngubila.

I. Ha mene hladna si postala,

In drugemu si se podala

O menska, to v srec boli

Da v njemu se kar kri stidi.

III. Sa vedi to je tvoje delo,

Kapisi sebi krivdo celo,

Ha srecs behal bom drugam

In tebe nic vec ne poznam.

Blagoslovljenje novakovega križa.

I. Glejte tu narpelo sveto

Križanega Jenuša,

Hvalo dajmo njemu vneto

In ponižnega sra.

II. Blag pokojni hisni oče,

Svoje spolnil je želje,

Dvajsto leto rdač se teče,

Kar ta križ postavljen je.

III. Sridna hisna gospodinja,

Križ prenovit dala je,

Pacga radost naj prešine

Kteri kolj tu mimo gre.

IV. Jenuš križ je moral nesti,

Gronne muke je trpel

In na križu moral umreti,

Da bi grehov nas stel;

IX. Slava tebi Jenuš mili

Hvaljen vsak Tvoj sveti kraj.

Smrtjo tvojo smo dobili

Ingubljeni sveti raj.

II. Brien mene hoče rdač živeti,

Tud to bom skušal pretipeti,

Le hodi kamor ti ljubo,

Jaz pa ne pojdem ra tebo.

III. Sa vedi to je tvoje delo,

Kapisi sebi krivdo celo,

Ha srecs behal bom drugam

In tebe nic vec ne poznam.

Blagoslovljenje novakovega križa.

I. Halostno on glavo nagne,

Ter očetu se moči;

In ko dušo sveto rdačne,

Ke mogočnega časti.

II. Abati gleda milo sina,

Tu pod križem se solni,

Keimerna bolečina

Sre hudo njo teži.

III. Sveti blagoslov deliti

Brečastiti so Gospod,

Lepe nauke nas učili

Da nas vodi Bog prvsod.

IV. Tu pod križem vsi molimo,

Rešenik na njem visi

In se vendar spokorimo

Počastiti Rešujo kri.

2h Bogom rmonovi!

I Kdo sploh bi si mislil pred neizmiri leti,

Da tako nas more madeti gorje;

Ko smo se živeli vsi v miru na sveti,

4° prostosti od vsake pekoče solne.

II Kaj nam odgovorina in starega vek-a,

Ke pomni, ne pravi strašnejših reči;

Ki ndaj so madele n vo groso človek-a,

Da vilen v težave in srečnih je dni.

III He vojska svetovna nam dobro je znana,

Da tuga si vrtel človeške moči;

Bo vrhu madela nas druga je rana,

Ki tudi globoko nas v srce boli.

IV Ko vest se je nova med ljudstvo rarnesla,

Da tudi rmonove nam vramejo v boj;

Gotovo ti človek srce je pretresla

Da padal ti soln in oies je nebroj.

V Po sleherni hiši ta vest je hitela,

Ki bila nam vsem je le v strah in gorje;

Da pesem bo skoraj v slovo madonela,

In line rmonika poslednjic v srce.

VI In, ko si poslušal jih madnjokrat peti,

Je ranjeno bilo ti v prsih srce;

Da moral od tistih slovo bades vneti,

Ki bili so v srce ti vsakega dne.

VII He ko je danica na nebu migljala,

Je rmon je s pondravom in spanja mbudil;

Kar pesem njegova te v pot je peljala,

Da lahko v molitvi Boga si zastil.

VIII. Potem, ko po dnevi je večkrat onanjal
Kako da na zemlji se rečno kivi;
Saj veste v nebesa von ni ti odklanjal,
Temveč ti odpiral jo troje je dni!

IX. Kako si v veseljem se rad ga poslušal,
Kdo mdravo karigo mveč je mapel;
In glasov njegovih sladkost si okušal,
Kdo legel k počitku si spat se vesel.

X. Si stel se presrečen prav kedaj je vabil,
K preneti daritvi, te v cerkev ljubo;
Ker tam si težave življenja ponabil,
Tam brisal ti vselej je soluno oko.

XI. Kdo napet poslušal si milo donenje,
Kot angeljsko pesem in svetih nebes;
Kaj vendar pomeni to krasno rmonenje,
Si sam se povprašal solunatih oces.

XII. To bili umetno so nbrani glasovi,
Ki tako trifancili so nam lepo;
In le ob slovesnosti so nam gotovi
Kannanjali steno so spet nam v nebo.

XIII. Oh, kako pa takrat so milo doneli,
Kdo spremljali so nam milica v zemljo;
Ter vestno znamenje skolici celi,
Na rajnega dajali vselej v slovo.

XIV. Tako so nam vselej onanjali srečo
In nebeskim poudravom na večen spomin;
Kato si njih nadnjo pa pesem donečo
Utisnimo v srca do vseh globočin!

Ora, kje se glasijo zdaj blagi mronovi,
In kje omanjujejo srce sedaj? —
Kdaj tam pa na dom in cesarja donijo,
Da bili bi seini mi vendar še kdaj!

P slovo se recimo: — Kdaj z Bogom, mronovi! —
In hvata jim bodi na vsaki poudar,
Ki smo ga sprejeli kdaj hčere, sinovi,
Na večni spomin v sred teh solunih ničar!

Romarska.

I. Ki prišli smo k tebi Devica,
In bližnjih krajin in dalfar,
In smo ti prinesli kraljica,
Troj angeljski — dve — v poudar.
Ti nas se usmili

V vseh stiskah in sili,

Ter prosi pomoč nam z visav!

II. Smo slisali glas ne v dalfare,
Kas vabil troj sveti je mron;
Sem k tebi, ki polna si slave,
Pred troj zdaj ovenčani tron,

Kas tukaj usliši,

In solne nam nbrisí

III. Ter sprejmi naš reven poklon!

Glej, tu pred teboj na kolenih
He romarjev tuma kleči;
In tebe v molitvah iskrenih
Kdaj mati nebeska časti,

Pač tebe proslavlja,

In se nagotavlja

IV. Da troj blagoslov nadobi.

Tam dragi ti starši klečijo,
Poglej zdaj njih žalosten stan;
Ter milo v molitvi ihtijo
Po sinu, ki v vojski je nbran,

Da ti ga varuješ

Bred smrtjo in čuješ

Kad njim, ki za tebe je vdan!

I. Je žena, vsa k tebi navneta
Roke ti naproti drži;

Polani Devica jo sveta,

Ter v vojski ji moč ne rivi
Ča tebi vročuje,

In milo odhruje,

Ter večnost mu srčno želi!

II. Tam napet otroci so nbrani,
Jim solne igrajo v očeh;
Po smitni očetovi rani
Popadali vsi so po tleh

Ti revčeke male

Tolani ostale;

Do svojih nebeskih močeh!

VI. Se sestra joče ljubljena,

Na bratom predragim sedaj;

Iker nečca se rdi ji ljubljena,

Da videla bi ga kedaj.

Tam v vojski umira

In pot mu rapira

Smrt, da k njej nemore nanaj!

III. Obrni Devica premila,

Se svoje nebeske oči,

Tja v vico, kjer duš bren števila

Do tvoji pomoči kriči.

Da odpreš kdaj vrata

Nebeska jim zlata

In rešiš tpejenja jih ti!

IX. Po romanje in vso življenje

Sorvetimo tebi na čast;

Ko tukaj končamo tpejenje

Kaj bomo tam tvoja si last!

Ter duše vesele

Se tja bi zletele

Kjer viraš ti večno oblast!

God okinom.

I. Luna sije, klodvo bife,

Trudne, porne ure ne;

Prij neznane, prične rane

Meni spati ne puste.

X. Se moremo spet posloviti,

Od tebe, preljuba gospa;

Če vemo — če smemo več piti,

Pred tron se tvoj tega sveta!

Paj mnogim, ki lani,

So bili tu obrani,

Ne luč tam nebeska mislja!

XI. Sordavljena bodi Devica

Do krajih vseh tega sveta!

In bodi nam svem pomočnica

Je prosimo vsi in sva.

Kaj roka nas tvoja

In smutnega boja

Se v večnost veselo pelja!

XII. Tam gori, kjer ni več tpejenja

Če vojske, težav, ne skrbi;

Kjer svetnega vir je življenja

In tvoja se slava časti,

Kaj večno bo peta,

Tam pesmica sveta,

„Češčena Marija si ti!“

II. Ti si kriva, ljubemiva,

Deklica neusmiljena!

Ti me raniš, Ti mi braniš,

Da ne morem spat doma.

III. Obran mili, Tvoj posili,
Redno mi je pred očmi;
Indihujoče, Sre vroče
Redno k tebi krepeni.

IV. K sknu pridi, Drug ne vidi,
Kot nebeske mwendice;
Se prikaži, ell' sovraži
Mbe sre, povej, al' ne?

VI. Liko spava, kaj bo mdrava,
Ell' me skuša, nič ne de;
Bo nje ngubi, Liko ljubi,
Druiga, poč lo bo sre!

Ljuberen.

I. Kse na svetu enkrat mvene,
Ksega enkrat konec je,
Le ljuberen bren spremene,
Kčno mvesta ta cete.

II. Če vihar čen polje brije,
Bretko mlahtno se krepí.
In če dež tako se lije,
Ona se ne potopi.

Poljub.

I. O, daj mi, daj gorak poljub,
Ti mlato, krasno dekle moje!
Ke ves, ne mas, kako mi ljub,
Dokan je ta ljubenni troje.

II. Ko primem rahlo te ob pas
In krepeneč pritisknem k sebi,

I. Up mi vudigni, h roko migni,
Ell' bojiš se govorit'! —

Ura bje, K sknu ni je
Kaj siota čem storit'?

II. K hram poglejte, Mbi povejte,
Kvende, al' nes ona spi;
Ell' poslušá, Mbe le skuša,
Ell' na drugega gori?

III. Kaj sta veliki mran in nima,
Kaj li njej sta sneg in led?
Ona nikdar konca nima
Kčno sladek njen je med.

IV. Ell' kako le ne premine
Mbi ljuberen mvesta ta?
Glej, ker voje korenine
K ritemu sru le ima!

Ko gledam v nemi ti obran,

Ko tako prekrasno gledam tebi:

III. Tedaj vkipava sre to,

Od nepopisne mi radosti,

Ell' naju ustna se vjemo,

K poljuba dolgega gorkosti:

IV In ta poljub, sladak kot med,
Ljubenem mojo povsuye,
In dušo mi stelesom ved,
I slastjo nebesko prešinjuye!

Abilica.

I Tak je sladka, tak je mila,
Kot bi rože dihala,
Krasna, kakor bi se bila,
Pravski rosi kopala.

II Kakor sneg so nje rožice,
Kli v planini se blišči
Kakor rarija njeno lice
Ko se v moru rumeni.

Kjemu sem na veke nvesta

I Rožice so nežno cvete,
In gromor pa so ptičke pele,
O veselja lepi dobi,
O pomlajeni svetlobi.

II Greina sem med njimi stala,
Greina petje sem slušala,
Glasno tudi jan sem pela,
Kežno tudi jan cvetela.

I Da v solličeni mladosti,

Oh v mladosti in radosti

Kjemu sem na veke nvesta

Kjemu krasna sem nevesta.

Slutnje.

I Spremljala me slutnja, kli bol mi nlašuye: Da me miluyes.

I O, daj mi, daj gorak poljub,
Ti mlato, krasno dete moje!
Kaj potrdilo bo in znak
Ljubemni neumljive tvoje!----

II Kakor rverde nje oesa,
Ko orejo se v neba,
Kakor jelka nje telesa
Rast visokoravnega.

IV P njo tako sem se namaknil
Da mi solnce vgasnilo,
Da mi celi svet je mknil
Pravskem svitu xrem le njo.

III Oj, vesele drobne ptice,
Lepe ve mlade cvetice,
Tudi ndaj se pojem glasno,
Tudi ndaj se svetem krasno.
IV To le jedno srec moje,
K sladki sreci vedno poje,
Kisel jedna le se svita:
Radostna in polna svita:

I In slutenj me druga II Mjej slutnjami tretja, IV In slutenj poslednja
Resnično raduje: Pice srečuje: P nebo me dviguje:
Da me spostuje! Da me boš ljubil. Da me boš snubil!

Misli moje.

I Misli moje, kam hitite
Kdno mi in vaki čas?
Misli moje, kam nelite?
Kbi hoditi vedno v vas?

II Tja, kjer gora je zelena,
Kjer pod goro lep je dol,
Kjer se v dolu mi le ena,
hišica dopada njej.

V
Misli moje le hitite
Kamor vas je ne nelja
Kbi pristočno poudravite
Biser mojega sna.

Mvenda

I Tam na goro mvenda sveti,
Kj, kak' jasno se bliči,
Sveti, mvenda, daj upreti,
P tebe vsako noč oči.

II Ti spominjaš me tak' milo
Kaj na goro svetlo je,
Kaj na goro je svetilo
Kaj glasilo milo se.

To, le to je solnce meni!

I Skupaj spet va danes bila,
Ivesto se, gorško ljubila,

III hišica ta ni velika,
Bedna pač in snovna je,
In to, kar me najbolj miha
Ravno v njej nahaja se.

IV Drag zaklad, a ne iz zlata;
K iz srebra najdes tam
Kendar pa odprta vrata
K njemu le imam jaz sam.

V Dekle, kakšna je danica,
Taksen bil nje duše isar.
Ljubernivosti svetlica
Sua kinčala oltar.

VI Besni kak' srebne strune
'a njenih prs so mirale,
B'le so vse ljuberni polne,
Kakega očarale.

A nebo je rilo najin,
P solninem blešku in sijaju.

Hrvatska. I.

I. U rani rori ustah ja,

Brdašću na visini,

Sva priroda je šaptala:

Uk, marko sunce, sini!

II. I planu intok, tračak rlat,

Na tračkom se je lio,

I dol i, brieg, i listnat cvjet,

Jar rlatom obavio.

III. Na čarom miljem naravi,

Moj duk je sanak snivo,

U ja sam sretan u taj čas

Kod svoje ljube bio.

IV. Dolinam drhtnu netom glas,

Jutar njegov milog zvona,

Im toga glasa na mise,

Potrese duša bolna.

V. Baš tako vam je zvonilo,

Uk ono jutro krasno,

Kad sam sretan gledao,

U njeno oko jasno.

VI. U oku bila surica,

Ko biser se je sjala,

U samom se je djerojka

Čka dugo razstavljala.

VII. Pa kad god čujem zvona glasa,

Kad sunašće izhoda

U mojem srcu ziva se,

Na dragom helja rada.

VIII. U sad je sve molilo:

U marko sunce sini!

U porjetance nosilo

Moj undah k Mariji.

Hrvatska. I.

I. Oj sadašće o, pumi poudrav moj,

Lubce danke broj, bit ću vanda tvoj.

II. Samo nemoj ti, svjetu tajiti,

Dacu ljubav ja, s tobom voditi.

III. Mis mi je glas, i tvoj liepi stas,

I rumeni čar, sam od Boga dar.

IV. Tebe ljubiti, neću prestati,

Kiti do groba, više nikoga.

V. Makar gdje si ti, mila si mi ti,

Bo tebi se zna, da te ljubim ja.

Tiha noći.

I Tiha noći, moje mlato spava,
Bledi mesec nebom obasjava,
Tiho poje maleni slavulji,
Da se moje mlato ne probudi.
II Snivaj, snivaj, sice moje drago,
Ti si moje ponajveće blago,
Jer na zemlji u Tebe mi raj,
Ti si meni cio svet ovaj.

III Sjećas li se, mlato noći one,
Kad je mjesec nebom saplovio?
Kad je mjesec nebom saplovio,
Ja sam Tebe mlato nagilio.
IV Bala si mi, ah, na grudi moje
Ja poljubih medne ustne tvoje,
Ja poljubih medne ustne tvoje
Sjećas li se, mlato, noći one?

Tam na vrtu gredi.

I Tam na vrtu gredi,
Raste rožmarin,
Bidi ob slovesu,
Dam Ti ga v spomin.

II Deni na srec ga,
Čuvaj ga skrbno,
Morda kdaj ob njem Ti,
Rosno bo oko.

III Rožmarin povene,
Njijim spomin bo vnet,
Tudi Ti boš nosil
V srcu veli cvet!

Prvi pogled.

I Prvi pogled oka tvoga,
Katravi mi srec moje,
Mir i pokoj ti ravnori,
Probom si me učinila!
II Da te ljubim, ah premila,
Bijelom svijetu tajit ću,
Samo tebi, ah jedina,
Tajno ovu otkrit ću.

III Ja te ljubim, nu ne smijem
Ki tvoje biti ne mogu;
Ul' da s drugim sretna budeš
Molit ću se ja Bogu!
IV Osta' s Bogom, djevo, sada,
Tivi rivot sretan vijek,
Sjećaj s' mene svake kada,
Tvoj mi spomen srcu lijek.

Da bi ove ruže male. ---

- I. Da bi ove ruže male,
Na bol sva moga male,
Plakale bi suno koju,
Da utješe tugo moju.
- II. Al' ne mnadu ter ne mnadu,
Što je unrok mome jadu;
Samo ona dobro mnade,
Koja ima jade te.
- III. Oka livadi konjić pase,
Pokraj njega sjedi djeva;
To je ona prava djeva,
Koja sru bol nada.
- IV. Pokraj nje mi mladice prode,
Koju sru bol nada,
Rukom mase i govori:
"Od sva te proklinjem!"
- V. Putra će mi ranom rodom,
Svanut' krasan imendan,
Koju, dušo, već odavna
Na tebe je odabran.

Ham.

- I. Otkar odsel sem na vasjo,
Tja k' koči beli na gor,
Vt' v sru mojem miru ni
Ali kdo je kriv? oh dekle Ti!
- II. Otkar pod okencem sem stal,
Prejel od Tebe šopek ral

- VI. Ja ti ljubav odkrit moram,
Jer je vrijeme posljednje,
Jer bez tebe sru moje,
Hoće jaderno da pukne.
- VII. Ja te ljubim, draga dušo,
Daj me malko poslušaj!
Ja te ljubim već odavna,
Al' ti o tom ne znaš ništ!
- VIII. S Bogom, djevo, s Bogom dušo,
S Bogom raju šica mog,
Na daleki put se spremam,
Šuras te dobri Bog!
- IX. S Bogom dakle ene oči,
Mog života mirni raj!
Kad ću opet sretan biti
Pasti u tvoj naručaj?
- X. Oka rastanku k' tebi leti,
Kadnji ovaj urdisaj,
Samo jedan pogled oka
Oka put meni, dušo, daj!

- XI. Heleni šopek rožmarin,
Sru je polno bolečin.
- III. En poljub, roko mi daj,
Potem pa morem v daljni kraj,
Božonja noć, posljednja noć
Jar morem, daleč, daleč proč.

IV Le mesec bo tovariš moj,

In vrend na nebu velki broj,

On spremljal bo na daljni pot,

Ko pojdem sam, o sam od tod.

Oblak ne ve, in val ne kam;

Kam nese me obup, ne nam

Samo to nam, samo to vem

Da pred obličje nje ne smem. 1910

Ka te mislim.

I Ka te mislim, kada nora svite,

Ka te mislim, kad se vrti dan,

Ka te mislim, kad se svako bide,

Grema, tihi da prosniva san.

II Ka te mislim, kad se sunce gubi,

Uvijek na te mislim samo ja,

Tebe jednu moje sree ljubi.

Na tom svijetu sreća si mi sva!

Budi i ti tako milostiva,

Da u hladni kad me metnu grob

Sjećaj s onog koji tam počiva

I koj bijaše vijek tvoj vjerni rob!

Miruj, sree moje.

I Tko je, sree, u te dirno

Da si tako sad nemirno?

Kano ptica u ratvoru

Na svijetom te želja mori.

Kij' u svijetu nebo tvoje

Miruj, miruj, sree moje.

V Ko bren miru okrog divjam,

Bijatli uprašajo me kam?

Prasajte raj' oblak nebá,

Prasajte raj' val morjá.

III Ber tebe mi ne misliš vijeće,

Gorak mi je plod ber tebe svak

Gdje ti nisi, sa me nema sreće

Gdje ne dišeš, nečist mi je svak

I do smrti mislit ću na Tebe

Ber tebe mi pust je život taj.

Dok u tijelu duša ne orebe,

Moem životu dok nastupi kraj

III. Otk, stimi se u svom kutu,

I plegari helju ljutu!

Tople su ti ove grudi

Sebični su vani ljudi.

Nije Milka^I tvoja više,

Već na drugim ona diše,

Drugi ljubi mlato tvoje —

Miruj, miruj, sve moje!

Prvi cjelov.

I. U vrtu vijet si brala,

Bijase krasan maj,

Haneseni ja ti rekoh

»Daj ruku meni, daj»

II. I ti mi ruku poda,

U ruku bio trn.

Trn mojih ruku kriva.

U mrak se proli cin.

III. U prorok mi sjedamo,

Hvatase jur se mrak,

Tek divni mjesec blijedi

Proz prorok slase trak.

U vrtu^{III} naša vene,

Još stasi samo trn

U grudi mi se vije

Černuša oblak cin.

Na jedan časak radosti.

I. Na jedan časak radosti, II. Na jedan pogled oka tvog

hiljadu dana žalosti. Dao bih život, dušu svu.

III. Bez tebe, dušo ljuberna, ne mogu živjet, moram mrijet.

II. Govori grife sve svoje —

Miruj, miruj, sve moje!

Hnam ja, ti bi mah na vrata,

Doletjelo svoga mlata;

Slovenac Srb Hrvat.

In bratskog sagrljaja,
Poleti, pjesmo svijeta,
Inesi našu raja,
Pred lice cijelog svijeta!
Tri svijetla sada stasē
U jedan plamen sjat',
Kad dēmice si daše,
Slovenac, Srb, Hrvat.
Ud njihala nas jedna
Slobode našina mati
I plakala je bijedna
Sa kobi, što je prati
Gdje još smo pocijepani,

Dok ropstvo tišti nas,
El' naci lijek toj rani,
To j' narjet nam i spas!
Od snježnoga Triglava,
Do divnoga Balkana,
Toj majci puče slava,
I roza novog dana,
U mraku ne se kalit',
Već sunce će, još sjat',
Što prvi će razpalit'
Slovenac, Srb, Hrvat;
Slovenac, Srb, Hrvat —
Na uvijek brat i brat!

Tiha luna.

I Tiha luna jasno sije duh moj.
Misli na svoj dom,
Sreće sa njega strastno bježe,
Bog ne kdaj ga videl bom
Vmes so hribi in doline,
Vmes šumenje bistrih rek
Daleč, daleč so planine
Daleč Save je intek.

Kje so mnanci in tovarši,
Tu ne vidi jih oko,
Kje prijatli so in stari,
Ki ljubili me gorko
Daleč iz dežele tuje

El' premila domovina,
Ljubi moj slovenski kraj,
Kjer sibelj moja tekla,
Bod gomila moja kdaj,
Kate ljubav srce bježe,
Te osrečiti želi
Sreće tebi vnesto bježe,
Teb kipe indihlježi.

Vam v naročje hrepenim
Sreće v meni ne miruje
Vas se videti želi.

Uh kad tebe.

I Uh kad tebe ljubiti ne smijem,
Drugu ljubiti neću ja,
Ma da krasom i divotom,
Ko danica svijenda sja.

III
Pa i ti me iznevjeri,
Kerjera me tvoja tre,
Et ti gledaš hladnokrvno,
Gdje mi nada moja mre.

Mjeridicam.

I Kanite mi svijende mile,
Je li mi draga sretna, o!
Je li meni sve njeno
Kad posveti časak koj?
II Jeli njena duša kada,
Haroni u tihu bol?
Sjeć'a li se mene sada
Koju ljubim vuče tol?

Spomen.

I Sjećas li se onog sata,
Kad si meni oko vrata,
Bijele ruke savila,
I krijući svoje lice
Meni skoro nehotice
Tajnu ljubav otkrila?
III
Otkad s tobom se oprostih,
Udrekoh se sve radosti,
Praran mi je cio svijet;

II Ti jedina moja jesi,
Ti mi tuge vedriš noć,
Mutnog oka pogled bistriš
Bolnoj duši daješ moć.

III Kanite joj, da ju ljubim,
Daću vijekom ljubiti nju,
Ma nju da bi dao život,
Da bi dao dušu svu.
II Čuvajte mi lane moje,
Čuvao ju dobri Bog,
Nek se sjeti srece svoje
Nek se sjeti dragog svog.

II Sjećas li se onog jada,
Kad glas dode iznenada
Ko iz vedra neba grom,
Da ja moram odlaziti,
Tebe drago ostaviti
I svoj mili stari dom?
Jer bez tebe nema mene,
Kamo što brež rose vene
U livadi mladi svijet.

Uhh teško je -----

I Uhh, teško je umrijeti,

Kad ništa ne boli,

Još tebe je ljubiti

Što sree ne voli.

II Uhh, da so tuge moje,

Čka njega kanule,

Il da so sree moje,

Na njega kanule. —

Osamljen sam.

I Osamljen sam jadan,

Ostavljen sam, da,

Ko kamen taj hladan,

Ljube nemam ja.

II Hnam cikli ič' stoga,

U Božji taj hram,

Klečeć' molim Boga,

Pred plačuci tam.

Nekoč sam ja -----

I Nekoč sam ja sretan bio,

Nijesam znao, što je jad;

Na malo sam sretan bio

Seatki dani gdje ste sad?

III Ta hoću li jošte dugo

Rubovati sudbi sloj

Kar na mene nikog' nema,

Da ublažiivot moj?

III I kamen bi se raspo,

Čka dvoje, na troje,

U' jedno sree moje,

Če će ni na dvoje.

II Na njeg' bih u smrt pošla,

U vatru, u vodu,

U njem' bih uvijek našla,

Ja svoju slobodu.

III Ka humku je trava,

I cvijeća je množ,

Tam draga mi spava,

Probudit, ju ne mož'.

II Tam varda polarim,

Vijek misl' mi j' tam'.

U' tam' tek sparim

Kol' osamljen sam.

II Kad se mlado stado pase,

I pastiri sviraju,

Onda moje oči rado,

Grozne sree lijevaju.

Kralj Matjaž

I. Kralj Matjaž junak slovenski,   Ka milijon vojakov ima,
 Kralj Matjaž tam v gori spi.   Toda vsi pretrdo spe,
 Strašne sive brke ima   Radi bi se vojskovali,
 Bele dolge metre tri.   U preveč raspani so.
 Hip hop hip -----   Hip Hop hip -----

III.

Ja pa sedem na konjica,
 Ja pojašem na goro,
 Da potegnem Kralj Matjaža
 na mostače in brado.
 Hip Hop Hip Hop -----

I.   Jesem.

Dve let in pol sma midva se ljubila,
 Dve let in pol sma midva srečna bla,
 U' božja roka naju je ločila,
 Sam Bog ve, al' se vidiwa še kdaj.
 II. Oj, hišica kjer mi je tekla ribelka,
 Oj, senčica kjer midva sva sedela,
 Sva slisala škryančke murgoleti,
 Sva slisala pastirje juckati.

Kava.

I. Kebeškega hvalim očeta,
 Ki stvaril je gubo kofe,
 Na kavo se najbolj sem vneta,
 Po njej kopni mi sice.
 II. Ko ustanem lepo se pokrivam,
 Se angelčku varhu xročim,
 U predno se delu približam, Kafe si na mizo želim.

III.

Ga v čašo uno nalijem,
Kamečem se kukčka vmes,
Kladico veselo popijem,

IV.

Kak je moj ljubček nares.
Pa pravijs kava škoduje
Prebisani modri ljudje,
U, meni je vendar najhuje
Če kava več v slast mi ne gre.

I.

O mraku.

Le vtoni, vtoni na goro,
Le vgasí solnce luč svetlo;
Uj, padi, padi gosti mrak,
Prinesi sru mir sladak.

II.

Čemu sijalo bi lepo
Čemu oj solncece ljubo?
Posod sirotam sevas le
Čreččen rod ogrevas le!

III.

Kdo gledal bi ta hrib in dol
Čaklet, le v revo, jok in bol,
Činavstva, mrt, trpljenja poln,
Sirot in sirotenja bol?

IV.

Dokler mi siješ solnce ti
Hladu, minu, mi v sru ni
Čbri pogled, teři spomin
Čbe svojih, ljudskih bolečin.

Le skrij se, I. solnce jasno skrij,
Tugini svet ispred oči,
Da rabi žalostno sru,
Človeške smote in gorje.

Mlinar.

I.

O bistrem potoku je mlin,
In jaz sem vam mlinarjev sin,
Čo mlinček ropoče in voda šumlja,
Veselo mi sru igra.

II.

Čo mlinček bi stal, Bi jokal in točil glasno,
Čmet, bi in mlinar dejal, Čako je brez kruha hudo.

Pesem.

I. Stoji na bregu dekle,

Onira se nanaj,

Ker napustiti mora,

Svoj, ljub domaći kraj.

II. Haj mar je men življenje,

Haj mar mi celi svet,

Saj rate dam življenje,

Ha tebe smrt storim.

III. Oj r Bogom vas domača,

Oj r Bogom mamca vi,

Tud teb' ročim poroče,

Ker vesti ljubi mi.

IV. In skoči v valove,

Ki tiho rašume,

Drug, drugmu šepetajo,

Kesecino ti dekle.

V. En blede marek lune,

Čad reko se spusti,

In mirno, mirno dalje,

Kesecnica hiti!

Tri oknu.

I. Tri oknu na molče sedela,

Gladko je kos v goščavi pel

Gladko je v cvetju seč dehtela,

Ko mrak jo tihi je objel.

II. Na polje hladna rosa pade,

So nebu vnema mverd se kar,

Ljuberen diha, zemlja mlada

Ljuberen diha, vsaka stvar.

III. Molče ore se ona name,

Molče ore se jar na njo,

Oko r očesom tu se vjame

In r usti, usta se vjemo.

Gor čer jenero.

I. Gor čer jenero, gor čer gmajnico

Kjer je dragi dom, r moja ribelko,

Kjer so me ribali, mamica moja,

In prepevali hoji ha-jo.

II. K'sem se majhen bil,

Bil sem prav vesel,

Pem marsiktero pesem pel,

Kdaj vse minilo je, nič

Več pel ne bom, kdaj ni več

Moj ljubi dragi dom.

III.

hišica očina, ljuba mamica,
 Oh dob najdu se oba enkrat,
 Najdov da bi se, mamico svojo,
 Pa bi spevo spet hojo ha-jo.

Pesem

I. P pomladni tihi noči, čuj
 Čakala sem do polnoči,

čuj, me fantič čuj.

II. Belo noč gumi in bliska čuj

Fantič pa po polju vriska
 čuj, me dekle čuj.

III. Fantič je po polki trka čuj,
 in je ljubci tako rekel.

čuj, me ljubca čuj.

IV. Vbudi se obni se in čuj
 če si se naspala kaj
 čuj, me dekle čuj.

IX.
 Ktera ima rdeče lice čuj
 pri takih kratke so noči
 čuj, me dekle čuj.

Pesem

I. Po mimi po leti
 sem hodil k dekletu
 Ko pa pride jesen
 pa več blizu nesmem.

II. Je listje dol padlo
 Se je dekle jokalo
 na "ledig svoj stan.

I. Ksem se se jaz naspala čuj,

Ker sem sinka previjala
 čuj, me fantič čuj.

II. Kod si hodil, kje si bil čuj,
 da si čevlje tak rasil,
 čuj me fantič čuj.

III. Tam sem hodil tam sem bil
 sem drobne ptičke pet učil
 čuj me dekle čuj.

IV. To so take drobne ptičke čuj
 ki imajo rdeča ličca
 čuj me fantič čuj.

III. Je Sarca pritekla
 je ribko prinesla;

Oh kak lustno je blo
 Ko se ribke ni blo.

IV. Je Sarca odtekla
 je ribko odnesla;
 Oh kak lustno je idaj

Kdo sem ribelke praj!

I. Je stolček pristavil
se je h klicanju spravil,
se je stolček podrl
pa je mamco zbudil.

II. Je mamca gor vtala
je hčerko vprašala
pa kdo je to bil
ki je mene zbudil.

III. Je hčerka gor vtala
se je mamci slagala,
naš muječek je bil
ki je miši lovil.

IV. Je mamca sdita,
jo prime ra kito
jo igrabi ra uho
boš lagala tako.

V. Kaj bodem stila
v kloster bom šla
bom nuna postala
molila Boga.

VI. Jar bodem nuna,
On bode menih
bê vkup bova spala
Saj ne bode greh.

Pesem.

I. Oblaki razgrnite se,
Mbeglice ranjajte se,
Da se bo videlo jasno nebo,
Da bom videla kje fantič moj bo.

II. Gore ponižajte se,
Doline povisajte se,
Da se bo videlo ravno polje

Da bom videla kje fantič moj gre.

III. Gordi poderite se,
Midi razrusite se

Da se bodo videle lepe vasi,

Da bom videla kje fantič moj spi.

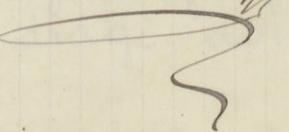
Ko sama hodim tu okrog in iščem,

Kaj to vedi Bog,

Očesom pa le najti ni,

Jo čemur oče hrepeni.

Stročjevas 22. IX. 1923.

Abimikay

Sama.

I. Pod oknom čula sem, ko šel si davi,
tako bil tuj je tvoj korak in tidi;
in sanj me splasil je, in kot da smrt
stoji med nama, si mi bil v daljavi.

II. In divji strah mi stisnil je srce,
kot da sem sama v svetu s sinkom drobnim
in nimam kam ga skriti rokam slobnim —
nad njim se sklankam in ihtim drhte.

Tri lipe.

I. Ka vrha melene gore
Tri lipe ponosno stojé,
Invečr so se stale na gori,
Kdo vé, če pa bodo ob rori?
II. Tesarji lipe se pred dnem
Opravljajo k lipam se trém,
In vsak teh tesarjev na rame
Sekuro nabruseno vname.
III. Čuj! Glasi vne mah se na mah
In lipe se munejo v proih,
Med delom tesar pa tesarja
Naupno tako nagovarja:
IV. Dé prvi, mladenič vesel:
Te dni bom nevesto si vzel,
Čha se in nevesto mi rđno
Kdaj posteljo stešem prostorno.
V. Dé drugi: — Priněsle nočoj
So tri rojenice s seboj

Mbi hčérko v naróci cvetócem —
Mibelko stesati jej hóčem. —
VI. A tretji: — Jar nēmam žené,
Otrok ne, ne ljube nvesté,
Či tréba mi postelje piine,
Či tréba mibelke nemirne.
VII. Umilo je mēni srce,
Umile so nade sladké,
Umila ljubenen goréca,
Umila življenja je séca.
VIII. Kdaj raker bom stesal temno
In lōnil bom nádeje v njo,
Č njim kmalu se mēne denite
Pa v čino semljó makoplyite.
IX. Dekletce po gori gredé
Pogovore čipe le-té,
Tri delavcih mladih se vstari,
Tesarju pa tretjemu pravi.

I. - Kaj pravim, ti mladi dvár,
Ne teši si roke nikár;
Čemu - li bi hotel umreti,
Ko lice ti v prvem je cvéti?

II. O, škoda teh lepih oči,
Če smrt jih prerano ugasi,
In krasnega škoda živsta,
Če grobna obda ga temsta!

XII. Oj mladi, oj lepi tesár,
Ka rakev ne misli nikár!
Ko tibi nares bi rvonilo,
Se meni okó bi rosilo! -

XIII. Kagine dekle na goró,
Tesár se oxira na njó,
Po glavi pa misli rojé mu,
In misli dekletce ne gre mu.

Bretličarki.

I. Dala mi je rońico,
Rońico cvetočo,
Odšla a lahko rońico
V tvoj jo kraj nesočo
II. Sam, samotén bival sem
Pri tej rońi sami
Rońo nje nalival sem
Dan na dan s solnami.

III. Rońa ta rvenéla je
O tej slami rońi
Draga - bolj rvenetela je

XIV. Pekine tesarske rvené
In troske od debel leté -
Dva prva sta délo končala,
Kar mislila, to sta stesóla,

XV. Ko tesé pa tretji tesár
Primeri se čudna mu stvar:
Gleji rakev se širi in širi,
In nože ji vnošstejo štiri.

XVI. To rakev mrtvaška pač ni,
To postelja pína se rdi ---
Ko dvájseti dan je napočil,
Tesár se je tretji - poročil.

XVII. Ob letu spet pojde v goró,
A tesal - nibelko tam bo,
Orakvah mu sódba je taka:
Ka rakev naj lipa se čaka!

Drugim rońic rońi.
IV. Le nosi jim rońic, le nosi
Čl pride prerano ti čas,
Ko rońe pač cvele ti bo na vetu
Čl rvene ti cvetni obrán.
V. Tedaj pa na rońice v vetu
Se vsakdo oxrl bo vesel
Potem pa a nasmehom
se bridkim obrne
V obrán ki je namo sdevel.

VI.
To pač bode bridko bolelo
Karvajeno tvoje srce
Kdno duše te bode skelelo
In tekla ti bodo solné.

VII.
Jaz gledal pa bom u daljavi
Bestilev ti = vénih = rasmeh -
In sodil po pameti rdrawi:
Saj vendar karneje se greh!

Ob vrnitvi.

I.
Posušila v vetru se je trava,
ki pod senco sva sedela v njej,
gnije listje, ne sumi pordrava,
v tla nevihte sprale so ga s vej,

II.
Kjer sumele bukve so nad nama
morda v molku sam bom stal
morda prišla ti naraj boš sama
sama legla v mah boš ralujoč.

Pesem.

I.
Mora vstaja,
dan se dela, ljubček moj!
Duša kliče
ti vesela: Bog s teboj!
II.
Ti si meni
vse na sveti, ljubček moj!
Kaj srečnejša med dekleti
sem s teboj.

II.
Kaj me briga govarica,
na menoj;
Kadar gledam tvoja lica
ljubček moj!
II.
Dan odseljavlja nilo moro
nad menoj;
Pridi skoro, pridi skoro,
ljubček moj!

Ka nemljo pluje hloden dih.

I.
Ka nemljo pluje hloden dih
||: v gromozu slavic || sniva dih
ko na rampotju ra varjo
mi slednjic je podal roko!

II.
Ka jokaj draga saj ti rvest
||: ostati hočem || v tujem mest,
in dokler se jaz vrnil bom

ki slednji teden pisal bom!

III. Odska je rđaj ihteč domov

||: čakala željno :|| list njegov,

in prej, ko teden je minil, med tem pa listi
se pismonosja je rglasil, se trije, so tolažili

IV. Ali rđaj se dolgo lista ni, ji srce.

||: deklet pa vedno :|| bolj blede,
sočutno mati gleda njo
in čudno maje si v glavo.

V. Odletel lastavic je raj

||: odnesle leta :|| so seboj
tam v eni hiši sred vasi,
na odru mlad mlíč leži.

VI. Pri odru mati se solni

||: ki ji edina :|| spava hči,
od sten odmeva tužen jok
raman je, miter njen otrok.

VII. Spet pismonosja se rglasi

||: na belem listi :|| pa stoji,
da naj ne čaka ga nikar
ker v drugo sel bo pred oltar.

VIII. Raj mar je rđaj nervesti mo?

||: dekletu sedi :|| belih roč,
njej priča usta na smehljaj
da je nevesta ona rđaj.

Moja pesem.

I. Po kratkih sprehajam,
kjer cvetke cveto,
El bridke solnice
mi toči oko.

II. El leta stroška
kak' krasna ste bla
kakaj ste minula
kakaj ste prešla.

II. Akbo me le žuje
nebo samo ve!
Kar toži, kar žali
mi moje srece!

III. El leta stroška,
spet vas si želim
El ni vas, nebo vas
rastonj se solnim!

Moja bolest.

I. Kadar bom počila
v hladni zemljici,
takrat se spominjaj
najnih lepih dni
Vedi da ljubila
Je vedno sem čer vse,
da si bila sreča
moje veselje!

II. Na gomilo pridi,
takrat moja ti!
tamkaj se spominjaj
najnih srečnih dni!
Tamkaj se spominjaj
na srec rvesto
ki v ljubermi verni
mirno spi, sladko!

III.

Četko nežno vadi,
Ti na grobek moj;
da bo o spomladi
cvet krasil me Tvoj!
V srcu pa ohrani,
mil spomin na me,
in na ure srečne
ko sva ljubili se!

V spomin 14. VII. 1935

Pesem.
~~~~~

- I. Bledi mesec spremlja svetlo rverdo danico,
 Jar slonim ob oknu svoje spalnice,
 Sreče me boli - duša pa trpi,
 Kje, oj kje si rverda mojih srečnih dni?
 II. Meni je tudi rverda sreče nekdaaj sevata,
 Jar pa sem mladostne pesmi pevata,
 Prisel je nernan - mi oblak teman,
 in ragnil rverdo sreče Bog ve kam!
 III. Kaj ra srečo se oriraš tužno mi srce?
 prave sreče - nima več ta svet rame,
 Enkraj groba pa, sreča se smehlja,
 tja le tja, hitijo želje mojega srca!

I/II 1936.

Pesem!
~~~~~

- I. Prepovedala si meni, jar pa nisem pel,
 da nesmem več priti k Tebi, nisem bil vesel
 tja pod okence, drage deklince, tudi nisem rinjim sel.
 kamor vabi me srce. II. Luč na oknu ngasuje,
 II. Moč mi ni pretemna bila, fantom petje polihuje,
 ko se mi je lunca skrila, jar naprej hitim,
 dobro namu za pot, da ne samundim,
 bil sem večkrat tod, kamor priti si jar rnelim.
 ko sem hodil na spehod. V. Zbudil se oj dekle sbudi,
 III. Ko so fantje proti vasi šli, mal' pri oknu se samundi,
 lepe pesmi so prepevali, jar sem prisel spet,

si utrgot cvet,

milo mi je kdo na vet.

VI. Dekle se je prebudilo,
posteljo je zapustilo,
prišla k oknu je,
glevala na me,
dala mi je rožice.

VII. Kito cvetja mi pripela,

je na psi wa vesela,

srečen bil sem jaz,

srečen bil sem jaz.

Bog ve ol' se bom kedaj.

15./V. 1957.

Sesem

I. Moj se dragi potolaši,
en poljub se mi podaj,
da ljubenem se popravi,
kakor bila je nekdaj.

II. Kje so tiste slane muce,
ko si Ti pri meni bil,
kje so tiste vse objube,
ki si mi objubil ti.

III. Ti si nuce zamudila,

ko gorelo je sree,

si ošabno se nosila,

sdaj pa joci se same.

IV. Jaz, si hočem drugo sbrati
jo peljati pred oltar
dal ji bom svoj prstan shodi
moj ji bom in gospodar.

V.

Ti pa boš sama ostala

milo se boš jokala

boš mladost premisljevala.

in si mislila na me.

17./XII. 1958.

